

مستدى إقرأ الثقافى

www.iqra.ahlamontada.com

پەرزىنى مال

بۆ ئەوانەى ھاوسەرىگىرى دەكەن و
ئەوانەيشى كىردوویانە

نوسىنى:
مەلا يونس قەلادزىيى

پہر زینی مال

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پەرژینی مال

نووسینی: مهلا یونس قلادزیی

کتیبخانهی حاجی قادری کوتلی

به‌ریوه‌به‌ری گشتی: موحه‌مه‌د خضر نه‌حمه‌د 07824671394 – 07504671394

به‌ریوه‌به‌ری هونه‌ری: موسته‌فا موحه‌مه‌د کوردی 07509998182

فه‌پسیوک: کتیبخانهی حاجی قادری کوتلی / M.Ktebxana

نیستگرام: کتیبخانهی حاجی قادری کوتلی / M.Ktebxana

لقی به‌که‌م: به‌رانبهر ده‌رگای قه‌لا – بازاوی پۆشنبیری

لقی دووه‌م: چوارپانی شیخ مه‌حمود – به‌رانبهر مزگوتی مه‌حمود عه‌لاف

نیمیل: mdmaktaba@gmail.com

نه‌خشه‌سازی ناوه‌وه: محمد هاشم محمد

نه‌خشه‌سازی به‌رگ: ئیبراهیم سالح

چاپی به‌که‌م: ۱۴۴۵ک-۲۰۲۴ک

پیتوانه: ۱۷ * ۲۴

تیراژ: ۱۰۰۰

لاپه‌ره: ۲۰۴

نرخ: ۵۰۰۰

له به‌ریوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتیبخانه گشتیه‌کان/ هه‌ریمی کوردستان

ژماره‌ی سپاردنی (۳۱۶) سالی (۲۰۲۴) ی پیدراوه.

پەرژینى مال

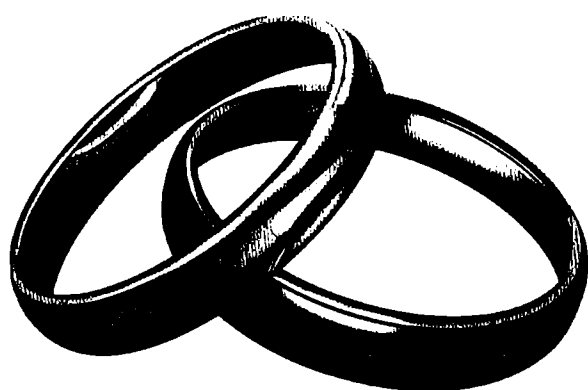
بۆ ئەوانەى هاوسەرگىرى دەكەن و ئەوانەيشى کردووێانه

نوسینى

مه لا یونس قه لادزیی

چاپى یه کهم

١٤٤٥هـ - ٢٠٢٤م

پیشکەشکردن

پیشکەشە:

بە گیانی هەمیشە زیندوو و ئاگاداری نوری دیدە و تاجی سەر
و ئازیزی دڵ پیغەمبەرمان حەزرەتی (محمد المصطفی (ﷺ))،
پاشان خانەوادە و گشت یار و یاوەرانی و شوێنکەوتوانیان بە چاکە
تا پۆژی دوایی.

بە گیانی پاکێ گشت ئەو زاتانەی لەم کتێبەدا - لە پرووی پێژ و
گەورەییەوه - ناویان هێنراوه.

بەو مامۆستایانەی بۆ توزیکیش بیت لە خزمەتیاندا فیری
نووسین و خوێندنەوه و زانست بووم و، لە دینداریی و پەروەشتیشیان
بەهەرەمەند بووم.

بە داڤ و باب و باپیری دڵسۆز و میهرەبانم، کە خستیانمە خزمەت
میراتی پیغەمبەرمان و، بە نزا و لالانەوه کانیشتیان لە بارەگای حەق
هەمیشە داوای یارمەتی و سەر بەرزیمان بۆ خواستووم.

بە هەموو ئەوانەی لە کاروانی چینی زانست و بەخشینیدا،
دەستباریان بۆ گرتووم و پالەشتیان کردووم و دەکەن.

به و ماموستا و زانا دلسوزانه ی که به و په پری زانایی و په پړوشییه وه
له بهر پرووناکی قورئان و سوونه تدا دهرباری ژيانی هاوسه ریتی
نووسیویانه و دهنوسن.

به وانه ی هاوسه رگیری ده کهن و ئه وانه یشی کردوویانه، تا به
کاوه خو بیخویننه وه و پاسپارده کانی ده گوئ بگرن.

به هاوسه ری خوښه ویستم (نیشتمان خان) که هه رده م پالپشت
و هاوکاریکی باشم بووه له کاره کانم، هه روه ها جگه رگوشه کانم
(موحه ممه د و موبین و سایه و سیما و ناز گول) خواته مه نیان پر خیر
و بهر ه کت بکات و بیانکاته خزمه تکاری ئیسلام.

پیشہ کی

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي جعل النكاح سبباً للفخر يوم القيامة، وأشهد أن لا
إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن سيدنا محمداً عبده ورسوله،
والصلاة والسلام عليه وعلى آله، وأصحابه، وأزواجه، وذريته، آمين.
أما بعد:

وہختیک ہردوو کتیی (لہ ہر باخہی گولیک) و (دیاری پھیامبر
(ﷺ) م کہوتنہ بہر دیدہ و دلی خوینہران، لیرہوہ خہمی نووسینی
کتییکی ترم کہوتہ بہر دہربارہی ژیا نی ہاوسہریتی لہ بہر پرووناکی
فہر مایشتہ کانی خوای گہورہ و پیغہ مہری خو شہ ویستمان (ﷺ) .

سہرہ تاہاتم کولیکم لہ و کتیب و بابہت و وتارانہ کؤ کردہوہ کہ لہو
بارہوہ نووسرابوون، ٹہنجا وردہ وردہ کہوتمہ خویندنہوہ و لہہیلک
دانیان، لہ کؤتاییشدا دایژراوہ کہم لہ نیو ٹہم کتیبہ دا دانا و نیویشمانا
(پہرژینی مال)، ٹیستاش پتیشکہشی دہ کہم بہوانہی ہاوسہرگیری دہ کہن
و ٹہوانہیشی کردوویانہ، تا زور بہ کاوہ خو بیخویننہوہ و پاسپاردہ کانی
دہ گوی بگرن و، کؤشکی ہاوسہریتیان بہ ٹہوین و پیز و خواناسی
چاک چاک پھرژین بکہن، بہ چوریک پادشایہ کانیش نہ توان
برونہ نیوی.

ئەم كىتەپ شەم كەردۆتە پىنچ بەش، يەكەم: (ژنەپپان و مەرد كەردن)،
 دووهم: (ژن و مەردى بەختەوەر)، سىيەم: (كىشەكانى نىوان ژن و
 مەرد)، چوارەم: (مەندال خۆشترىن بەرەمى ھاوسەرگىرى)، پىنچەم:
 (خانوى خۆشەختى)، كۆي ئەو ناوئىشانانەى لەم پىنچ بەشەدا دانراون
 - پىنچەگە لە ناوئىشانە لاوەكەيەكان - (۷۵) دانەن، لە ژىر ھەر ناوئىشانىك
 بە كورتى و بە پىتى ھەبوون و پىتوئىستى ئايەت و فەرموودەم نووسىو،
 لە كۆتايى زۆربەى بابەتەكانىش وتەيەك يان زياترم داناو، كە زۆربەيانم
 لە كىتەپى (ھاوسەرگىرى ھەنگاو بە ھەنگاو) وەرگرتوون.

ھىوادارم ئەم ھەنگاوە ساكار و بچووكە شەم بىتە ھۆى سەردانىكى
 دى لە قورئان و سووننەت، تا گەنجان و ھاوسەرانمان مەزنىي و
 پەرۆشىي ئەم دووانە قەت لەبەر نەكەن.

مەلا يونس قەلادزىي

كوردستان/ ھەولێر، ۱۱/۱۱/۲۰۲۳ى زاينى

۱

رَتهینان و

میرد کردن

هاوسه رگیری پیوستیه کی له بن نه هاتوو

خودای گه وره ده فهرمووی: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ [سوره تى (الروم)، ثايه تى: (۲۱)].

واته: يه کينک له نيشانه و به لگه کاني گه وره يی و توانایی خودا ته وه يه: ههر له خوتان هاوسه رى بو دروستکردوون تا نارامبگرن له لايدا و، تهوین و سوز و ميهره بانيشی خستوته نيوانتانه وه، به راستی تا له مه دا چه ندين نيشانه و به لگه هه يه بو که سانيک بيرده که نه وه و تیده فکرن.

پتغه مبه رى خوشه ويستمان (ﷺ) ده فهرمووی: «يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ! مَنِ اسْتَطَاعَ مِنْكُمُ الْبَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ، فَإِنَّهُ أَغْضُ لِلْبَصَرِ وَأَحْصَنُ لِلْفَرْجِ، وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَيْهِ بِالْصَوْمِ، فَإِنَّهُ لَهُ وَجَاءٌ». [ئيمامى بوخارى و موسليم گير او يانه ته وه].

واته: ئه ي کۆمه لى گه نجان! ههر که ستان ده توانيت هاوسه رگيرى بکات با هاوسه رگيرى بکات، چونکه ژنهيان و ميردکردن زياتر چاو ده گريت و دامين ده پاريزيت، ههر که سيکيش نه يتوانى با به رۆزووبيت، چونکه رۆزوو بوى ده بيتته قه لغان.

ههر له مباره وه ئه نه سى کورى مالیک - خودا لى پازى بى - ده فهرمووی: سى پياو هاتنه مالى هاوسه ره کاني پتغه مبه ر (ﷺ)، پرسياريانکرد ده رباره ي خواپه رستى پتغه مبه ر (ﷺ)، کاتىک هه واليان پندرا، وه ک بلتى پتيان که مييت و، وتيان: بابه ئيمه له کوئ و پتغه مبه ر (ﷺ) له کوئ؟ تهو له گونا هه کاني پتيان و دواترى

بووردر او وه (تهو ههر گونا هى نه بو وه)!

جا به کټکیان وتی: ته من شو و ناخه وم و هر شه ونويزان ده که م.
 به کټکی تریان وتی: ته منیش هه موو پوژټک به پوژوو ده بم و قهت پوژوو
 ناشکینم. ته ویتريشيان وتی: ته منیش خو م له ژنهټيان به دوور ده گرم و
 قهت هاوسه رگیری ناکه م

وه ختټک پیغه مبه ر (ﷺ) ته شریفی هاته وه بو مال و ته م باسه يان بو
 گټر په وه، فه رموی: «أَنْتُمْ الَّذِينَ قُلْتُمْ كَذًا وَكَذَا؟ أَمَّا وَاللَّهِ إِنِّي لَأَخْشَاكُمْ
 لِلَّهِ وَأَتَّقَاكُمْ لَهُ، لَكِنِّي أَصُومُ وَأُفْطِرُ، وَأُصَلِّي وَأَرْقُدُ، وَأَتَزَوَّجُ النِّسَاءَ، فَمَنْ
 رَغِبَ عَن سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي». [ئیمامی بوخاری و موسلیم گټر او یانه ته وه].

واته: ته وه ئیوه ن ئاوا و ئاواتان و توه؟ سویند به خودا ته من له هه موانتان
 زیاتر له خودا ده ترسیم و پاریزگاری له سنوره کانی ده که م، به لام به
 پوژوووش ده بم پوژوووش ده شکینم، شه ونويزیش ده که م و ده شخه وم،
 هاوسه رگیری ده که م، ته مه ریاز و سوونه تی منه، هر موسولمانټیک
 پشت له ریاز و سوونه تی من بکات له من نیه.

✓ مروف ته نها له نټو خیزاندا و له گهل هاوسه ر و منداله کانیدا به
 ئاسووده یی راسته قینه شاد ده بیت.

✓ به دواي نمونه یترین خو و په وشتا مه گه ری له و که سه ی
 ده ته ویت بیکه یته هاوسه ری زیانت، به لکو ویلی ته و خو و په وشتانه
 به که له تاییه تمه ندیه کانی توه نزیکترن، تو بو خو ت باشتربن نیت،
 بویه بو ته وه ی له به کتری تبیگه ن که سټک هه لبریره که تاییه تمه ندیه کانی
 له خو ته وه نزیک بیت.

په یوهندی نیوان هاوسه گیری و باوه پ

خودای گه وړه ده فهرمووی: ﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْ لَنَا لِمُنْقِيَةٍ إِمَامًا﴾. [سوره تی (الفرقان)، نایه تی: (۷۴)].

واته: ته وانه یس که له خدا ده پارتنه وه و ده لاین: خودایه! هاوسه ر و پړوله ی و امان پیبېه خسه که بینه مایه ی پرووناکی چاو و باوه شینی دل و سهر به رزی بومان، تیمه ش بکه به پیشه و او و سهرمه شقی چاکان و ته قواداران.

پیغه مبه ری خوشه ویستمان (ﷺ) ده فهرمووی: «إِذَا تَزَوَّجَ الْعَبْدُ فَقَدْ اسْتَكْمَلَ نِصْفَ دِينِهِ، فَلْيَتَّقِ اللَّهَ فِي النِّصْفِ الْبَاقِي». [ایمامی به یهه قی و حاکیم و ته به پرانی گیر اویانه ته وه].

واته: هر کاتیک کور ژنی هینا و کچ میردی کرد، ته وه بیگومان نیوه ی باوه پران ته و او کردووه، جا با ناگایان له نیوه که ی تری بی و هه ولی ته و او کردنی بدن.

هه ووه ها ده فهرمووی: «لِيَتَّخِذَ أَحَدُكُمْ قَلْبًا شَاكِرًا، وَلِسَانًا ذَاكِرًا، وَزَوْجَةً مُؤْمِنَةً تُعِينُهُ عَلَى أَمْرِ الْآخِرَةِ». [ایمامی نه حمده و ئینوماجه گیر اویانه ته وه].

واته: هر يه کيکتان ههولئ وه دهستخستنی ته م سئ شته بدهن:

۱. دلئکی سوپاسگوزار.

۲. زمانئکی پاراو به يادی خودا.

۳. هاوسهريکي باوهردار، که دهستباري بو بگري و

هاوکاري بکات لهسه رکارباري دواوژ.

✓ با خالی تاييه ت و جياکه رهوهی ماله کانتان (ئيمان) بيته،
چونکه تهو مروفانهی له خوداوه نزيکن له ژيانباندا بهخته وهه
دهبن.

✓ تهوهی که پئويستيه کانی مروف له هه موو شتيک زياتر داين
دهکات، دۆزينه وهی دلئکه که خه مخور و هاوپرازی بيته.

✓ تهو پياوانهی هاوسهريکريان کردووه ته گهري ته نجامدانی
تاوان و خراپه کاريان که متره به بهراورد به تهوانهی سهلتن.

هاوسه‌رگیری به‌رده‌وامی بازنه‌ی ژیان

خودای گه‌وره ده‌فرمووی: ﴿وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ اَزْوَاجِكُمْ بَیْنَ وَحَفْدَةٍ وَرَزَقَكُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ﴾
[سوره‌تی (النحل)، ثایه‌تی: (۷۲)].

واته: خودا هه‌ر له خۆتان هاوسه‌ری بۆ فره‌اهم هیناون و، له و
هاوسه‌رانه کۆر و کۆره‌زای پێداون، هه‌روه‌ها پزق و پۆزی پاک و
بوختی پێبه‌خشیون.

مه‌عقیلی کۆری یه‌سار - خودا لێی پازێ بێ - ده‌فرمووی: «جَاءَ
رَجُلٌ اِلَى النَّبِيِّ (ﷺ) فَقَالَ: اِنِّيْ اَصْبْتُ امْرَاَةً ذَاتَ حَسَبٍ وَجَمَالٍ، وَاِنَّهَا
لَا تَلِدُ، اَفْتَزَوُّجُهَا؟ قَالَ: «لا»، ثُمَّ اَتَاهُ الثَّانِيَةَ فَتَهَا، ثُمَّ اَتَاهُ الثَّالِثَةَ، فَقَالَ:
«تَزَوَّجُوا الْوُدُودَ الْوُلُودَ، فَاِنِّيْ مُكَائِرٌ بِكُمْ الْاُمَمَ».

واته: کابرایه‌ک هاته خزمه‌تی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) وتی: من ژنیکێ
خانه‌دان و جوانم دۆزیوه‌ته‌وه، به‌لام منداڵی نابێ، ثایه بیهێنم؟
پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) فره‌مووی: نا.

کابرا دووباره هاته‌وه، ئه‌مجاره‌ش پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) پێی پێنه‌دا،
بۆ جاری سێیه‌م کابرا هاته‌وه، ئه‌مجاره‌ش پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) پێی پێنه‌دا
و، فره‌مووی: ئه‌و ژنانه به‌یێن که میردی خۆیان زۆ
خۆشه‌هوی و زۆریش چه‌زبان له منداڵه و منداڵیشیان

دەبىي، چونكە من لە پرۆژى قىامەتدا شانازى بە زۆرىتانه وە دەكەم لە سەر
گەلانى تر. [ئىمامى ئەبوداود و نەسائى گىپراوىانە تەوھ].

✓ ئامانجى ژن مندال ھىتانه دونىايە، بە ويست بىت يان نا،
ژن ھەردەم خۆى بۆ مندالبوون ئامادە دەكات، ئەمە ياسايەكى
خوداييە.

✓ من خوشبەختىم لە خىزاندا دۆزىيەو، چونكە ھەم ھاوسەرم
و ھەم دايك، مەگەر چ ناوبانگىك جىي ئەم خوشبەختىيە
دەگرىتەو؟!

چاره هەر هاوسەرگیریه

خودای گه وره ده فرمووی: ﴿فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُم بِالْمَعْرُوفِ﴾ ذَلِكَ يُعْطَى بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ﴿[سورەتی (البقرة)، ئایەتی: (۲۳۲)].

واته: ئەو کە سوکاری ژنان! پێگهیان لێ مه گرن، کە مێرد بکەنه وه به هاوسه ره کانی پێشوو یان یاخود کە سێکی تر، کاتیک ئەوان له نێو خۆیاندا به پێی شه ریه تی ئیسلام پێککه وتوون و به یه کتر پازین، ئەم فرمانه ئامۆژگارییه بۆ ئەوانه تان کە باوه پریان به خودا و پڕۆژی دوا یی هه یه .

عه بدوللای کورپی عه بیاس - خودا لێیان پازی بێ - ده گێرته وه و ده فرمووی: کابرایه ک هاته خزمه ت پێغه مبه ری خودا (ﷺ) ، وتی: کچۆ له یه کی بیباو کمان لایه، دوو پیاو هاتوونه داخوازی، یه کیان هه ژار و یه کیان ده وله مهنده، ئێمه هه زده کهین بیدهین به ده وله مهنده که، ئەویش هه زی له هه ژاره که یه؟

پێغه مبه ر (ﷺ) فرمووی: «لَمْ يَرْ لِلْمُتَحَابِّينِ مِثْلُ النِّكَاحِ». [ئیمامی ئینوماجه و به یه قی و حاکیم و ته به رانی گێراویانه ته وه].

واته: نه زانراوه چاره یێک باشت له هاوسه رگیری و به یه ککه یشتن بۆ کچ و کورپێک که یه کترین خوشده وی!

پیغمبره‌ری خوشه‌ویستمان (ﷺ) ده‌فرمودی: «إِذَا خَطَبَ إِلَيْكُمْ
مَنْ تَرْضَوْنَ دِينَهُ وَخُلُقَهُ فَرَّوْجُوهُ، إِلَّا تَفْعَلُوا تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ
عَرِضٌ». [نیمای تیرمیزی و ئینوماجه گیراویانه‌ته‌وه].

واته: هه‌رکاتیک که‌سیتک خوازیننی لیکردن، دینداری و
هه‌لسوکه‌وتیتان به‌دل‌بوو، ته‌وه ژنی پییده‌ن، ته‌گه‌ر وانه‌که‌ن فیتنه و
ئاشووب و خراپه‌کاری له زه‌ویدا بلأوده‌بیته‌وه.

✓ ته‌گه‌ر که‌چه‌که‌ت هاوسه‌رگیریه‌کی باش بکات، ته‌وا
کورپکت ده‌ستده‌که‌ویت، ته‌گه‌ر کوره‌که‌شت هاوسه‌رگیریه‌کی
باش بکات، ته‌وا که‌چیکت ده‌ستده‌که‌ویت.

✓ ته‌و که‌چ و کورانه‌ی بریاربانداده‌ه هاوسه‌رگیریه‌کی بکه‌ن، ده‌بی
پیلأوه‌کانیان ماچ بکری، که‌رینگه‌راسته‌که‌یان هه‌ل‌ب‌ژاردوه‌ه.

رېښه پراسته که هه لېږيره

خودای گه وړه ده فهرمووی: ﴿عَسَى رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَكُنْ أَنْ يُدْلِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكَ مُسْلِمَاتٍ مُؤْمِنَاتٍ قَنَاطَاتٍ تَحِبَّاتٍ عِذَاتٍ سَيِّحَاتٍ نِيَّاتٍ وَأَبْكَارًا﴾.
[سوره تي (التحریم)، ثايه تي: (۵)].

واته: زور نزيکه نه گهر پينغه مېهر (ﷺ) ده سته برداري ئيوه بيی و ته لاقتان بدات، خوی گه وړه ژنی له ئيوه چاکتری بداتی، موسولمان و ئيماندار، ملکه چ و توبه کار، ديندار و پروژو و گر، له بيوه ژن و له کچ .
پينغه مېهری خوشه ويستان (ﷺ) ده فهرمووی: «تُنكِحُ الْمَرْأَةَ لِأَرْبَعٍ: لِمَالِهَا، وَلِحَسَبِهَا، وَلِجَمَالِهَا، وَلِدِينِهَا، فَاظْفَرْ بِذَاتِ الدِّينِ تَرِبَتْ يَدَاكَ».
[ئيمامي بوخاری و موسليم گيړاويانه ته وه].

واته: له نيو خه لکيدا و ا باوه ثافره ت له بهر چوار شتان ماره ده کړی:
۱. له بهر ده وله مهندييه که ی. ۲. له بهر خانه دانیه که ی. ۳. له بهر جوانیيه که ی. ۴. له بهر ديندارييه که ی، به لام تو زياتر له هه موويان چاوت له سهر دينداره که بيت و ئه ويان هه لېږيره ده نا په کت ده که وي.

هر له مباره وه دايکی ئيمانداران خاتو و عائشه - خودا لئی پازی

بی - ده فهرمووی: کچيکی گه نج هاته خزمه ت پينغه مېهری خودا (ﷺ)، وتی: ئه ی پينغه مېهری خودا! بابم ئه منی

له برازايه كى خوى ماره كړدووه، تا خوى پي هه لنيته وه، ته منيش پيم
ناخوښه، توچ ده فهر مووى؟

پينغه مېر (ﷺ) ده سه لاتى دايه ده سته خوى و سه رېشكى كړد! دواى
كه ميك كچه كه وتى: من رازيم بهم كار هى بابم، به لام هر ويستم كچان
بزائن كه بابه كان بويان نيه به زور به شويان بدن. [ثيمامى نه سائى و
ته حمده و ئبنو ماجه گير او يانه ته وه].

✓ پيوسته پاش ليكولينه وهيه كى زور ورد بريار له سهر
هه لېزار دنى هاوسهر بدرت، برياره خير اكان بو هاوسهر گيرى
جيا بونه وهى خير اشيان له دوايه.

✓ مروفى ژير، هيچ هه نكاوېك نانيت هه تا پيشر بيرى لينه كاته وه.

له گه‌ل هاوشانی خۆتان هاوسه‌رگیری بکه‌ن

خودای گه‌وره ده‌فرمووی: ﴿الْحَيِّثُ لِلْحَيِّثِ وَالْحَيِّثُوكَ لِلْحَيِّثِ وَالطَّيِّبُ لِلطَّيِّبِ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبِ﴾. [سوره‌تی (النور)، ئایه‌تی: (٢٦)].

واته: ژنه پسه‌کان بۆ پیاوه پسه‌کان و پیاوه پسه‌کانیش بۆ ژنه پسه‌کان، هه‌روه‌ها ژنه پا‌که‌کان بۆ پیاوه پا‌که‌کان و پیاوه پا‌که‌کانیش بۆ ژنه پا‌که‌کان.

پتغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویستمان (ﷺ) ده‌فرمووی: «تَخَيَّرُوا لِنُطْفِكُمْ، فَأَنْكِحُوا الْأَكْفَاءَ، وَأَنْكِحُوا إِلَيْهِمْ». [ئیمامی ئینوما‌جه و داره‌قوتنی و حاکیم گێراویانه‌ته‌وه].

واته: چاکترین و پاکترین ژن بۆ تۆماوه‌کانتان هه‌لبژێرن، جا هاوشانی خۆتان (له‌پرووی دینداری و ته‌مه‌ن و، نه‌ژاد و دابونه‌ریت و، باری ئابووری و ئاستی پۆشنییری) به‌یئن، هه‌روه‌ها کچه‌کانیشتان له هاوشانی خۆیان ماره‌ بکه‌ن.

هه‌ر له‌مباره‌وه پتشه‌وا عه‌لی کو‌ری ئه‌بو تالیب - خودا لێی پازی بێ - ده‌فرمووی: پتغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) پێی وتم: «يَا عَلِيُّ! ثَلَاثٌ لَا تُؤَخَّرُهَا: الصَّلَاةُ إِذَا آتَتْ، وَالْجَنَازَةُ إِذَا حَضَرْتُ، وَالْأَيْمُ إِذَا وَجَدْتَ لَهَا كُفُوًا». [ئیمامی تیرمیزی و به‌یه‌قی و ئه‌حمه‌د و حاکیم گێراویانه‌ته‌وه].

واته: ئەى عەلى! سى شتى زۆر گرنگ ھەن پەلەيان لىيىكە و قەت
دوايان مەخە، يەكەم: نوژکردن ھەركاتىك وەختى ھات. دووھم:
بەخاكسپاردنى تەرم ھەركاتىك ئامادەبوو، سىيەم: بەشودانى ژنى بى
مىرد ھەركاتىك ھاوشەنيت بو دۆزىيەوھ.

✓ شەرەن پىويستە مىرد ھاوسەنگى ژنەكەى بىت، گرنگترين
پرووى ئەم ھاوسەنگىيەش لايەنى دىندارىيە.

✓ ئەگەر ژن و مىرد لە ھەموو پروويەكەوھ ھاوسەنگ بن،
ئەوكات ھەردووکیان بەيەك زمان دەدوين و، زۆر بەباشى لە
يەكترى تىدەگەن، تەمەنیش يەككە لەو لايەنانەى بايەخى تاييەتى
ھەيە.

ته ماشاگردن پیش هاوسه رگیری

پیغه مبهری خوشه ویستمان (ﷺ) ده فهرمووی: «إِذَا خَطَبَ أَحَدُكُمْ امْرَأَةً فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَنْظُرَ إِلَيْهَا، إِذَا كَانَ إِنَّمَا يَنْظُرُ إِلَيْهَا لِخِطْبَةٍ، وَإِنْ كَانَتْ لَا تَعْلَمُ». [ئیمامی ئه حمده و ته بهرانی گیراویانه ته وه].

واته: هر کاتیک داخوازی ژنیکتان کرد، هیچ گوناختان ناگاتنی ته ماشای بکه (به لکو خیریشه)، به مهرجی بهس بو هیتان و خواستن بی، هرچند نه و ناگاداریش نه بی.

ههروه ها ته بر هوپه پره - خودا لئی پازی بی - ده گیرپته وه و ده فهرمووی: له خزمهت پیغه مبهر (ﷺ) بووم، کابرایه هاته خزمهتی و ههوالی پیدا که داخوازی ژنیکی مه دینه یی کردوه، پیغه مبهری خودا (ﷺ) پتی فه موو: «أَنْظُرَتْ إِلَيْهَا؟»، قَالَ: لَا، قَالَ: «فَاذْهَبْ، فَانْظُرْ إِلَيْهَا، فَإِنَّ فِي أَعْيُنِ الْأَنْصَارِ شَيْئًا». [ئیمامی موسلیم و نه سائی و ئه حمده گیراویانه ته وه].

واته: ته ماشا تکر دووه؟

وتی: نا.

فهرمووی: ده برۆ ته ماشای بکه، چونکه له چاوی ژنانی مه دینه دا شتی ههیه، واته: چاویان تۆزی بجووکه، یان تۆزی شینه.

ھەر لەمبارەوہ موغیرە ی کور ی شوعبە - خودا لئی پازی یی -
 دەگیرێتەوہ و دەفەر مووی: لەسەردەمی پێغەمبەردا (ﷺ) داخوژی
 ژنیکم کرد، پێغەمبەر (ﷺ) فەر مووی: «انْظُرْ إِلَيْهَا، فَإِنَّهُ آخِرِي أَنْ يُدَمَّ
 بَيْنَكُمَا». [ئیمامی تیرمیزی و نەسائی و ئیبنو ماجە و داریمی و ئەحمەد
 گێراویانەتەوہ].

واتە: پرۆ تەماشای بکە، چونکە تەماشاکردنی پیش ھاوسەرگیری
 ھۆکارێکی لەپێشینە یە بۆ بەردەوامی ئەوین و خوشەویستی و تەبایی لە
 نێوانتاندا .

✓ پێویستە ھاوسەران بەر لە ھاوسەرگیری بەشتوازیکی
 رینگەپێدراو لە بەکتری بکۆڵنەوہ و بەکتری بناسن، ئەمە بۆ
 ھاوسەردارییەکی درێژخایەن مەرجه.

✓ ژن زەووییەکی بەپیتی خوشەویستی، بەلام بیرت بیت بۆ ئەوہی
 بەدەستی یینیت دەبیت جوتیارێکی چاک بیت.

پراویژ کردن پیش هاوسه گیری

خودای گه وره ده فەر مووی: ﴿وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ﴾. [سورە تی (آل عمران)، ئایە تی: (۱۵۹)].

واته: ئە ی موحه ممه د! له کار و باردا پرس و پراویژیان پێکە، جا دوا ی پرس و پراویژ کردن کاتیک بریار تدا کارێک ئە نجام بدهیت، ئە نجامی بده و پشت به خوا ببهسته، چونکه به راستی خودا ئە وانه ی خوشده ویت که پشتی پێده بهستن.

فاتیمه ی کچی قهیس - خودا لێی رازی بێ - ده فەر مووی: چوومه خزمه تی پێغه مبه ر (ﷺ)، وتم: ئە ی پێغه مبه ری خودا! (موعاویه ی کوری ئە بو سو فیان) و (ئە بو جه هم) و (ئوسامه ی کوری زهید) هاتو نه داخوازیم، میرد به کامه یان بکه م؟

پێغه مبه ری خوا (ﷺ) فەر مووی: «أَمَّا مُعَاوِيَةُ فَرَجُلٌ تَرِبُّ لَا مَالَ لَهُ، وَأَمَّا أَبُو جَهْمٍ فَرَجُلٌ ضَرَابٌ لِلنِّسَاءِ، وَلَكِنْ أَسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ».

واته: هه رچی (موعاویه) یه پیاوێکی هه ژاره و هیچی نیه، هه رچی (ئە بو جه هم) یشه پیاوێکی تونده و زۆر له ژنان ده دات، به لام میرد به (ئوسامه ی کوری زهید) بکه.

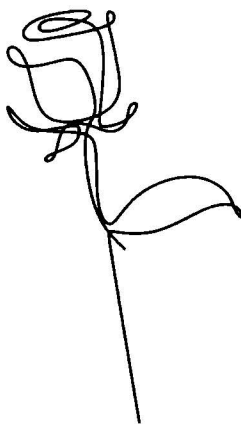

فاتیمه ده لێ: وتم: ئە ی پێغه مبه ری خودا! من میرد به (ئوسامه) بکه م؟! - وهك بلیی به شایه نی خۆی نه ده زانی -.

پىغەمبەرى خودا (ﷺ) فەرموۋى: گۆپرايەلى خودا و پىغەمبەرەكەى
بۇ تۆزۈر باشتىرە.

ئىتر منىش مىردم پىكرىد، كەچى ئەۋەندە چاكبوو ئىرەيىم پىدەبرا.
[ئىمامى موسلىم و ئىبنو ماجە و ئەحمەد گىپراۋيانەتەۋە].

✓ ھاۋسەرگىرى لە گەل ژىئىكى باشدا، ۋەك ئەۋەيە لە كەشىكى
گەردەلوۋلاۋىي رىزگارت بوۋىي و لە كەنارىكى ھىمىن ئوقرەت
گرتىي، بەلام ھاۋسەرگىرى لە گەل ژىئىكى خراپدا، ۋەك ئەۋەيە لە
كەشىكى ئارامەۋە بىكەۋىتە گىپراۋىكەۋە.
✓ ژن بەكەمىن قوتابخانەى پىگەياندىنى مروفەكانە.

ناسانکردنی داخوایی و مارهیی

خودای گه‌وره ده‌فهرمووی: ﴿قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أَنْكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَيَّ أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَنِي حَبِجٌّ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾. [سوره‌تی (القصص)، ثایه‌تی: (۲۸)].

واته: شوعه‌یب به مووسای وت: من ده‌مه‌ویت بتکه‌م به زاوای خووم و یه‌کیتک له‌م دوو کچه‌ی خوومت لی ماره‌بکه‌م، به‌مه‌رجی تویش هه‌شت سأل کریکاریم بو بکه‌یت، خو نه‌گهر ده سالت ته‌واوکرد نه‌وه پیاوه‌تی خوته و من نامه‌ویت بارتگران بکه‌م و نه‌زیه‌تت بده‌م، خودا یارب‌ی ده‌مبینیت پیاوینکی باش و وه‌فادار ده‌بم.

پینگه‌مبه‌ری خو‌شه‌ویستمان (ﷺ) ده‌فهرمووی: «إِنْ مِنْ يَمَنِ الْمَرْأَةُ تَسِيرَ خُطْبَتِهَا، وَتَسِيرَ صَدَاقِهَا». [ئیمامی نه‌حمه‌د و ته‌به‌رانی و حاکیم گپ‌راویانه‌ته‌وه].

واته: ییگومان له‌فه‌ر و به‌ره‌که‌تی ئافره‌ت نه‌وه‌یه: داخوایی ئاسان بیت و، ماره‌یه‌که‌شی ئاسان و که‌م بیت.

هه‌ر له‌مباره‌وه عه‌بدو‌للای کو‌ری عه‌بیاس - خودا لێیان پازی بچ - ده‌گپ‌رته‌وه و ده‌فهرمووی: کاتیک عه‌لی کو‌ری ته‌بو تالیب خاتوو

فاتیمه‌ی ماره‌کرد، پینگه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: وه‌ک ماره‌یی شتیکی پێده‌.

حه زره تی عه لی وتی: هیچم نیه!

پنجه مبه‌ر (ﷺ) فهر مووی: ئه ی قه‌لغانه حوته میه که ت له کوئیه و نه تماوه؟

وتی: له لای خوومه و هه‌ر ماومه.

فهر مووی: ده ی ئه‌وی پنبده. [ئیمامی ئه‌بو داوود و نه سائی و ئه‌حمده و ئینو حیبیان گێراویانه ته‌وه].

✓ هاوکاری کردن و به‌هیز کردنی خیزانه‌کان، واته: ئاسووده‌یی کۆمه‌لگه و به‌هیز کردنی.

✓ جیهان به‌و که‌سانه وێران نابێت که خراپه ده‌که‌ن، به‌لکو و به‌و که‌سانه وێران ده‌بێت که خراپه ده‌بینن و هه‌لوێستیان نییه به‌رامبه‌ری.

ناشکراکردنی هاوسه‌رگیری

خودای گه‌وره ده‌فهرمووی: ﴿فَأَنكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَءَاتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسَفَحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ﴾
[سوره‌تی (النساء)، ئایه‌تی: (۲۵)].

واته: له‌سه‌ر ئیزن و پره‌زامه‌ندی سه‌ره‌پرشتیار و که‌سوکاریان ماره‌یان بکه‌ن و، به‌شیوه‌یه‌کی باش و به‌بی دواخستیش ماره‌یه‌کانیان بده‌نی، نه‌وانه‌یان په‌سه‌ند بکه‌ن که داوینپاکن و دوستی په‌نامه‌کیان نیه.

پیغه‌مبه‌ری خوشه‌ویستمان (ﷺ) ده‌فهرمووی: «لَا نِكَاحَ إِلَّا بِوَلِيِّ، وَشَاهِدَيْنِ عَدْلٍ». [ئیمامی به‌یه‌قی گیراویتیه‌وه].

واته: گریه‌ستی ماره‌پرین دروست ناییت، مه‌گه‌ر به‌رازیبوونی سه‌ره‌پرشتیاری کچه‌که و، ئاماده‌بوونی دوو شاهیدی دادپه‌روه‌ر.

هه‌روه‌ها ده‌فهرمووی: «فَصْلُ مَا بَيْنَ الْحَرَامِ وَالْحَلَالِ الذُّفُ، وَالصَّوْتُ». [ئیمامی تیرمیزی و نه‌سائی و ئینوماجه و نه‌حمه‌د گیراویانه‌ته‌وه].

واته: یه‌کێک له‌جیاوازیه‌کانی نێوان هاوسه‌رگیری دروست و نادروست ناشکراکردنیه‌تی، به‌ده‌ف لێدان و سروود گوتن.

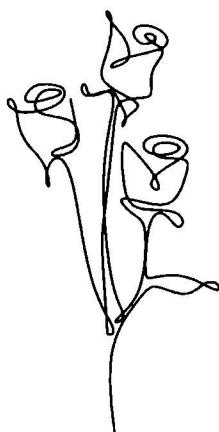
هه‌ر له‌مباروه‌هه‌ دایکی ئیمانداران خاتوو عایشه -

خودا لئی رازی بی - ده گپږته وه و ده فرمووی: ژنیکمان بۆ پیاوێکی مه دینه یی گواسته وه، پیغه مبه ری خودا (ﷺ) فرمووی: «يَا عَاثِشَةُ! مَا كَانَ مَعَكُمْ لَهُو؟ فَإِنَّ الْأَنْصَارَ يُعْجِبُهُمُ اللَّهُو». [ئیمامی بوخاری و ئینوماجه و نهحمه د گپراویانه ته وه].

واته: ئه ی عایشه! ئایا که ستان له گه ل بو و ده فتان بۆ لیدا و سروودتان بۆ بلی؟ چونکه مه دینه ییه کان زۆر حزیان به مه یه.

✓ ئه گهر کچیکت خوشویست، له و ده رگایه وه بۆی برۆ که خۆت هه ز ده که یت خه لکی لیوه ی بین بۆ خوشکه که ت.

✓ ئازادی سیکسی راسته قینه له نیوان (ژن و میرد) دایه له ماله که ی خۆیاند، چونکه ترسیان نییه و هه لایشه بۆیان.

هاوسه رگیری بهرپر سیاریتییه

خودای گه وره ده فهرمووی: ﴿وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَاتِبٌ مَسْئُولٌ﴾.
[سوره تی (الإسراء)، نایه تی: (۳۴)].

واته: به ته مهك و وه فاداربن بهرامهر بهو به لّین و په یمانانه ی داوتانه و به ستوتانه، چونکه بیگومان هه موو به لّین و په یمانیک لّی ده پرسریتیه وه.

پتغه مبهری خو شه ویستمان (ﷺ) ده فهرمووی: «أَلَا كُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، فَالْإِمَامُ رَاعٍ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَالرَّجُلُ رَاعٍ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ عَلَى بَيْتِ زَوْجِهَا وَوَلَدِهِ وَهِيَ مَسْئُولَةٌ عَنْهُمْ». [ئیمامی بوخاری و موسلیم گتیراویانه ته وه].

واته: ناگاداربن! ئیوه هه مووتان شوان و چاودیرن به سهر نهو که سانه ی له ژیر ده ستاندان و بهرپر سیشن لیان، بۆ نمونه: سه روکی ولات شوانه به سهر هاو لاتییه کانی خو ی و بهرپر سیشه لیان، پیاو شوانه به سهر خانه واده ی خو یه وه و بهرپر سیشه لیان، ژن شوانه به سهر مال و مندالی هاوسه ری خو یه وه و بهرپر سیشه لیان.

ههروه ها ده فهرمووی: «إِنَّ اللَّهَ سَائِلٌ كُلَّ رَاعٍ عَمَّا اسْتَرْعَاهُ، أَحَفِظَ ذَلِكَ أَمْ ضَيَّعَهُ؟ حَتَّى يَسْأَلَ الرَّجُلَ عَنْ أَهْلِ بَيْتِهِ». [ئیمامی ئینو حیبان و ته بهرانی گتیراویانه ته وه].

واته: بیگومان خودای گه وره له هه موو بهرپر سیک ده پرسیتیه وه سه باره ت به گشت نهو شتانه ی پیسپێردراون، ئابا پاراستوونی یان به زایهیداوون؟ ته نانه ت له پیاویش

ده پرسیتته وه سه بارهت به ژن و منداله کانی.

هر له م باره وه دایکی هانیی کچی ته بو تالیب - خودا لئی پازی بی -
ده گپرتته وه و ده فهرمووی: پیغه مبهری خودا (ﷺ) داخوازی کردم، منیش
وتم: ئه ی پیغه مبهری خودا! به خوا تو م له خو م خوشتر ده وی، به لام من
ژنیکی تازیه دار و کو مه لی مندالی بچو کی بیباو کم به سهردا به جیماون،
خوت ده زانی مافی میردیش گه وره یه، ده ترسم ئه گهر پروو بکه مه میرده که م
منداله کانم له ده سته بده م، ئه گهر پروو بکه مه منداله کانیشم مافی میرده که م
نه ده م، پیغه مبهری خودا (ﷺ) فهرمووی: « إِنَّ خَيْرَ نِسَاءٍ رَكِبَ الْإِبِلَ
نِسَاءُ قُرَيْشٍ، أَحْنَاهُ عَلَى طِفْلِ، وَأَرْعَاهُ عَلَى زَوْجٍ فِي ذَاتِ يَدِهِ ». [ئیمامی
بوخاری و موسلیم گپراویانه ته وه].

واته: بیگومان باشتین ژنانی عهره ب ژنانی قوره یشین، چونکه زور
به سوز و میهره بانن بو منداله کانیان و، زوریش ئاگاداری باری دارایی
هاوسه ره کانیان.

✓ هاوسه رگیری، واته: که مبوونه وه ی مافه کان بو نیوه و، هه لکشانی
ئه ره که کان بو دوو هینده.

✓ ئه وانیه به خه یالپلاوییه وه له ژیانی هاوسه ریتی ده روان، کاتیک
له ناکاو له سه ره تای ژیانی هاوسه رییاندا پروو به پرووی چهند راستیه ک
ده بنه وه، هر زوو دوو چاری بیهیواییه کی وا ده بنه وه که ئه گهر زوو
چاره نه کری، ره نگه خو شبه ختی خیزان بشیوینی.

هاوسه‌رگیری و یارمه‌تی خودا

خودای گه‌وره ده‌فهرمووی: ﴿وَأَنكِحُوا الْأَيْمَىٰ مِنكُمْ وَالصَّالِحِينَ
مِنَ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ إِن يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ
عَلِيمٌ﴾. [سوره‌تی (النور)، نایه‌تی: (۳۲)].

واته: ژن بدهن به پیاوانی بیژن و ژنانی بی مردیش بدهن به می‌رد،
هه‌روه‌ها ژن بیژن بۆ به‌نده چاکه‌کانتان و که‌نیزه‌که‌کانیشتان بدهن
به می‌رد، خو ته‌گه‌ر هه‌ژاریش بن و نه‌توانن ئه‌رکی خیتزانداری و
مال‌داری به‌پرتوه‌به‌رن، ئه‌وه خودا له گه‌وره‌یی و به‌خششی خو‌ی
ده‌وله‌مه‌ندیان ده‌کات، خودای گه‌وره‌ش به‌رده‌وام فراوانگیر و زانا‌یه.

پی‌غه‌مبه‌ری خوشه‌ویستمان (ﷺ) ده‌فهرمووی: «ثَلَاثَةٌ حَقٌّ عَلَى
اللَّهِ عَوْنُهُم: الْمُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَالْمُكَاتِبُ الَّذِي يُرِيدُ الْإِدَاءَ،
وَالنَّاكِحُ الَّذِي يُرِيدُ الْعَقَافَ». [ئیمامی تیرمیزی و نه‌سائی و ئیبنوما‌جه
گیراویانه‌ته‌وه].

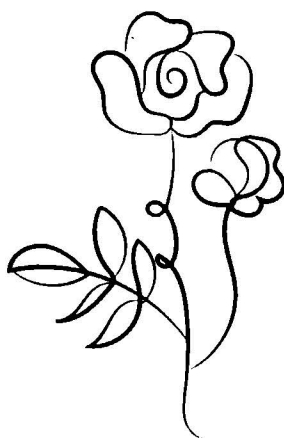
واته: خودای گه‌وره به‌ما‌فی دانا‌وه له‌سه‌ر خو‌ی یارمه‌تیدانی سێ
که‌س:

یه‌که‌م: مو‌جاهید و تیکۆشه‌ر له‌ پێی خودا.

دووه م: ئه و کۆيله يه ي له لايه ن گه و ره که يه وه نوو سراوی ئازاد بوونی
 پیدراوه به پاره، ئه ویش ده یه وه ی پاره که بدات و ئازاد بیت.
 سییه م: ئه و که سه ی هاوسه رگیری ده کات تا پاکیزه و داوینپاک
 بیت.

✓ چاوه پڕی مه که شته باشه کان بینه پڕیت، ده زانم خودا زۆر
 میهره بانه، به لام چاوه پڕی یه که مین هه نگاهه کانی خۆتبه.
 ✓ هیچ که سیاک له لوتکه وه ده ست پیناکات، پێویسته له سه رت
 رینگه بپریت بۆ گه یشتن پێی.
 ✓ ژبانی هاوسه رداری، واته: مه زنتین فیڕگه، چونکه مروف
 تیدا له هه موو خراپه کانی داده مالدری و، کۆتایی به هه موو
 خووه زیانه خشه کانی ده هیترئ.

به ئیننامه‌ی هاوسه‌رگیری

خودای گه‌وره ده‌فهرمووی: ﴿وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَىٰ بَعْضُكُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ وَأَخَذْتُ مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا﴾. [سوره‌تی (النساء)، ثایه‌تی: (۲۱)].

واته: جا چۆن ماره‌یان لی ده‌ستینه‌وه، له کاتیکدا ئیوه چوونه‌ته لایان و سه‌رجیستان له‌گه‌لدا کردوون، ئه‌وانیش (له کاتی ماره‌کردنیاندا) به‌لین و په‌یمانیکه‌ی گه‌وره‌یان لیوه‌رگرتوون.

پیغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویستمان (ﷺ) ده‌فهرمووی: «أَحَقُّ مَا أَوْفَيْتُمْ مِنَ الشَّرْطِ أَنْ تُؤْفُوا بِهِ، مَا اسْتَحَلَلْتُمْ بِهِ الْفُرُوجَ». [ئیمامی بوخاری و موسلیم گێراویانه‌ته‌وه].

واته: شایسته‌ترین ئه‌و مه‌رجانه‌ی که پێویسته وه‌فاداربن به‌رامبه‌ریان و جیه‌جیه‌یان بکه‌ن، ئه‌و مه‌رجانه‌ن که داوێنی هاوسه‌ره‌کانتان پێ حه‌لāl کردوه.

مه‌روه‌ها ده‌فهرمووی: «فَاتَّقُوا اللَّهَ فِي النِّسَاءِ، فَإِنَّكُم أَخَذْتُمُوهُنَّ بِأَمَانِ اللَّهِ، وَاسْتَحَلَلْتُمْ فُرُوجَهُنَّ بِكَلِمَةِ اللَّهِ». [ئیمامی موسلیم و ئینووییان گێراویانه‌ته‌وه].

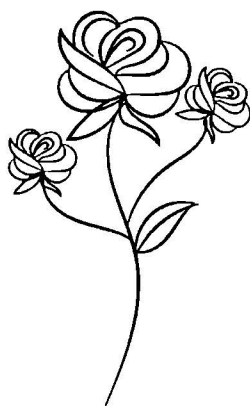
واته: له خودا بترسن ده‌رباری هاوسه‌ره‌کانتان، چونکه

بیگومان ئیوئه ئهوانتان وهك ئهمانهت و سپاردهی خودا وهرگرتوووه و،
داوینی ئهوانتان به وشه ی خودا - كه وشه ی (إنكاح - كردنه هاوسهر) و
(تزویج - لیکجووتکردنه)ه - بو خۆتان حه لآلکردوووه.

✓ژیانی هاوسهری، چهنده ئه و بنه مایانه ی له سهری پیکدی
پته و و به هیزبیت، ئه وهنده درێژخایه ن ده بێت، گرنگترینی
بنه ماکانیش یه کیتی دآ و دهروونه.

✓با خه لآ له ناسینت په شیمان نه بن، هه ولبده بو له ده ستدانت
په شیمان بن.

✓ئه و شته ی كه خۆت ناتهوویت به رامبه رت بکریت، به رامبه ر
کهسانی دیکه مه یکه.

هاوسه رگیری سه ره داوی خوشبهختی

خودای گه وره ده فهرمووی: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً﴾. [سوره تی (الرعد)، ئایه تی: (۳۸)].

واته: بیگومان پیش تو چه ندین پیغه مبه رمان ره وانه کرد و، ژن و مندالیشمان دابوونی.

پیغه مبه ری خوشه و یستمان (ﷺ) ده فهرمووی: «أَرْبَعٌ مِنَ السَّعَادَةِ: الْمَرْأَةُ الصَّالِحَةُ، وَالْمَسْكَنُ الْوَاسِعُ، وَالْجَارُ الصَّالِحُ، وَالْمَرْكَبُ الْهَنِيءُ». [ئیمامی ئیینو حیبیان و حاکیم و ته به پرانی و به بهه قی گپراویانه ته وه].

واته: چوار شت هوکاری خوشبهختی مروفن:

۱. ژنیکی باش.

۲. خانویکی فراوان.

۳. دراوسیکی چاک.

۴. ئامپریکی گواستنه وی ساز و له بار.

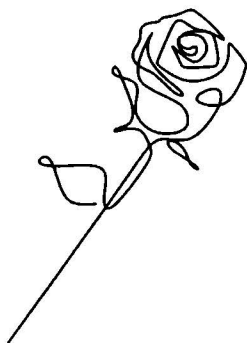
ههروه ها ده فهرمووی: «الدُّنْيَا مَتَاعٌ، وَخَيْرُ مَتَاعِ الدُّنْيَا: الْمَرْأَةُ الصَّالِحَةُ». [ئیمامی موسلیم گپراویته وه].

واته: ژيانی دونه خوڅی و رابواردنیکي کاتييه، به لام له باشرين
خوښه کاني دونه بریتیه له هاوسه ریکي چاک.

✓ ناوبانگ کامه رانی بو من دهسته بهر نه کرد، به لام کاتيک
هاوسه گریم کرد و خانمه که مایکي بو پیکهیتام، توانیم
خوښه خت بیم.

✓ نه وانه ی له دهره وهی خیزاندا به دووی خوښه ختیدا
ده گهرین، واته: خوښه ختی ماله و هیان نه ماوه، چونکه نه گهر
خوښه ویستی له خیزانه که یاندا رنګ بداته وه، خوښه ختیش
هر له وی پیدا ده که ن.

۲

ژن و میّردی

به خته وهر

باشترین میڤرد و باشترین ژن

خودای گه وره ده فەرمووی: ﴿هُنَّ لِبَاسٌ لَّكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ﴾.
[سورە تی (البقرة)، ئایە تی: (۱۸۷)].

واتە: ژنە کانتان بەرگ و پۆشاک و پەرژین بۆ ئێوە و، ئێوەش بەرگ و پۆشاک و پەرژین بۆ ژنە کانتان. (واتە: چۆن بەرگ و پۆشاک شەرمگا و عەیب و نەهینی دادەپۆشی، دەبی ژن و میڤریش ئەوا عەیب و نەهینی یەکتەری داپۆشن و ببە پەرژین بۆ یەک).

پێغەمبەری خوێشە و یستمان (ﷺ) دە فەرمووی: «خَيْرُكُمْ خَيْرُكُمْ لِأَهْلِهِ، وَأَنَا خَيْرُكُمْ لِأَهْلِي». [ئیمامی تیرمیزی و ئیبنوماجە و داریمی گێراویانەتەو].

واتە: باشترینتان باشترینتانە بۆ هاوسەرەکی، ییگومان منیش لە هەمووتان باشترم بۆ هاوسەرەکانم.

هەروەها دە فەرمووی: «خَيْرُ النِّسَاءِ الَّتِي إِذَا نَظَرْتَ إِلَيْهَا سَرَّكَ، وَإِذَا أَمَرْتَهَا أَطَاعَتْكَ، وَإِذَا غَبَّتَ عَنْهَا حَفِظْتَكَ فِي مَالِكَ وَنَفْسِهَا». [ئیمامی ئیبنو جەریر و بەیھەقی گێراویانەتەو].

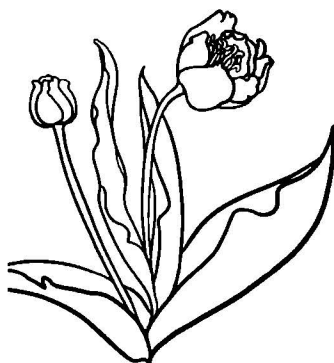

واته: باشتريڻ ژن ٿو ڙنه يه کاتيک ته ماشتکرد دلخوشت بکات،
 کاتيکيش فهرمانت پيکربه قسه ت بکات، کاتيکيش له مال نه بوويت و
 له بهر چاواني ون بوويت شکو و که سايه تيت پاريزت، هم له باره ي مال
 و سامانته وه هم له باره ي خو يه وه.

✓ مانگه کان و ساله کاني سهره تاي هاوسه ريتي زور گرنگن،
 چونکه ټه مه کاتي يه کناسين و دروستبووني تي پرواينه کانه بو
 يه کتري، ټه هاوسه رانه ي له م کاته دا له يه کتري ناگه ن، ټه وا
 ژياني هاوسه رييان له مه ترسيديا يه.

✓ هيچ موسولمانيتک موسولمانيتکي باش نيي، هه تا مروفيکي
 باش نه بيت.

✓ چهند جوانه به نيو خه لکيدا گوزهر بکه يت و بوني ره وشت
 لييت.

مافی ژن و میړد له سهر یه کتری

خودای گه وړه ده فهرمووی: ﴿وَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾. [سوره تی (البقرة)، ثایه تی: (۲۲۸)].

واته: ژنان مافیان هه یه به سهر میړده کانیانه وه به وینه و نه اندازه ی ته و
 مافانه ی که میړده کان هه یانه به سهر ژنه کانیانه وه به گویره ی ده ستووریک
 که په سنده له ئیسلامدا، به لام پیاوان پله یه ک به رزترن له وان ته وهش
 به هو ی ته وه وه یه که خودا ئه رک ی سهر په رشتیکردن و به پړتوه بردنی
 خیزانی خستو ته سهریان، خوداش بالاده سته به سهر هه مواندا و دانایه له
 دابه شکردنی ئه رک و مافه کاندا.

حه کیمی کوړی مو عاویه - خودا لئیان رازی بڼ - له باوکیه وه
 ده گپړته وه و ده فهرمووی: چوومه خزمه تی پتغه مبهری خودا (ﷺ) وتم:
 ئه ی پتغه مبهری خودا! هاوسره کانمان چ مافیکیان له سهرمانه؟

فهرمووی: «أَنْ تُطْعِمَهَا إِذَا طَعِمْتَ، وَتَكْسُوَهَا إِذَا اكْتَسَيْتَ، وَلَا تَضْرِبَ الْوَجْهَ، وَلَا تُقَبِّحْ، وَلَا تَهْجُرْ إِلَّا فِي الْبَيْتِ». [ئیمامی أبوداوود و ئینوماجه و ئه حمده گپړاویانه ته وه].

واته: خوارده مه نی پیندهیت و، پوشته ی بکهیت به
 گویره ی توانا، نابڼ له پروو خساری بدهیت و، جوین و

قسه‌ی ناشیرینی پی بلنیت، ناشبی دهنگی لیوهر بگریت و پستی تیکه‌یت
ته‌نھا له نیو ژوور و جینگه‌ی نووستن نه‌بی.

هه‌روه‌ھا حوصه‌ینی کوری میحصه‌ن - خودا لئی پازی بی -
ده‌فهرمووی: پوریکم هاته خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) ، پیغه‌مبه‌ر
(ﷺ) پیی فهرموو: «أَذَاتُ رَوْحٍ أَنْتِ؟»، قَالَتْ: نَعَمْ، قَالَ: «كَيْفَ أَنْتِ
لَهُ؟»، قَالَتْ: مَا أَلُوهُ إِلَّا مَا عَجَزْتُ عَنْهُ. قَالَ: «انْظُرِي أَيْنَ أَنْتِ مِنْهُ، فَإِنَّهُ
جَنَّكَ وَنَارُكَ». [ئیمامی ته‌حمه‌د و ته‌به‌رانی گیراویانه‌ته‌وه].

واته: خوشکم! هاوسه‌رت هه‌یه؟

وتی: به‌لئی.

فهرمووی: چۆنی بۆی؟

وتی: که‌مته‌رخه‌می ناکه‌م له خزمه‌تکردن و جیبه‌جی کردنی مافه‌کانی،
مه‌گهر شتیک له توانامدا نه‌بی.

فهرمووی: بیربکه‌وه بزانه تو له ئاستی ته‌ودا چۆنی، چونکه ته‌و
به‌هه‌شت و دۆزه‌خی تویه.

دروستکردنی خوښه‌ویستی

خودای گه‌وره ده‌فرمووی: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ . [سوره‌تی (الأحزاب)، ثایه‌تی: (۲۱)].

واته: ینگو مان بو ئیوه له پیغه‌مبهری خودا (ﷺ) جوانترین و چاکترین نمونده‌ی ته‌واو و پرئکوپنک هه‌یه، تا چاوی لیبکه‌ن و شوینی بکه‌ون.

۱. زمانی قسه (خوښمه‌ویتی، به‌قوربانتم) به‌نمونه:

عه‌مری کوپی عاص - خودا لیبی پازی بی - ده‌گپ‌رته‌وه و ده‌فرمووی: کاتیک پیغه‌مبهری خودا (ﷺ) کردم‌ی به‌ئهمیری سوپای (ذات السلاسل)، پیش‌ته‌وه‌ی وه‌پرئکه‌وین چوومه‌خزمه‌تی و وتم: "أَيُّ النَّاسِ أَحَبُّ إِلَيْكَ؟ قَالَ: «عَائِشَةُ»، قُلْتُ: مِنْ الرِّجَالِ؟ قَالَ: «أَبُوهَا»". [ئیمامی بوخاری و موسلیم گپ‌راویانه‌ته‌وه].

واته: خوښه‌ویست‌ترین که‌س به‌لاته‌وه کیه؟

فرمووی: عائشه!

وتم: مه‌به‌ستم له‌پیاوان؟

فرمووی: باوکی عائشه (خه‌زوورم).

هه‌روه‌ها پیغه‌مبهری خودا (ﷺ) بو خوښه‌ویستی ناوی خیزانه‌کانی کورت ده‌کرده‌وه، له‌مباروه‌ه دایکی ئیمانداران

خاتوو عائیشه - خودا لئی پازی بی - ده‌فهرمووی: پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) فه‌مووی: «يَا عَائِشُ! هَذَا جِبْرِيلُ يُقْرِئُكَ السَّلَامَ»، قُلْتُ: «وَعَلَيْهِ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ». [ئیمامی بوخاری و موسلیم گئیراویانه‌ته‌وه].

واته: عایشی! ئه‌مه‌هه‌زهرتی جیبریله - سه‌لامی خودای لیبی - سه‌لامت لیده‌کات!

منیش وتم: سه‌لام و ره‌حمه‌تی خودا له‌ویش بی.

۲. زمانی جه‌سته (خه‌نده، له‌نامیزگرتن، ماچ) به‌نموونه:

دایکی ئیمانداران خاتوو عائیشه و خاتوو حه‌فصه - خودا لیبان پازی بی - ده‌گێرنه‌وه و ده‌فهرموون: «كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يُقْبَلُ، وَهُوَ صَائِمٌ». [ئیمامی بوخاری و موسلیم گئیراویانه‌ته‌وه].

واته: پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) هاوسه‌ره‌کانی خوی ماچ ده‌کرد، ته‌نانه‌ت به‌زمانی به‌پۆژووشه‌وه.

۳. زمانی دیاری:

پیغه‌مبه‌ری خو‌شه‌ویستمان (ﷺ) ده‌فهرمووی: «تَهَادَوْا تَحَابُّوا». [ئیمامی بوخاری له (الأدب المفرد) و، به‌یه‌قی و مالیک گئیراویانه‌ته‌وه].

واته: دیاری بده‌ن به‌یه‌ک، یه‌کتریتان خو‌شده‌وی.

۴. پیته‌خشیینی کات:

دایکی ئیمانداران خاتوو عائشه - خودا لیتی پازی بی - ده‌گپرتیه‌وه و ده‌فهرمووی: پۆزی جه‌ژن بوو، حه‌به‌شییه‌کان له‌نیو مزگه‌وتدا به‌پمه‌کانیان یاریان ده‌کرد، پتغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) بانگی کردم و فهرمووی: سیپله‌که‌له‌ گیان! حه‌زده‌که‌ی ته‌ماشایان بکه‌ی؟
وتم: به‌لێ.

فهرمووی: "ده‌وه‌ره‌ پاش من"، جا شانی بۆ نه‌وی کردم و منیش چه‌ناگه‌م له‌سه‌ر شانی دانا و پروومه‌تیشم نووساند به‌ پروومه‌تیه‌وه و، له‌ نیوانی گوێ و شانییه‌وه‌ ته‌ماشام ده‌کردن، ناوه‌ناوه‌ ده‌یفه‌رموو: ئه‌ی عائشه! به‌سه‌؟

منیش ده‌موت: نا، جاری په‌له‌ مه‌که، هه‌رچه‌ند من حه‌زم له‌ ته‌ماشاکردنیه‌وه‌ بوو، به‌لام بۆیه‌ وامده‌کرد تا بزاتم په‌له‌وپایه‌م لای جه‌نابیان چه‌نده‌ و چه‌نده‌ی خوشده‌ویم! ئیتر به‌رده‌وامبووم هه‌تا وه‌په‌زه‌بووم و، زانیم که پتغه‌مبه‌ریش (ﷺ) پیته‌کانی سه‌ر بوون و ئه‌لوگۆریان پتده‌کات، جا فهرمووی: ئیستا به‌سه‌؟!

وتم: به‌لێ.

فهرمووی: ده‌برۆ، خوا ئاگادارت بی. [ئیمامی بوخاری و موسلیم گپراویانه‌ته‌وه‌].

هەر خاتوو عائشه - خودا لئی پازى بى - ده فەرمووی: جارێک
له گەل پىڤه مبهردا (ﷺ) چوومه سه فەر، له و کاته دا گهنج بووم و هيشتا
قه له و نه بوو بووم، به خه لکه که ی فەرموو: «تَقَدَّمُوا - پىشکه ون».

ئه وانیش پىشکه وتن و به ته نها جىيان هيشتين، ئه نجا فەرمووی: «تَعَالِي حَتَّى أَسَاقِبَكَ - وه ره با پىشپرکى بکه ين»، منیش پىشپرکىم له گەل کرد و
لیمبرده وه، ههچ دهنگى نه کرد.

تا پوژگار تپه پرى و گه وه و قه له و بووم، ديسان سه فەرێک هاته
پىشه وه و من له گه لیدا ده رچووم، جا به خه لکه که ی فەرموو: «تَقَدَّمُوا -
ئيوه له پىش ئيمه وه برۆن».

ئه وانیش پىشکه وتن، ئه نجا فەرمووی: «تَعَالِي حَتَّى أَسَاقِبَكَ - وه ره
با پىشپرکى بکه ين»، منیش پىشپرکىم له گەل کرد و لى برده وه، جا
ده ستیکرده پىکه نين و فەرمووی: «هَذِهِ يَتْلُكَ - ئه مه له جياتى جاره که ی
پىشو (پاک له پاک)». [ئيمامى ئينوماجه و ئه بوداوود و ئه حمه د
گىراويانه ته وه].

٥. پىزگرتن و بايه خپىدان:

ئهنه سى کوپى مالیک - خودا لى پازى بى - ده فەرمووی:
پىڤه مبهرى خودا (ﷺ) درواستيه کى فارسى هه بوو، ده ستاو و خواردنى
زۆر خوشبوو، جارێک خواردنىکى خوشى بۆ پىڤه مبهرى
خودا (ﷺ) دروستکرد، پاشان هاته خزمه تى و داواى لى کرد

تەشرىفيان بهينن بۆ مالى ئەوان، يىغەمبەر (ﷺ) فەرموۋى: (عائىشە)ش
لە گەل خۆم يىتم؟

كابرا وتى: نا.

يىغەمبەرى خودا (ﷺ) فەرموۋى: كەواتە من ناھىم.

كابرا پۇيشتەو مالى و، دواى تۈزىك ھاتەو و بۆ جارى دووھ
داواى لە يىغەمبەر (ﷺ) كرد تەشرىف يىنى بۆ مالى ئەوان، يىغەمبەر
(ﷺ) دووبارە فەرموۋى: (عائىشە)ش لە گەل خۆم يىتم؟

كابرا وتى: نا.

يىغەمبەرى خودا (ﷺ) فەرموۋى: كەواتە منىش ناھىم.

كابرا پۇيشتەو مالى و، دواى تۈزىك ھاتەو و بۆ جارى سىھەم
داواى لە يىغەمبەر (ﷺ) كرد تەشرىف يىنى بۆ مالى ئەوان، يىغەمبەر
(ﷺ) سىبارە فەرموۋى: (عائىشە)ش لە گەل خۆم يىتم؟

كابرا وتى: بەلى.

ئىتر يىغەمبەرى خودا (ﷺ) لە گەل خاتوو عائىشە - خوا لىي پازى
بى - ھەستان يىكەو كەوتنەپرى بە خوشىي و شانبەشانى يەكتىرى تا
گەيشتە مالى كابرا. [ئىمامى موسلىم و ئەحمەد و نەسائى و دارىمى
گىراۋايانە تەوھ].

هر نه نه سی کوری مالیک - خودا لئی رازی بڼ - ده گڼر ټټه وه و
 ده فرموی: "رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) ، يُحَوِّي لَهَا وَرَاءَهُ بَعَاءَةً، ثُمَّ
 يَجْلِسُ عِنْدَ بَعِيرِهِ فَيَضَعُ رُكْبَتَهُ، فَتَضَعُ صَفِيَّةُ رِجْلَهَا عَلَى رُكْبَتِهِ حَتَّى
 تَرْكَبَ". [ئیمامی بوخاری و نه حمده گڼر او یانه ته وه].

واته: بینیم پیغه مبهری خودا (ﷺ) پوښاک ټکیکی ددها به سهر پشتی
 حوشره که ی خاتوو صه فیه دا - خوا لئی رازی بڼ - پاشان له لای
 حوشره که ی داده نیشت و نه ژنوی خوی بو داده نا، خاتوو صه فیه ش
 پتی خوی له سهر نه ژنوی پیغه مبهر (ﷺ) داده نا و سهر ده که وت.

هه روه ها دایکی ئیمانداران خاتوو عائشه - خودا لئی رازی بیت -
 ده فرموی: "كُنْتُ أَطِيبُ النَّبِيَّ (ﷺ) بِأَطِيبٍ مَا يَجِدُ، حَتَّى أَجِدَ وَبِيضَ
 الطَّيِّبِ فِي رَأْسِهِ وَلِحْيَتِهِ". [ئیمامی بوخاری و موسلیم گڼر او یانه ته وه].

واته: من بونم له پیغه مبهر (ﷺ) ددها به بون خوشترین بونه کانی، هه تا
 شوقی بونه که م له نیو سهر و ریشیدا ده بیني.

نه گهر هاوسه ران په کترین خوشبویت، له هه موو هه له په کی
 په کتر ده بوورن، به لام نه گهر په کترین خوشنه ویت په خنه له
 هه موو شتیکی په کتری ده گرن، که واته نه رکي هاوسه ران نه وه په
 خویان لای په کتری خوشه ویست بکه ن.

گه‌وره‌ترین به‌خشین

خودای گه‌وره ده‌فهرمووی: ﴿لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِۦ وَمَن قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُۥ فَلْيُنفِقْ مِمَّا ءَاتَاهُ اللَّهُ لَا يَكْلَفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَأْءَاتَهَا﴾. [سوره‌تی (الطلاق)، ثابه‌تی: (۷)].

واته: جائه‌و پیاوه‌ی گوزه‌رانخۆش و ده‌وله‌مه‌نده با به‌پیتی ده‌وله‌مه‌ندی خۆی مه‌سره‌ف و بژیویی بدات به‌ خیزانی، ئه‌وه‌یش که ده‌ستکورت و هه‌زاره با به‌پیتی ئه‌وه‌ی که خودا پینداوه مه‌سره‌ف و بژیویی بدات به‌ خیزانی، چونکه خودا به‌گویره‌ی توانا و دارایی هه‌رکه‌سینک داوای مه‌سره‌ف و بژیویی ده‌کات.

پینغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویستمان (ﷺ) ده‌فهرمووی: «دِينَارٌ أَنْفَقْتَهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَدِينَارٌ أَنْفَقْتَهُ فِي رَقَبَةٍ، وَدِينَارٌ تَصَدَّقْتَ بِهِ عَلَى مُسْكِينٍ، وَدِينَارٌ أَنْفَقْتَهُ عَلَى أَهْلِكَ. أَعْظَمُهَا أَجْرًا الَّذِي أَنْفَقْتَهُ عَلَى أَهْلِكَ». [ئیمامی موسلیم و ئه‌حمه‌د گپراویانه‌ته‌وه].

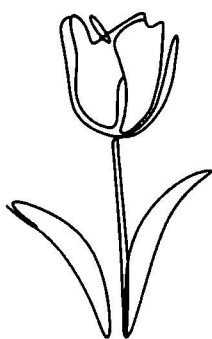
واته: دیناریک له‌پیتی خوادا بته‌خشیی، دیناریکیش بۆ ئازادکردنی کۆیله‌یه‌کت به‌خشیی، دیناریکی تریش به‌ هه‌زاریکت به‌خشیی، دیناریکیش به‌ خیزانه‌که‌تت به‌خشیی، له‌ هه‌موویان گه‌وره‌تر و خیرتر ئه‌وه‌یانه که به‌ خیزانه‌که‌تت به‌خشیوه.

ههروهه بیلالی کورپی پهباح - خودا لئی پازی بئ - ده گپرتته وه و
 ده فهرمووی: زهینه بی ژنی عه بدوللای کورپی مه سعود - خودا لیان پازی
 بئ - هات و وتی: ئە ی بیلال! پرسیارم بۆ له پتغه مبهەر (ﷺ) بکه، ئایا بۆم
 دروسته زه کاتی خۆم بدهم به عه بدوللای میردم و ئەو منداله بیباوکانه ی
 له ژیر سه ره رشتی مندان؟

منیش پرسیارم بۆ کرد، پتغه مبهەر (ﷺ) فهرمووی: «نَعَمْ، وَلَهَا أَجْرَانِ:
 أَجْرُ الْقَرَابَةِ، وَأَجْرُ الصَّدَقَةِ». [ئیمامی بوخاری و موسلیم گیراویانه ته وه].
 واته: به لئ بۆی دروسته و دوو پاداشتیشی بۆ ده نووسری: ۱. پاداشتی
 خزمایه تی. ۲. پاداشتی زه کات و به خشین.

پتوسته به خپوکاری خیزان سه ره له کاروباری ئابووری ماله که ی
 ده ربکات و، خه رجیه کانی به وریایه کی زۆره وه ریکبخت،
 ئە گه رنا تیکچوونی باری ئابووری خیزان کو تاییه کی ترسناکی
 هه به .

قه ناعه ت و شوكرانه بيژى

خوداى گه وړه ده فهرمووى: ﴿وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ﴾.
[سوره تى (طه)، ثايه تى: (۱۳۱)].

واته: چاو مه پرته و ناز و نيعمه تهى داومانه به هه ندى
خه لك، له جوانى و خوشييه كانى دونيا، بويه داوماننى تا
تاقيبانكه ينه وه، بيگومان رزق و روزى په وړه ردگارت زور
باشتر و به رده و امتره.

عوړوهى كوپى زوبه ير - خودا ليسان پازى بى - ده گيرته وه
و ده فهرمووى: پورم خاتوو عايشه - خودا لى پازى بى -
ده يفهرموو: "وَاللّٰهُ، يَا ابْنَ اُخْتِي! اِنْ كُنَّا لَنَنْظُرُ اِلَى الْهَلَالِ ثُمَّ
الْهَلَالِ ثُمَّ الْهَلَالِ، ثَلَاثَةَ اَهْلَةٍ فِي شَهْرَيْنِ، وَمَا اُوْقِدْتُ فِي
اَبْيَاتِ رَسُولِ اللّٰهِ (ﷺ) نَارًا"، فَقُلْتُ: يَا خَالَهٗ، مَا كَانَ يَعْيشُكُمْ؟
قَالَتْ: "الْاَسْوَدَانِ، التَّمْرُ وَالْمَاءُ، اِلَّا اَنَّهُ قَدْ كَانَ لِرَسُولِ اللّٰهِ
(ﷺ) جِيرَانٌ مِنَ الْاَنْصَارِ وَكَانَتْ لَهُمْ مَنَاجِحٌ، فَكَانُوا يُرْسِلُونَ
إِلَى رَسُولِ اللّٰهِ (ﷺ) مِنَ الْبَانِهَا، فَيَسْقِيْنَاهُ".
[تيمامى بوخارى و موسليم گيرايانه ته وه].

واته: ئه‌ی خوشکه‌زام! سویند به‌خودا، جاری وابووہ
 سی مانگی یه‌کشه‌وه‌مان له‌سه‌ریه‌ک بینوه، که‌رێک ده‌کاته
 دوو مانگی ته‌واو، له‌م ماوه‌یه‌دا ئاگر له‌مالی هاوسه‌ره‌کانی
 پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) نه‌کراوه‌ته‌وه.

منیش وتم: پورئ! ئه‌ی به‌چی ده‌ژیان؟

فه‌رمووی: خورما و ئاو، به‌لام چه‌ند مالیکی مه‌دینه‌یی
 دراوسی پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) بوون، ئاژه‌لی شیرده‌ریان
 هه‌بوو، جا له‌شیره‌که‌یان به‌شیان بو پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ)
 ده‌نارد، ئه‌ویش ده‌رخواردی ئیمه‌ی ده‌دا.

هه‌روه‌ها دایکی ئیمانداران خاتوو عائیشه - خودا لئی پازی
 بی - ده‌گیریته‌وه و ده‌فه‌رمووی: جارێک پیغه‌مبه‌ری خودا
 (ﷺ) هاته‌وه‌مال، بینی له‌تکه‌ناتیک له‌وئ که‌وتوو، ئه‌ویش
 ده‌موده‌ست هه‌لیگرته‌وه و سه‌ریه‌وه و، پاشان خواردی، جا
 فه‌رمووی: «يَا عَائِشَةُ! أَحْسِنِي جِوَارَ نِعَمِ اللَّهِ تَعَالَى، فَإِنَّهَا قَلَّ
 مَا نَفَرْتُ مِنْ أَهْلِ بَيْتٍ فَكَادَتْ أَنْ تَرْجِعَ إِلَيْهِمْ». [ئیمامی ئه‌بو
 یه‌علا و به‌یه‌قی و ته‌به‌رانی و ئینوماجه گێپراویانه‌ته‌وه].

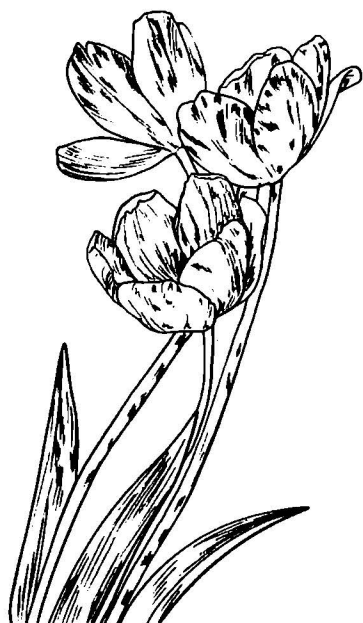
واته: ئه‌ی عایشه! له ئاستی ناز و نيعمه‌تی خودای گه‌وره‌دا مامه‌له‌ت جوان بێت، چونکه کاتیک له مالیک پرۆیشت، زۆر به زه‌حمه‌ت ده‌گه‌رێته‌وه لایان.

هه‌ر له‌مباره‌وه ئه‌نه‌سی کوری مالیک - خودا لێی پازی بێ - ده‌فه‌رموو: "أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) كَانَ إِذَا أَكَلَ طَعَامًا لَعِقَ أَصَابِعَهُ الثَّلَاثَ، وَقَالَ: «إِذَا سَقَطَتْ لُقْمَةٌ أَحَدِكُمْ فَلْيُمِطْ عَنْهَا الْأَذَى، وَلْيَأْكُلْهَا، وَلَا يَدَعَهَا لِلشَّيْطَانِ»، وَأَمَرَنَا أَنْ نَسْلُتَ الْقُصْعَةَ، وَقَالَ: «فَإِنَّكُمْ لَا تَذَرُونَ فِي أَيِّ طَعَامِكُمُ الْبُرْكَهَ»". [ئیمامی موسلیم و ئه‌بوداوود و تیرمیزی و ئه‌حمه‌د گێراویانه‌ته‌وه].

واته: بێگومان پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) کاتیک نانی ده‌خوارد هه‌ر سێ په‌نجه‌کانی خۆی ده‌لیسته‌وه و، ده‌یفه‌رموو: «هه‌ر کاتیک پاروویه‌کتان لێ به‌ربۆوه، پاک‌ی بکه‌نه‌وه و بیخۆن و، بۆ شه‌یتانی لیمه‌گه‌رین»، هه‌روه‌ها فه‌رمانی پێکردین که قاب و ده‌فره‌کانمان پاک بکه‌ینه‌وه و هیچیان تێدا نه‌هێلینه‌وه و، ده‌یفه‌رموو: «چونکه ئیوه نازانن پیتوبه‌ره‌که‌ت له چ به‌شیکی خواردنه‌کانتاندایه».

✓ سوپاسگوزارى، پۇزى پۇزىيەكانە، ھەر كەسپك
 دەست بە پارەوۋە بگىرېت بەرەكەتى بەسەردا دەپۇزى و،
 كېشەي گوزەرانى نابى.
 ✓ بەراورد كىردنى ژيانى خۆت بە ژيانى كەسپكى تر،
 ئاسانتىرېن پىگەيە بۇ تووشبون بە خەمۇكى.

پیکه وه نانخواردن

خودای گه وره ده فهرمووی: ﴿وَقُلْنَا يَتَادُمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَعَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ﴾.
[سورہ تی (البقرة)، ثایه تی: (۳۵)].

واته: وتمان: نهی ئادهم! خۆت و (حهووا)ی هاوسه رت پیکه وه
له م بهه شته دا دانیسن و، هر پیکه وهش له هر شوینیکی ئاره زووتان
لییه تی به تیری له خوارده مه نی بهه شت بخۆن، به لام نه که ن له م دره خته
(ههروه ها گشت حه پرامکراوه کان بۆ هاوسه ران) نزیک بینه وه، نه گینا
ده چنه ریزی سته مارانه وه و (ژیانتان لی تیکده چی و لیتان ده بیته ژان).

پیغه مبه ری خو شه ویستمان (ﷺ) ده فهرمووی: «طَعَامُ الْوَاحِدِ يَكْفِي
الِاثْنَيْنِ، وَطَعَامُ الْاِثْنَيْنِ يَكْفِي الْاَرْبَعَةَ، وَطَعَامُ الْاَرْبَعَةِ يَكْفِي الثَّمَانِيَةَ».
[ئیمامی بوخاری و موسلیم گێراویانه ته وه].

واته: (نه گهر پیکه وه نان بخۆن، نه وه خودا به ره که ته تی تیده خات و)
خواردنی یه ک که س به شی دوان و، دوان به شی چواران و، چواران
به شی هه شتان ده کات.

هر له مباره وه وه حشی کوپی حه رب - خودا لئی رازی بی -
ده گێر یته وه و ده فهرمووی: "أَنَّ أَصْحَابَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)
قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّا نَأْكُلُ وَلَا نَشْبَعُ. قَالَ: «فَلَعَلَّكُمْ

تَأْكُلُونَ مُتَفَرِّقِينَ؟»، قَالُوا: نَعَمْ. قَالَ: «فَاجْتَمِعُوا عَلَى طَعَامِكُمْ، وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ، يُبَارِكْ لَكُمْ فِيهِ». [ایمامی ته حمده و ته بود اوود و ئینوماجه گئراویانه ته وه].

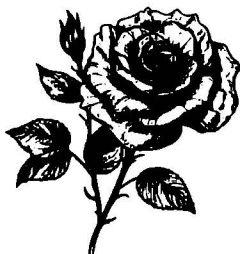
واته: هاوه لانی پیغه مبهری خودا (ﷺ)، وتیان: تهی پیغه مبهری خودا! ئیمه زور ده خوین و تیرنابین!

فهرمووی: پنده چی به جیا جیا نان بخون؟

وتیان: به لی.

فهرمووی: پیکه وه له سه ری که خوان و سفره نان بخون و، هه مووشتان له سه ره تادا (بسم الله) بکهن، خودا پیتوبه ره که تی تیده خات.

قه ناعه ت بکهن به و خوشییی له باز نه یه کی شه رعیدا ده ستان ده که ویّت، قسه یه کی خوش له گه ل رۆ له دلپاکه کانتان له سه د فیلم و سینه ما باشته ره، بشزانن که خوشی راسته قینه ی ژیا نی دنیا ته نها له چوار چیه ی ئیماندا یه.

پرس و ږاويز کړدن به يه کتری

خودای گه وړه ده فەر مووی: ﴿وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ﴾. [سورته نبي (الشوري)، نايه تي: (۳۸)].
 واته: کاروباری نيوخويزان به پرس و ږاويز و گوی بویه کتر شلکړدن
 به ږیوه ده بن.

کاتیک پیغه مبهري خدا (ﷺ) بویه که مجار له نيو ته شکه وتی (حیراء)
 دا حه زره تی جیریل - سه لامي خودای لیبی - هاته لای و په یامی خودای
 گه وړه ی بویه هینا، پیغه مبهري خدا (ﷺ) زور ترسا و لهرز هموو گیانی
 داگرت، بویه به خیرایی گه ږایه وه لای دایکی نیمانداران خاتوو خه دیجه ی
 هاوسه ری - خوا لیبی پازی بی - فەر مووی: دامپوشن، دامپوشن.

ته وانیش جوان دایانپوشت، تا کاتیک نارامپووه، جا له سه ره تاوه باسه که ی
 بوی خاتوو خه دیجه گپړایه وه و، فەر مووی: خه دیجه گیان! زور ده ترسم تووشی
 به لایه ک بیم!

خاتوو خه دیجه فەر مووی: "كَلَّا أَبَسَرُ، وَاللَّهِ لَا يُخْزِيكَ اللَّهُ أَبَدًا، إِنَّكَ لَتَصِلُ
 الرَّحِمَ، وَتَصْدُقُ الْحَدِيثَ، وَتَحْمِلُ الْكَلَّ، وَتَكْسِبُ الْمَعْدُومَ، وَتَقْرِي الضَّيْفَ،
 وَتُعِينُ عَلَىٰ نَوَائِبِ الْحَقِّ". [نیمامی بوخاری و موسلیم گپړایانه ته وه].

واته: نه خیر، مزگینی بی، سویند به خودا قهت خودای گه وړه شهرمه زارت
 ناکات و پرووت لیوه رناگپړی، چونکه تو په یوه ندی خزمایه تی ده گه یه نیت،
 قسه ی راست ده لیت، باری گرانی سه رشانی خه لک سووک ده که یت،
 هاوکاری نه داران ده که یت، پږ له میوان ده گریت، به شداری هموو کاریکي
 راست و چاکي نيو کومه لگا ده که یت!

هر له مباره وه پیغه مبهري خدا (ﷺ) له واژو کړدنې

پښککه و تننامه ی (خوده بییه)، بانگی راهیشت به نیو هاوه لاندی و فهرمووی:
خه لکینه! نهو نازه لانه ی هیناوتانه له (مه ککه) دا بیکه نه قوربانی، هر لیره
بیکه نه قوربانی و سهریستان بتاشن!

مه به سستی پیغه مبهری خودا (ﷺ) نه وه بوو که خوی گه وره عمره که ی
لیوه رگرتون، به لام هاوه لان نه ونده تامه زرو بوون بو دیداری که عبه و
نه وافرکدن و عمره کردن، که س له جیی خوی نه بزوت و هه لنه ستا فرمانه که ی
پیغه مبهر (ﷺ) جیبه جی بکات، دیسان پیغه مبهر (ﷺ) فرمانه که ی دووباره
کرده وه، که چی نه مجاره ش که س هه لنه ستا، بو جاری سیه میش دووباری
کرده وه، دیسان که س له جیی خوی نه بزوت و به قسه ی نه کرد!

پیغه مبهری خودا (ﷺ) به نیگه رانییه وه هاته لای دایکی ئیمانداران نوم
سه له مه - خوالیی پازی بی - پرس و پراوژی پتکرد و فهرمووی: نوم سه له مه!
نه وه نهو خه لکه چیان لی قه و ماوه؟ بو وا ده که ن؟!

نوم سه له مه فهرمووی: نه ی پیغه مبهری خودا! حه زده که ی به قسه ت بکه ن؟
برو له گه ل که سیاندا قسه مه که، سهره تا خوت هه سته نهو نازه لای له گه ل
خوت هیناوتنه بو قوربانی، سهری بیره و سهری خوت بتاشه، لیمر وونه
نه گهر خوت نهو کاره جیبه جی بکه ی، نه وانیس وه ک تو جیبه جی ده که ن!

پیغه مبهری خودا (ﷺ) هه ستا و قسه ی له گه ل که سدا نه کرد و نازه لای که ی
خوی سهربری و سهری خوی تاشی، کاتیک هاوه لان نه وه یان بیی،
ده سته جی هه موویان هه ستان و نازه لی خویان سهربری و سهری خوشیان
تاشی. [ئیمامی بوخاری و نه بوداود و نه حمده گپراویانه ته وه].

شیرینترین گفتوگو، گفتوگوی نوان هاو سهرانه، چونکه
وته کانیان له دله وه درده چی و فیل و دروی تیدا نییه.

خوجوانکردن، نهك خوگۆپین

خودای گهوره دهفهرمووی: ﴿يَبْنَیْ مَادَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ﴾.
[سوره تی (الأعراف)، ئایه تی: (۳۱)].

واته: ئه ی نه وه کانی ئاده م! جوانی خۆتان رابگرن (پۆشاک ی پاک و جوان له به ربکه ن، بۆنتان خۆش بکه ن له هه موو کاتیکدا، به تاییه ت) له کاتی هه موو نوێژ و چوونه مزگه وتیک.

خودای گهوره دهفهرمووی: ﴿وَلَا ضِلَّ عَنْهُمْ وَلَا مَنَیْنَهُمْ وَلَا مَرِئَهُمْ... فَلْيَغِيْرُكَ خَلْقَ اللّٰهِ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّیْطٰنَ وَلِیًا مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرًا مُّبِیْنًا﴾. [سوره تی (النساء)، ئایه تی: (۱۱۹)].

واته: شه ی تان ده لێ: سوێند بیت به تۆ گو مپرایان ده که م و به ئاوات و خه یالی پوچه وه سه رگه رمیان ده که م، خۆم فه رمانیان پێ ده ده م و هانیان ده ده م نه خش و نیگاری خودا بگۆرن و ده ستکاری بکه ن، ئه و جا ئه وانیش به گویم ده که ن و نه خش و نیگاری خودا ده گۆرن و ده ستکاری ده که ن، جا ئه وه ی له جیاتی خودا شه ی تان بکاته دۆست و پشتیوانی خۆی، ئه وه به راستی دوو چاری زیان و زه ره رێکی گه و ره و ئاشکرا بووه.

پێغه مبه ری خۆشه و یستمان (ﷺ) ده فهرمووی: «إِذَا قَدِمَ أَحَدُكُمْ لَيْلًا، فَلَا يَأْتِيَنَّ أَهْلَهُ طَرُوقًا، حَتَّى تَسْتَحِدَّ الْمُغِیْبَةَ، وَتَمْسُطَ الشَّعْثَةَ». [ئیمامی موسلیم گێراوێته وه].
واته: هه رکاتیک به شه و له سه فه ر گه رانه وه، له نا کاو و بێ ئاگا دار کردنه وه

مه رۆ نه لای هاو سه ره کاتان، به لکو ئاگاریان بکه نه وه تا ئه وانیش خۆیان پاک بکه نه وه و سه ریان شانه بکه ن.

هه ره وه ها دایکی ئیمانداران خاتوو عایشه - خوا لێی رازی

بئ - ده گېرېته وه و ده فەرمووی: "دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فَرَأَى فِي يَدَيَّ فَتَحَاتٍ مِنْ وَرَقٍ، فَقَالَ: «مَا هَذَا يَا عَائِشَةُ؟»، فَقُلْتُ: صَنَعْتُهُنَّ أَتْرِبُنُ لَكَ بِهِنَّ يَا رَسُولَ اللَّهِ!". [ئیمامی ئەبو داوود و حاکیم گێراویانەتەوه].

واتە: پێغه مبه‌ری خودا (ﷺ) هاته‌لام و، چەند ئەنگوستیلەیه‌کی گه‌وره‌ی زیوی له‌ده‌ستمدا بینی، فەرمووی: ئە‌ی عایشە! ئە‌مانە چین؟ بۆ چیتن؟! و‌تم: ئە‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا! ئە‌م ئە‌نگوستیلانە‌م دروستکردوون تا خۆم بۆ تۆ جوان بکە‌م!

عە‌بدوللای کۆری مە‌سه‌وود - خودا لێی رازی بیت - ده‌فەرمووی: «لَعَنَ اللَّهُ الْوَائِمَاتِ وَالْمُسْتَوْشِمَاتِ، وَالنَّامِصَاتِ وَالْمُتَنَمِّصَاتِ، وَالْمُتَفَلِّجَاتِ لِلْحُسْنِ، الْمُغَيَّرَاتِ خَلَقَ اللَّهُ، مَا لِي لَا أَلْعَنُ مَنْ لَعَنَهُ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ)، وَهُوَ فِي كِتَابِ اللَّهِ؟!». [ئیمامی: بوخاری و موسلیم گێراویانەتەوه].

واتە: خودا نە‌ف‌رە‌تی کردووه‌ له‌ خالکوت و خالبۆکوتراو، له‌وانە‌ش ب‌پ‌رۆ هە‌ڵ‌ده‌گ‌رن و ب‌پ‌رۆیان بۆ هە‌ڵ‌ده‌گ‌یریت، ئە‌وانە‌ش که‌ بۆ جوانی ددانیان باریک و شاش ده‌کە‌ن، ئە‌مانە هە‌موویان به‌م ده‌ستکاری کردنه‌ی خۆیان نە‌خش و نیگار و ده‌ستووری خودا ده‌گۆرن. جا من چیم نە‌ف‌رە‌ت له‌ که‌سانیک نە‌که‌م که‌ پێغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) نە‌ف‌رە‌تی لێ‌کردوون، سه‌ره‌پای ئە‌وه‌ش ئە‌مه‌ له‌ قورئانیشدا هاتووه‌؟!

✓ خیزان، کۆشکیکه‌ ته‌نانه‌ت پاشاکانیش ناتوان ب‌چه‌نە‌ ئێ‌وی، چونکه‌ به‌ به‌رژینی خۆشه‌ویستی ده‌وره‌ دراوه‌.

✓ له‌ سه‌خت‌ترین شوێنی زه‌ویدا، خۆشه‌ویستی ده‌توانیت

رێگه‌ بدۆزیتە‌وه‌..

گالته و دهستبازی کردن

خودای گه‌وره ده‌فهرمووی: ﴿قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ﴾.
[سوره‌تی (الأعراف)، ثایه‌تی: (۳۲)].

واته: بَلّی ئەوه کێیه ئەو خۆشیی و جوانییانه‌ی حه‌رام کردووه که
خودای گه‌وره بۆ به‌نده‌کانی به‌دییه‌تاوه؟!

پێغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویستمان (ﷺ) ده‌فهرمووی: «كُلُّ شَيْءٍ لَيْسَ فِيهِ
ذِكْرُ اللَّهِ فَهُوَ لَعْنٌ وَلَهُوَ، إِلَّا أَرْبَعُ خِصَالٍ: مُلَاعِبَةُ الرَّجُلِ امْرَأَتَهُ، وَتَأْدِيبُهُ
فَرَسَهُ، وَمَشْيُهُ بَيْنَ الْغُرَضَيْنِ، وَتَعْلِيمُهُ السَّبَّاحَةَ». [ئیمامی نه‌سائی و
به‌زازه‌ر و ته‌به‌رانی گێڕاویانه‌ته‌وه].

واته: هه‌ر شتێک که ده‌کړی گه‌ر یاد و زیکری خودای تێدا نه‌بێ
ئەوه پووج و بیکه‌لکه، ته‌نها چوار شت نه‌بێ: ۱. گالته و ده‌ستبازی پیاو
له‌گه‌ڵ ژنه‌که‌ی. ۲. راهێنان و په‌روه‌رده‌کردنی ئەسپ. ۳. پیشبرکێ و
پروێشتن له‌ نیوان دوو نیشانه‌ و ئامانج. ۴. خه‌لک فێری مه‌له‌وانیکردن.

هه‌ر له‌مباره‌وه جابیری کو‌ری عه‌بدوڵلا - خودا لێیان رازی بیت -
ده‌فهرمووی: پێغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) پێمی فهرموو: ئە‌ی جابر! ئە‌ری
ژنت نه‌هیتنا؟

وتم: به‌لێ.

فهرمووی: کچه یان بیتوه ژنه؟

وتم: بیتوه ژنه

فهرمووی: «هَلَّا بَكَرًا، تُلَاعِبُكَ وَتُلَاعِبُهَا، وَتُضَاحِكُكَ وَتُضَاحِكُهَا».
[ئیمامی بوخاری و موسلیم و ئەحمەد گێڕاویانەتەو].

واته: خۆزگه کچهت هینابایه، تا گالته و دهستبازی له گهلت بکردایه و
تۆش گالته و دهستبازیت له گهلی بکردایه، ههروهها تا بتهینهنایه پیکه نین
و تۆش نهوت بهینهنایه ته پیکه نین.

✓هیچ هیز و خوشیهك نییه بگاته ئاستی تێروانینه دلسۆزانه کانی
دوو هاوسهر بۆ یه کتری و، وته شیرین و، دیارییه جوان و،
دهستلێدانه ههست بزۆینه کانیان.

✓کرداره کان له وشه کان بهرزتر قسه ده کهن و، دهنگیان بهرزتره.

سه رجی هوسه ریتی و بابته کانی

۱. گرنگی سه رجی:

پیغه مبهری خوشه و یستمان (ﷺ) ده فهرمووی: «وَفِي بُضْعِ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَبَايَ أَحَدُنَا شَهْوَتُهُ وَيَكُونُ لَهُ فِيهَا أَجْرٌ؟ قَالَ: «أَرَأَيْتُمْ لَوْ وَضَعَهَا فِي حَرَامٍ، أَكَانَ عَلَيْهِ وَزْرٌ؟ فَكَذَلِكَ إِذَا وَضَعَهَا فِي الْحَلَالِ، كَانَ لَهُ أَجْرٌ». [ئیمامی موسلیم و نه حمده گپراویانه ته وه].

واته: به هوی سه رجی و جوتبوونی هه ره یه کیکتان له گه ل هوسه ره کانتان خیرتان ده گاتی.

هاوه لان وتیان: نهی پیغه مبهری خودا! تیمه بۆ تیرکردنی ئاره زووی خوومان ئه کاره ده که یه، چۆن خیرمان ده گاتی؟

فه رمووی: پیمبلین: نه گهر که سیک ئه م ئاره زووهی خوی به چه پامی تیر بکات ئایه گوناخی ناگاتی؟ هه ره به م جوړه کاتیک به چه لالی تیری ده کات خیری ده گاتی و پاداشتی هه یه.

۲. نزای سه رجی:

پیغه مبهری خوشه و یستمان (ﷺ) ده فهرمووی: «لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَأْتِيَ أَهْلَهُ، قَالَ: "بِسْمِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ، وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا"، فَإِنَّهُ إِنْ يَقْدَرَ بَيْنَهُمَا وَلَدٌ فِي ذَلِكَ، لَمْ يَضُرَّهُ شَيْطَانٌ أَبَدًا». [ئیمامی بوخاری و موسلیم گپراویانه ته وه].

واته: بیگومان نه گهر هه ره یه کیکتان وستی سه رجی له گه ل هوسه ره که یدا بکات، له پشدا وتی: (به ناوی خودا،

خودایه گیان! ئیمه و ئه و مندا له ش که یتیمان ده به خشی بپاریزه له شه یتان)،
 ئه وه ئه گهر له م سهرجیییه وه مندا لئیکیان پندرا، ههرگیز هیچ شه یتانیک ناتوانی
 زیانی لی بدات.

۳. باراستنی نه هیتی سهرجیی:

پتغه مبهری خو شه و یستمان (ﷺ) ده فهرمووی: «إِنَّ مِنْ أَشَرِّ النَّاسِ عِنْدَ
 اللَّهِ مَنْزِلَةَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الرَّجُلُ يُفْضِي إِلَى الْمَرْأَةِ وَتُفْضِي إِلَيْهِ، ثُمَّ يَنْشُرُ سِرَّهَا».
 [ئیمامی موسلیم گیرا و یتیه وه].

واته: به پرستی خراپترین جینگه له پرۆزی قیامه تدا بۆ ئه و پیاوه یان بۆ ئه و
 ئافره ته یه که له گه ل هاوسهری چه لالی خۆیدا سهرجییی ده کات، پاشان ئه و
 نه هیتییه بلأوده کاته وه.

۴. ده ستنویژگرتن له یتوان دوو سهرجییدا:

پتغه مبهری خو شه و یستمان (ﷺ) ده فهرمووی: «إِذَا أَتَى أَحَدُكُمْ أَهْلُهُ، ثُمَّ
 أَرَادَ أَنْ يَعُودَ، فَلْيَتَوَضَّأْ». [ئیمامی موسلیم و ئه بودا وود و تیرمیزی و نه سائی و
 ئیبنو ماجه و ئه حمده گیرا و یانه ته وه].

واته: ههر یه کیکتان سهرجییی له گه ل هاوسهری خۆیدا کرد، پاشان ویستی
 دوو باره ی بکاته وه، با ده ستنویژ بگری.

۵. ده ستنویژگرتن پیش نووستن و نانخواردن:

دایکی ئیمانداران خاتوو عایشه - خودا لئی پازی بچ - ده فهرمووی: "كَانَ
 رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) إِذَا كَانَ جُنْبًا، فَأَرَادَ أَنْ يَأْكُلَ أَوْ يَتِمَّ، تَوَضَّأَ
 وَضُوءَهُ لِلصَّلَاةِ". [ئیمامی موسلیم و ئه بودا وود و نه سائی و

ئىبنوماجە و ئەحمەد گىراۋيانە تەۋە].

ۋاتە: ھەر كاتىك پىغەمبەرى خۇدا (ﷺ) لەشگران بۋايە و بىۋىستبايە شىتىك بخوات يان بخەۋىت، ئەۋە دەستىۋىژى ھەلدە گرت ۋەك دەستىۋىژگرتن بۆ نوۋىژ.

۶. پىۋىستىۋونى خۆشتن:

پىغەمبەرى خۆشەۋىستمان (ﷺ) دەفەر موۋى: «إِذَا جَلَسَ بَيْنَ شُعْبَيْهَا الْأَرْبَعِ، ثُمَّ جَهَدَهَا، فَقَدْ وَجَبَ الْغُسْلُ». [ئىمامى بوخارى و موسلىم گىراۋيانە تەۋە].

ۋاتە: ھەر كاتىك پىاۋ لە نىۋان چۋار پەلى ژن دانىشت، ئەنجا ئەندامى نىرىنەى خۆى برده ژوورەۋە، ئەۋە خۆشتن لەسەر ھەردووكيان پىۋىست دەبى، ھەرچەند ئاۋىشيان نەيە تەۋە.

ھەر لەمبارەۋە داىكى ئىمانداران خاتوۋ عائىشە - خۇدا لىي پازى بى - دەگىرپتەۋە و دەفەر موۋى: پىاۋىك پىسارى لە پىغەمبەرى خۇدا (ﷺ) كرد، دەربارەى پىاۋىك سەرچىي لەگەل ژنى خۆيدا دەكات، پاشان ۋازدەھىنى پىش ئەۋەى ئاۋى بىتەۋە، ئايا پىۋىستە خۆيان بشۆن؟ فەر موۋى: «إِنِّي لَأَفْعَلُ ذَلِكَ أَنَا وَهَذِهِ، ثُمَّ نَغْتَسِلُ». [ئىمامى موسلىم گىراۋىتتەۋە].

ۋاتە: من و عائىشە ئەمە دەكەين، پاشان خۆمان دەشۆين.

ھەرۋەھا داىكى ئىمانداران ئوم سەلەمە - خوا لىي پازى بى - دەگىرپتەۋە و دەفەر موۋى: داىكى سولەيم ھاتە خزمەتى پىغەمبەرى خۇدا (ﷺ)، وتى: ئەى پىغەمبەرى خۇدا! بىگومان خوا شەرم لە راگەيانندن و پروونكردنەۋەى حەق ناكات، ئايا ژن پىۋىستە

لهسه‌ری خۆی بشوات کاتیک له‌خه‌ودا بیینی جیماع و سه‌رجیی ده‌کات؟
 فه‌رمووی: «نَعَمْ، إِذَا رَأَتْ الْمَاءَ». [ئیمامی بوخاری و موسلیم گێڕاویانه‌ته‌وه].
 واته: به‌لێ، هه‌رکاتیک ئاوی بیینی.

هه‌ر له‌مباروه‌وه‌ خه‌وله‌ی کچی هه‌کیم - خودا لێی پازی بێ - ده‌گێڕێته‌وه‌ و
 ده‌فه‌رمووی: پرسیارم له‌ پێغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) کرد، ده‌رباره‌ی ئه‌وه‌ی پیاو له
 خه‌ودا ده‌بیینی زینش ده‌بیینی؟ فه‌رمووی: «لَيْسَ عَلَيْهَا غُسْلٌ حَتَّى تُنْزَلَ، كَمَا أَنَّهُ
 لَيْسَ عَلَى الرَّجُلِ غُسْلٌ حَتَّى يُنْزَلَ». [ئیمامی ئیبنوماجه و نه‌حمه‌د گێڕاویانه‌ته‌وه].
 واته: ژن خۆشتنی له‌سه‌ر پتویست نییه‌ هه‌تا ئاوی نه‌یه‌ته‌وه‌، هه‌روه‌ک
 پیاویش خۆشتنی له‌سه‌ر پتویست نییه‌ هه‌تا ئاوی نه‌یه‌ته‌وه‌.

٧. پێکه‌وه‌ خۆشتن:

دایکی ئیمانداران خاتوو عایشه - خودا لێی پازی بێ - ده‌فه‌رمووی: "كُنْتُ
 أَعْتَسِلُ أَنَا وَرَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) مِنْ إِنَاءٍ وَاحِدٍ، فَيَبَادِرُنِي وَأُبَادِرُهُ، حَتَّى يَقُولَ: دَعِي
 لِي"، وَأَقُولُ أَنَا: دَعْ لِي". [ئیمامی بوخاری و موسلیم و نه‌سائی گێڕاویانه‌ته‌وه].
 واته: من و پێغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) پێکه‌وه‌ له‌ ئاوی یه‌ک ته‌شت خۆمان
 ده‌شت، ئێتر پێشپه‌رکیمان ده‌کرد، هه‌ندێ جار ئه‌و پێش من ئاوی له‌ ده‌شته‌که‌وه
 ده‌رده‌هێنا، هه‌ندێ جارێش من، تا ده‌یفه‌رموو: بۆ منی لێگه‌ری و ئاوم بۆ
 به‌یڵه‌وه‌، منیش ده‌موت: تۆ بۆ منی لێگه‌ری و ئاوم بۆ به‌یڵه‌وه‌، له‌و کاته‌شدا
 هه‌ردووکه‌مان له‌شگه‌ران بووین.

ژیانی هاوسه‌رداری موسوڵمان، باخێکه‌ له‌ باخه‌کانی به‌هه‌شت،

چونکه‌ هه‌موو شتی که‌ له‌وێ حه‌لāl و شیرین و خۆشه‌.

هاوسه‌ری ژيانت له ده‌ست مه‌ده

١. باسکردنی جوانی که سانی دی بۆ یه‌کتري:

پتغه‌مبه‌ری خوشه‌ويستمان (ﷺ) ده‌فهرمووی: «لَا تُبَاشِرِ الْمَرْأَةَ الْمَرْأَةَ، فَتَنْتَعَهَا لِزَوْجِهَا كَأَنَّهُ يَنْظُرُ إِلَيْهَا». [ئيمامي بوخاری و ئه‌بوداوود و تيرميزي و ئه‌حمه‌د گيڤراويانه‌ته‌وه].

واته: با هيچ ژنيك تيكه‌ل نه‌بێ له‌گه‌ل ژنيكي تردا و ده‌ست له‌ پتستی بدات (پياوایش هه‌روه‌ها)، دواتر بيت بۆ پياوه‌كه‌ی باس بكات وه‌ك ئه‌وه‌ی سه‌یری بكات.

٢. تيكه‌لاوی و ته‌نهابوونی ژن و پیاو:

پتغه‌مبه‌ری خوشه‌ويستمان (ﷺ) ده‌فهرمووی: «لَا يَخْلُونَ رَجُلٌ بِامْرَأَةٍ، إِلَّا وَمَعَهَا ذُو مَحْرَمٍ». [ئيمامي بوخاری و موسليم گيڤراويانه‌ته‌وه].

واته: نابێ هيچ پياوێك له‌گه‌ل ژنيكي بيگانه‌دا ته‌نهايبيته‌وه، مه‌گه‌ر ئه‌و ژنه‌ مه‌حره‌ميكي خۆی له‌گه‌لدا بێ، (وه‌ك: ميڤدی، باوکی، برای، کوری...).

هه‌ر له‌مباره‌وه عوقبه‌ی کوری عامير - خودا لێی پازي بێ - ده‌گيڤرته‌وه و ده‌فهرمووی: پتغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) فه‌رمووی: «إِيَّاكُمْ وَالذُّخُولَ عَلَى النِّسَاءِ»، فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ: أَفَرَأَيْتَ الْحَمَو؟ قَالَ: «الْحَمَوُ الْمَوْتُ». [ئيمامي بوخاری و موسليم گيڤراويانه‌ته‌وه].

واته: ئه‌مان ده‌خيلتانيم! نه‌كه‌ن به‌ته‌نها بچنه‌ لا‌ی ئافره‌تانی

بيگانه و ته‌نهايبيته‌وه له‌گه‌لئاندا!

کابرایه کی مه‌دینه یی وتی: ئە ی پئغه‌مبه‌ری خودا! ئە ی چ ده‌فه‌رمووی له‌باره‌ی خزمی مه‌رده‌وه (بۆ نموونه: شوپرا)؟

فه‌رمووی: خزمی مه‌رد هه‌ر مرده‌ و له‌هه‌مووی مه‌ترسیدارتره‌.

۳. دانانی پۆشاک له‌ ده‌ره‌وه‌ی مال:

پئغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویستمان (ﷺ) ده‌فه‌رمووی: «مَا مِنْ امْرَأَةٍ تَضَعُ ثِيَابَهَا فِي غَيْرِ بَيْتِ زَوْجِهَا، إِلَّا هَتَكَتِ السَّتْرَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ رَبِّهَا». [ئیمامی ته‌به‌رانی و تیرمیزی و ئیبنو‌ماجه گێپراویانه‌ته‌وه‌].

واته: هه‌ر ژنیک بێجگه‌ له‌ مالی مه‌ردی خۆی له‌هه‌ر شوێنیکێ تر (وه‌ک: مه‌له‌وانگه‌ و گه‌رم‌اوه‌ گشتیه‌کان، ئارایشتگا‌کان، بازار و فروشتگا‌کان) جله‌کانی دا‌که‌نی و خۆی پوو‌تکا‌ته‌وه‌، ئە‌وه‌ په‌رده‌ی حه‌یا و شه‌رمی نێوان خۆی و په‌روه‌ردگاری دراندووه‌ و لا‌بردووه‌.

۴. تازییه‌باری له‌ سێ پۆژان زیاتر:

پئغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویستمان (ﷺ) ده‌فه‌رمووی: «لَا يَحِلُّ لَامْرَأَةٍ تُوْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، أَنْ تُحَدِّ عَلَى مَبِّتٍ فَوْقَ ثَلَاثٍ، إِلَّا عَلَى زَوْجٍ، أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا». [ئیمامی بوخاری و موس‌لیم گێپراویانه‌ته‌وه‌].

واته: دروست نییه‌ بۆ ژنیک که‌ با‌وه‌ری ته‌وا‌وی به‌ خودا و به‌ پۆژی دوا‌یی هه‌یه‌، له‌ سێ پۆژان زیاتر تازییه‌‌بار بێ بۆ هه‌یج مر‌د‌و‌ویه‌ک، مه‌گه‌ر مر‌د‌و‌وه‌ که‌ مه‌ردی بێ، ئە‌و کا‌ته‌ پێ‌ی‌سته‌ چ‌وا‌ر مانگ و ده‌ پۆژان تازییه‌‌بار بێ.

۵. سه فەرکردن به ته نه‌ها:

له مباره وه عه‌بدوللای کورپی عه‌بیاس - خودا لیان رازی بی - ده‌گیرته وه و ده‌فرمووی: گویم له پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) بوو ده‌یفه‌رموو: «لَا تُسَافِرَنَّ امْرَأَةً إِلَّا وَمَعَهَا مُحْرَمٌ»، فَقَامَ رَجُلٌ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! اكْتَتَبْتُ فِي غَزْوَةٍ كَذَا وَكَذَا، وَخَرَجْتَ امْرَأَتِي حَاجَةً، قَالَ: «اذهَبْ، فَحِجَّ مَعَ امْرَأَتِكَ». [ئیمامی بوخاری و موسلیم گیراویانه‌ته‌وه].

واته: نابیی هیچ ژینک پروات بو سه‌فر، مه‌گه‌ر مه‌حره‌میکی خوی له‌گه‌لدا بی. پیاوینک هه‌ستا و وتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! ده‌نا ئه‌من ناوم له‌لیستی غه‌زاکاراندا بو فلانه غه‌زایه نووسراوه و، ژنه‌که‌شم چوو به‌حه‌جکردن! فهرمووی: پرۆ بگه‌ به‌ ژنه‌که‌ت و چه‌جی له‌گه‌لدا بکه‌.

۶. پوشتن بو لای فالحیه‌کان:

پیغه‌مبه‌ری خوشه‌ویستمان (ﷺ) ده‌فرمووی: «مَنْ أَتَى كَاهِنًا، أَوْ عَرَّافًا، فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ، فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ (ﷺ)». [ئیمامی ئه‌حمه‌د و به‌ززار گیراویانه‌ته‌وه].

واته: هه‌ر موسولمانیک پوشته‌لای فالحیه‌ک، یان هه‌والگزیه‌ک، یان جادووگه‌ریک، باوه‌پیشی به‌قه‌کانی کرد، ئه‌وه به‌پراستی گوناھتیکی گه‌وره‌ی کردووه، یاخود کاری به‌و قورئانه‌نکردووه که بو پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) دابه‌زیوه.

هه‌روه‌ها ده‌فرمووی: «مَنْ أَتَى عَرَّافًا، فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ، لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةُ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً». [ئیمامی موسلیم و ئه‌حمه‌د گیراویانه‌ته‌وه].

واته: هەر موسولماننیک پزیشته لای هه والگۆیه ک و، له باره ی شتی که وه
پرسیاری لیکرد، ئه وه تا چل شه و نوێزه کانی لیوه رناگیرئ (واته: پاداشتی ئه و
نوێژانه ی بۆ نانووسرئ، هەر چهند له سه ری لاده چن).

۷. گۆینه دان به یه کتری:

پێغه مبه ری خۆشه و یستمان (ﷺ) ده فه رموئ: «وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ،
لَا تُؤَدِّي الْمَرْأَةُ حَقَّ رَبِّهَا، حَتَّى تُؤَدِّيَ حَقَّ زَوْجِهَا، وَلَوْ سَأَلَهَا نَفْسُهَا وَهِيَ عَلَى
قَتَبٍ لَمْ تَمْنَعْ». [ئیمامی ئیبنو ماجه و ئه حمه د و ئیبنو حیبان گێڕاویانه ته وه].

واته: سویند به و زاته ی گیانی موحه ممه دی به ده سه ته، ژن به ته واوی مافی
په ره و رگاری نادات، هه تا به ته واوی مافی میتردی خۆی ده دات، ته نانه ت ئه گه ر
میترد داوای سه رجیتی لیکرد و ئه ویش له و کاته دا له سه ر پشتی حوشر بوو،
ده بی وه لامي بداته وه و نابج پئی لیبگرئ.

پێویسته مرۆف زۆرترین توانای خۆی بۆ خێزانه که ی ته رخان بکات،
دلناییت ئه مه له کاری پۆژانه ی گرنگتره، چونکه ژبانی مرۆف ژبانی
خێزانه که یه تی، پێویسته خۆشه و یستی به ته واوی و اتا و شکۆیه وه له خێزاند
په رنگ بداته وه، خۆشه و یستی خه نده یه که، ده ست به سه ردا هێنانیکه،
هه ندئ جار سلاو کردنیکه له قولایی دلوه، ئه و هاوسه رانه ی که وریای
ئهم ورده کاری و تایبه تمه ندینانه ده بن، لانه یه کی ته مه ندریژ پیکده هینن،
که جیی ئیره یی پێردنه.

دښوږی نه ک دښیسی

خودای گه وره ده فهرمووی: ﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ﴾. [سوره تی (النساء)،
ثایه تی: (۳۴)].

واته: پیاوان سهردار و سه په رشتیاری ژنه کانیان، نه مهش به هوۍ
کو مه لیک تایه تمه ندی و پټز که خودا داویه تی به هه ندیک به سهر
هه ندیکی تردا، سهره پای تهو ترکه ی که خراوته سهر پیاوان که ده بیت
له مال و سامانی خوۍان ماره یی به ژنه کانیان بدهن و بژیویشیان بکیشن.

پیغه مبهری خوشه ویستمان (ﷺ) ده فهرمووی: «مِنَ الْغَيْرَةِ مَا يُحِبُّ
اللَّهُ، وَمِنْهَا مَا يُبْغِضُ اللَّهُ؛ فَأَمَّا الَّتِي يُحِبُّهَا اللَّهُ فَالْغَيْرَةُ فِي الرَّبِّیَّةِ، وَأَمَّا
الَّتِي يُبْغِضُهَا اللَّهُ فَالْغَيْرَةُ فِي غَيْرِ رَبِّیَّةٍ». [ایمامی نه بوداود نه سائی و
نینوماجه و داریمی و نه حمه د گټراویانه ته وه].

واته: ینگومان (غیره - تووندی) مان هه یه خودا پټی چاکه، هه شمانه
خودا پټی خراپه، تهو (غیره - تووندی) یه ی خودا پټی چاکه بریتیه له وه ی
پیاو پټی نه دات ژن و مندا له کانی بی شه رعۍ بکه ن، تهو (غیره - تووندی)
یه ش خودا پټی خراپه بریتیه له وه ی پیاو پټی شتیک له ژن و مندا له کانی
بگری که حه رام نه بی.

ههروهه ده فەرمووی: « ثَلَاثَةٌ لَا يَنْظُرُ اللَّهُ - عَزَّ وَجَلَّ - إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: الْعَاقُ لِوَالِدَيْهِ، وَالْمَرْأَةُ الْمُتَرَجِّلَةُ، وَالذَّيْثُ ». [ئیمامی نەسائی و ئەحمەد گێڕاویانەتەوه].

واتە: سێ کەس هەن خودای گەوره لە پڕۆژی قیامەتدا بە چاوی بەزەییەوه تەماشایان ناکات:

١. ئەو کەسەى نازاری داک و بابى داوه.

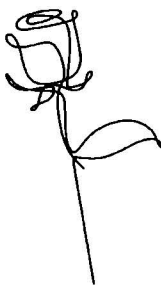
٢. ئەو ژنەى لە شێوه و بەرگ و پۆشاکدا خۆى بە پیاوان چواندووه.

٣. ئەو پیاوۆکەى بێشەرەى و داوێنپەسەى لە خێزانە کەیدا دیوه و لێى

بێدەنگ بووه.

✓ ئەو پیاوێ (غیره) لە هاوسەرە کەى ناکات، بەهائە کى مەروڤبوونى لى هەلۆه ریه.

✓ هیچ شتێک هەمیشە بى نیه لەم دونیایەدا، تەنانەت زەحمەتە کانیش.

پڻ مهدهن گوماني خراپتان پيڀري

دايڪي ٿيمانداران خاتو و صهفيه - خودا لئي رازي بي - ده گير پته وه و ده فهرمووي: نهو کاته ي پيغه مبهري خودا (ﷺ) له ده شه وه کاني کو تاي مانگي ره مهزان له نيو مزگه وتدا له (ٿي عتيكاف) دا بوو، شه ويڪ چوومه سهرداني و ماوه يهڪ له خزمه تيدا مامه وه، کاتيڪ هه ستام بگه ريمه وه، پيغه مبهريش (ﷺ) له گه لمدا هه ستا و به ريڪردم، جا کاتيڪ گه يشتينه نزيڪ ده رگاي مزگه وت و بهر ده رگاي مالي خومان، دوو پياوي خه لڪي مهدينه به لاماندا تي پهرين و سه لاميان له پيغه مبهري خودا (ﷺ) کرد و به پهله روښتن، پيغه مبهري خودا (ﷺ) پياني فهرموو: «عَلَى رَسْلِكُمْ، إِنَّهَا صَفِيَّةُ بِنْتُ حَبِيبٍ»، فَقَالَا: سُبْحَانَ اللَّهِ، يَا رَسُولَ اللَّهِ! فَقَالَ: «إِنَّ الشَّيْطَانَ يَجْرِي مِنَ الْإِنْسَانِ مَجْرَى الدَّمِّ، فَخَشِيتُ أَنْ يَقْذِفَ فِي قُلُوبِكُمْ شَيْئًا». [ٿيمامي بوخاري و موسليم گيڙاويانه ته وه].

واته: له سه رخوبن، پهله مهه کن، نه م ژنه ي له گه لي پاو ه ستام (صهفيه ي کچي حويه ي) ها وسهرمه.

هه ردو وکيان وتيان: "پاکو بيگه ردي بو خودا، نه ي پيغه مبهري خودا! جا ٿيمه چوَن گوماني خراپ به تو ده بهين!"، ٿيتر زور له سهر دليان گرانبوو.

پیغمبره‌ری خودا (ﷺ) فرمووی: نیکه‌ران مه‌بن، من بویه واموت، چونکه به‌راستی وه‌سوه‌سه و خه‌یالی خرابی شه‌یتان به‌ناو گشت ئه‌و شونانه‌ی مروّفا هاتووچۆ ده‌کات که خوینی پئدا تئیده‌په‌ری، جا ترسام شه‌یتان گومان و خه‌یالێکی خراب بخاته دل‌تانه‌وه.

✓ متمانە به‌چه‌ند سالێک دروستده‌کریت، به‌چه‌ند چرکه‌یه‌ک له‌نیۆده‌چیّت، وه‌هرگیز دروست ناییته‌وه.

✓ ژینی خێزانی به‌هه‌شتی دونیای مروّفه‌کانه، ده‌سته‌به‌رکردنی هه‌موو شتی‌ک مهرج نییه، به‌لکو گرنگ ئه‌وه‌یه خێزانیکی ئاسووده بیّت و، ژن و میرده‌که متمانەیان به‌یه‌ک بیّت.

✓ ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وێت له‌گه‌ڵ پیاویکدا دل‌خۆش بیت لێی تێیگه، ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وێت له‌ژنی‌کدا دل‌خۆش‌بیت خۆش‌تبوێت.

نزا خویندن به سهر یه کتریدا

دایکی ئیمانداران خاتوو عائیشه - خودا لئی پازی بئ - ده فرمووی:
 "كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) إِذَا مَرَضَ أَحَدٌ مِنْ أَهْلِهِ، نَفَثَ عَلَيْهِ بِالْمُعَوَّذَاتِ،
 فَلَمَّا مَرَضَ مَرَضُهُ الَّذِي مَاتَ فِيهِ، جَعَلْتُ أَنْفُثُ عَلَيْهِ وَأَمْسَحُهُ بِيَدِ نَفْسِهِ،
 لِأَنَّهَا كَانَتْ أَعْظَمَ بَرَكَهٍ مِنْ يَدِي". [ئیمامی موسلیم گپراویتییه وه].

واته: پیغه مبهری خودا (ﷺ) ده ستوری وابوو کاتیک یه کتیک له
 هاوسهره کانی نه خووش ده کهوت، سوپه تی: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ و
 ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ ی له سهر ده خویندن و به نهرمی فووی به سهردا
 ده کرد، تا کاتیک خوی نه خووش کهوت ئه و نه خووشییه ی که تیدا وه فاتی
 فرموو، ئه و کاته من له سهرم ده خویندن و به نهرمیش فووم به سهردا
 ده کرد، به لام دهستی خویم به سهردا ده هینا، چونکه دهستی جه نایان زور
 له دهستی من پیروزتر بوو.

ههر له م باره وه دایکی ئیمانداران خاتوو عائیشه - خودا لئی پازی بئ
 - ده فرمووی: "أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) كَانَ يُعَوِّذُ بَعْضَ أَهْلِهِ، يَمْسَحُ بِيَدِهِ الْيُمْنَى،
 وَيَقُولُ: «اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ، أَذْهِبِ الْبَاسَ، اشْفِهِ وَأَنْتَ الشَّافِي، لَا شِفَاءَ
 إِلَّا شِفَاؤُكَ، شِفَاءَ لَا يُغَادِرُ سَقَمًا»". [ئیمامی بوخاری گپراویتییه وه].

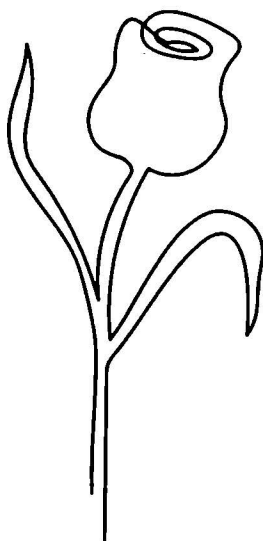
واته: پیغه مبهری خودا (ﷺ) ده ستوری وابوو، نزا
 به سهر هاوسهره کانیدا ده خویندن و دهستی پاستیشی به سهر

ئەو شۇنداق دەھىنا كە ئازارى تىدا بوو، دەيفەرموو: خودايە گيان، ئەي
 پەرورەدگارى ھەموو خەلكى! ئەم ئازارە لايىبە، شىفائى بۇ بىترە ھەر تۆ
 شىفا بەخشىت، ھىچ شىفائەك نىيە تەنھا شىفائى تۆ نەبى، شىفائەك ھىچ
 نەخۇشىيەك جىننەھىلىت.

✓ پىويستە نزاكان پىر بە دل بن، نەك پىر بە دەم.

✓ ئەوانەي كە بەيەك ھەست دەدوئىن لەيەك دەگەن، نەك ئەوانەي

بە يەك زمان قسە دەكەن.

یارمه تیدانی یه کتری گه وره بیه

ئه سوه دی کوری یه زید - په حمه تی خودای لیبی - ده فهرمووی:
پرسیارم له دایکی ئیمانداران خاتوو عایشه - خودا لئی پازی بی - کرد
و وتم: پیغه مبهری خودا (ﷺ) چی ده کرد له ماله وه؟

فهرمووی: "كَانَ فِي مِهْنَةِ أَهْلِهِ، فَإِذَا سَمِعَ الْأَذَانَ خَرَجَ". [ئیمامی
بوخاری و موسلیم گپراویانه ته وه].

واته: ئه و ده ستووری وابوو هه میسه خهریکی ئیشوکاری ماله وه و
یارمه تیدانی هاوسه ره کانی بوو، تا گوینی له بانگ ده بوو ئیتر وازی له
هه موو شتییک ده هیتنا و ده چوو بۆ نوێژ.

هر له مباره وه دایکی ئیمانداران خاتوو عایشه - خودا لئی پازی بی -
ده فهرمووی: "كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَخْصِفُ نَعْلَهُ، وَيَخِيطُ ثَوْبَهُ، وَيَعْمَلُ
فِي بَيْتِهِ كَمَا يَعْمَلُ أَحَدُكُمْ فِي بَيْتِهِ". [ئیمامی ئه حمه د گپراویانه ته وه].

واته: پیغه مبهری خودا (ﷺ) ده ستووری وابوو، نه عله کانی خۆی
چاک ده کرده وه و، پۆشاکێ خۆی ده دوریه وه و، له ماله وه ئیشی ده کرد،
وه ک چۆن ئیوه له ماله وه ئیش ده که ن.

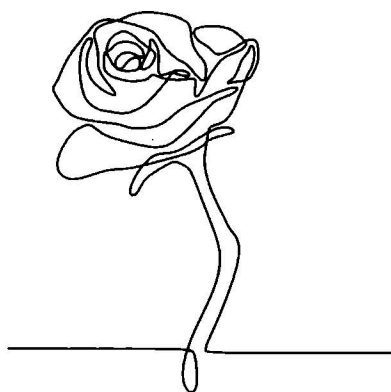
ههروه ها ده فهرمووی: "كَانَ بَشَرًا مِنَ الْبَشَرِ، يَقْلِي ثَوْبَهُ، وَيَحْلُبُ
شَاتَهُ، وَيَخْدُمُ نَفْسَهُ". [ئیمامی ئه حمه د و ئینو حیبیان
گپراویانه ته وه].

واته: پيغمبهري خودا (ﷺ) له ماله وه وهك مروڤه كاني تر بوو،
 پوښاكي خوۍ ده دوزي و، مېړه كې خوۍ ده دوشي و، خزمه تي
 خوشي ده كرد.

✓ له خيزاندا هر تاكيك خاوهن ماله، بويه پويسته هر
 تاكيكيش نهر كيكي هېي.

✓ دابه شكر دني كار له خيزاندا، واته هيز و پالپشتي به يه ك دان،
 چونكه نهر كي خيزان چه نديك له لايه ن ندامانيه وه به هاوبه شي
 له نه ستو بگير دري، هيندهش پالپشتيه كي شيرين و هريميكي
 خوشه ويستي دريژ خايه ن دروست ده بيت.

ده‌ستپیشخه‌ربن بۆ ناشتبوننه‌وه

پینگه‌مبه‌ری خۆشه‌و‌یستمان (ﷺ) ده‌فه‌رمووی: «أَلَا أَخْبِرُكُمْ بِنِسَائِكُمْ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ؟ الْوُدُودُ الْوُلُودُ الْعَتُودُ عَلَى زَوْجِهَا، الَّتِي إِذَا آذَتْ أَوْ أُودِيَتْ جَاءَتْ حَتَّى تَضَعَ يَدَهَا فِي يَدِ زَوْجِهَا، وَتَقُولُ: وَاللَّهِ لَا أَذُوقُ غَمًّا حَتَّى تَرْضَى عَنِّي». [ئیمامی به‌یه‌قی و نه‌سائی و ته‌به‌رانی گپ‌راویانه‌ته‌وه].

واته: ئه‌رێ هه‌والتان پێبده‌م به‌و ژنانه‌ی به‌هه‌شتین؟ ئه‌وانه‌ن میت‌دی خۆیان زۆر خۆشده‌وێ و زۆریش چه‌زبان له‌ منداڵه‌، زووش ناشت ده‌بنه‌وه‌، به‌جۆریک کاتیک ئازاری میت‌ده‌کانیان ده‌ده‌ن یان له‌لایه‌ن میت‌ده‌کانیانه‌وه‌ ئازار ده‌درێن، دێن تا ده‌ست ده‌خه‌نه‌ نێو ده‌ستی میت‌ده‌کانیان و ده‌لێن: سوپێند به‌ خودا، خه‌و ناچیتته‌ چاومان تا ناشتنه‌بنه‌وه‌ له‌گه‌ڵمان.

هه‌ر له‌مباره‌وه‌ دایکی ئیمانداران خاتوو عایشه‌ - خودا لێی پازی بێ - ده‌فه‌رمووی: پینگه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) پێی فه‌رمووم: "إِنِّي لَأَعْلَمُ إِذَا كُنْتُ عَنِّي رَاضِيَةً، وَإِذَا كُنْتُ عَلَيَّ غَضَبِي"، قَالَتْ: فَقُلْتُ: مِنْ أَيْنَ تَعْرِفُ ذَلِكَ؟ فَقَالَ: «أَمَّا إِذَا كُنْتُ عَنِّي رَاضِيَةً، فَإِنَّكَ تَقُولِينَ: لَا وَرَبَّ مُحَمَّدٍ، وَإِذَا كُنْتُ عَلَيَّ غَضَبِي، قُلْتُ: لَا وَرَبَّ إِبْرَاهِيمَ»، قَالَتْ: فَقُلْتُ: أَجَلْ، وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَا أَهْجُرُ إِلَّا اسْمَكَ". [ئیمامی بوخاری و موسلیم گپ‌راویانه‌ته‌وه].

واته: من زۆر باش دهزانم که ی لیم پازی و که ی لیم زویری.

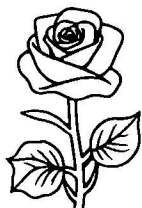
وتم: چۆن ئەمە دهزانی؟

فهرمووی: کاتیک لیم پازی دهلی: نا، سویند به پهروهردگاری
موحه ممه د، کاتیکیش لیم زویری دهلی: نا، سویند به پهروهردگاری
ئیهراهم!

وتم: بهلی پاست وایه ئە ییغه مبهری خودا، بهلام سویند به خودا،
بهس دهنگم له گهڵ ناوه کهت نییه و له ئەو زویرم، ئەگینا دلم پره له ئەوین
و خوشه وستی تو.

✓ چاره سهری زویری و دلره نجانندن و زۆربه ی کیشه کان:
تیروانینه ئه ویندارییه کان و، خهنده ی شیرین و، ده برینی ههسته
قوله کانه، خوشه وستی شتی که که که سیککی ئه فسونای له مالدا
ده سازینی و چاره سهری دله برینداره کان ده کات.

✓ ئەو که سهی که دان به ههله کهیدا ده نیت و، پاشان به پروونی
داوای لیبووردن ده کات، ده توانیت تاهه تایه له گه لیدا بریت.

له هه‌ندی شت خۆتان بێناگا بکه‌ن

ئه‌هه‌سی کۆری مالیک - خودا لێی رازی بێ - ده‌گێڕێته‌وه و ده‌فرمووی: "كَانَ النَّبِيُّ (ﷺ) عِنْدَ بَعْضِ نِسَائِهِ، فَأَرْسَلَتْ إِحْدَى أُمَّهَاتِ الْمُؤْمِنِينَ بِصَحْفَةٍ فِيهَا طَعَامٌ، فَضَرَبَتْ إِلَيْهِ النَّبِيُّ (ﷺ) فِي بَيْتِهَا يَدَ الْخَادِمِ، فَسَقَطَتِ الصَّحْفَةُ، فَانْفَلَقَتْ، فَجَمَعَ النَّبِيُّ (ﷺ) فَلَقِيَ الصَّحْفَةَ، ثُمَّ جَعَلَ يَجْمَعُ فِيهَا الطَّعَامَ الَّذِي كَانَ فِي الصَّحْفَةِ، وَيَقُولُ: «غَارَتْ أُمُّكُمْ»، ثُمَّ حَبَسَ الْخَادِمَ حَتَّى أَتَى بِصَحْفَةٍ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ فِي بَيْتِهَا، فَدَفَعَ الصَّحْفَةَ الصَّحِيحَةَ إِلَى اللَّهِ الَّتِي كُسِرَتْ صَحْفَتُهَا، وَأَمْسَكَ الْمَكْسُورَةَ فِي بَيْتِ اللَّهِ كَسَرَتْ". [ئیمامی بوخاری و ئه‌بوداوود و نه‌سائی و ئیبنوماجه و داریمی و ئه‌حمه‌د گێراویانه‌ته‌وه].

واته: پێغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) له‌ مائی یه‌کیک له‌ هاوسه‌ره‌کانی بوو، جا یه‌کیکی تر له‌ هاوسه‌ره‌کانی به‌ خزمه‌تکارێکدا قایێکی گه‌وره‌ خواردنی نارد بۆ ئه‌م ماله‌، ئیتر ئه‌و هاوسه‌ره‌یان که‌ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌ مالبان بوو تووڕه‌بوو و ده‌ستیکی کێشا به‌ ده‌ستی خزمه‌تکاره‌که‌دا و قاپه‌که‌ که‌وته‌خواره‌وه و بووه‌ چه‌ند پارچه‌یه‌ک، پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) هیچ خۆی تیکنه‌دا و تووڕه‌ نه‌بوو، ورده‌ ورده‌ ده‌ستیکرد به‌ کۆکردنه‌وه‌ی پارچه‌ شکاوه‌کان، پاشان خواردنه‌که‌ی کرده‌ یه‌کیک له‌ پارچه‌کان، ئه‌نجا بیانووی بۆ هێنایه‌وه و فرمووی: «لێی مه‌گرن، دایکتان زۆر تووڕه‌ بووه‌»، پاشان لێنه‌گه‌را خزمه‌تکاره‌که‌ بگه‌ڕێته‌وه

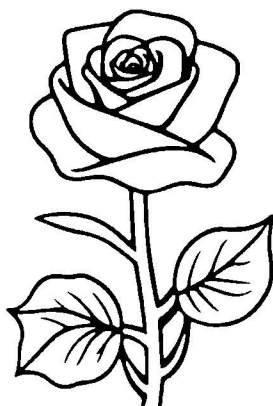

ههتا له مالى ئه و هاوسه رهيان كه جهنايان له مالىان بوو قايىكى ساغيان
 بو هيتا و دايه دهستى خزمه تكاره كه تا بيباته وه بو ئه و هاوسه رهيان كه
 قاپه كه ي شكيئندرابوو، قاپه شكاهه كه شى خسته مالى ئه وهيان كه
 قاپه كه ي شكاندبوو.

✓ له ههله كاني ئه نداماني خيزانه كه ت خوښبه، چونكه بهمه
 گه وره دهبيت، بهلام له ههله كاني خوت خوش مهبه، چونكه
 بهمه بچووك دهبيته وه.

✓ پيش هاوسه رگيري چاوت بكه ره وه، دواي هاوسه رگيري
 چاوت دابخه.

✓ ده توانيت له كاني تووره ييدا قسه بكه يت، بهلام چاك بزانه
 قسه يه كه ده كه يت كه هه موو ته مه نت لبي په شيمان دهبيته وه.

له گومانی باشد بثرین

خودای گه‌وره ده‌فهرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ﴾. [سوره تى (الحجرات)، ثایه تی: (۱۲)].

واته: نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی ئیمان‌تان هئناوه! خو‌تان بپاریزن و به‌دوور بگرن له‌ زور گومان‌بردن، چونکه له‌پراستیدا هه‌ندئ له‌و گومانانه گوناح و تاوانن. (بویه‌ حه‌ق وایه له‌ هه‌موو گومانیک خو‌پاریزین).

پتغه‌مبه‌ری خو‌شه‌و‌یستمان (ﷺ) ده‌فهرمووی: «إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ، فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ». [ئیمامی بوخاری و موسلیم گیراویانه‌ته‌وه].

واته: نه‌مان ده‌خیلتان‌بم! خو‌تان بپاریزن و دوور که‌ونه‌وه له‌ به‌دگومانی و گومانی خراب به‌یه‌ک‌بردن، چونکه به‌پراستی به‌دگومانی دروترین وشه‌یه.

له‌مباره‌وه دایکی ئیمانداران خاتوو عایشه - خودا لئی پازی بی - ده‌فهرمووی: شه‌و‌یک که‌ نۆبه‌تی من بوو، پتغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) دواى نو‌یژی عی‌شا ته‌شریفی هاته‌وه، کاتی خه‌وتن جو‌به‌که‌ی دانا و نه‌عه‌ل‌کانیشی داکه‌ند و له‌لای پتیه‌کانیه‌وه داینان، پاشان لایه‌کی جو‌به‌که‌ی له‌سه‌ر جینگه‌که‌ی پراخست و پراکشا.

پاش تو‌زیک، کاتیک وایزانی خه‌وتووم، هه‌ستا به‌ ئه‌سپایی جو‌به‌که‌ی هه‌لگرت و به‌ئه‌سپایی نه‌عه‌ل‌کانی له‌پیکرد، پاشان له‌سه‌رخو‌ ده‌رگا‌که‌ی کرده‌وه و پ‌و‌یشته‌ ده‌ره‌وه و له‌سه‌رخو‌ش ده‌رگا‌که‌ی داخسته‌وه.

ئه‌منیش خیرا هه‌ستام و له‌چکه‌که‌م له‌سه‌ر کرد و عه‌بایه‌که‌م به‌ خو‌مدادا و، ورده‌ ورده‌ که‌وته‌ دواى، هه‌تا گه‌یشته

(گۆرستانی به قیغ)، له وی زۆر به پتوه پاره ستا، پاشان سێ جار دهسته کانی بهرز کرده و زۆر دوعای بۆ کردن، ئه نجا به ره و مāl گه پرایه وه، منیش له پیشیه وه گه پامه وه، هه رچه ند ئه و خیراتر برۆیشتایه من له و خیراتر ده پۆیشتم، هه تا ئه و گه یشته وه ماله وه، ئه منیش گه یشتمه وه، هه ر زو له پیش ئه ودا خۆم به ژووریدا کرد و چوومه نیو جینگه کهم و خۆم بیده نگکرد، هه ر ئه وه ند و پراگه یشتم، پتغه مبه ری خواش (ﷺ) هاته ژووره وه، فهرمووی: عائیشه گیان! ئه م هه ناسه برکتیه ت له چیه ؟!

وتم: هیچ نییه!

فهرمووی: پتمده لئی یان خوای گه وره پتمبلێ؟

وتم: "ئه ی پتغه مبه ری خودا! به داک و بابه وه به قوربانت بم"، ئه نجا له سه ره تاوه تا کوتایی باسه کهم بۆ گیرایه وه.

فهرمووی: ئه وه ئه و شته ره شه له پتشمه وه ئه تو بووی؟!

وتم: به لێ.

پتغه مبه ری خودا (ﷺ) مستیکی له سینگى دام، ئیشاندمى، پاشان فهرمووی: واتزانى پتغه مبه ری خودا (ﷺ) فیل و ستمت لیده کات و ده چى بۆلای هاوسه ریکى تری؟

وتم: زۆر راسته هیچ شتیک له خوا ناشارد ریته وه.

ئه نجا فهرمووی: وه ره عائیشه با بۆت باس بکه م، ئه وه هه زره تی جیبریل - سه لامى خودای لیبی - هاتبوو بۆلام، هه ر له ده ره وه به بێ دهنگى بانگى کردم، منیش به بێ دهنگى

وه لآمم دایه وه، جا له بهر ئه وهی تو جله کانت دانابوو نه هاته ژووره وه، منیش و امزانی خه و تووی و، حه زیشم نه کرد له ناکاو به خه بهرت بینم، نه کا پاچه نی و بترسی، جیبریل - سه لامی خودای لیئیی - فهرمووی: پهروه ردگارت فهرمانت پتده کات که برۆیته سهردانی (گۆرستانی به قیغ) و داوای لیخۆشبوونیان بو بکهی!

منیش وتم: ئه ی پیغه مبهری خودا! ئه ی نه گهر منیش چوومه سهردانیان چی بلیم؟

فهرمووی: بلئ: «السَّلَامُ عَلَى أَهْلِ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ، وَيَرْحَمُ اللَّهُ الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنَّا وَالْمُسْتَأْخِرِينَ، وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لِلْحَقِّوْنَ». [تیمامی موسلیم و نه حمه د ونه سائی گپراویانه ته وه].

واته: سه لامی خواتان لیئیی ئه ی نیشته جییانی ئه م ماله، خوای گه وه به زهیی به وانه ماندا بیته وه که پیشتر هاتوون و نه وانه ییش که دواتر دین، بیگومان ئیمهش به ویستی خودا دین بو لای ئیوه و ده گهین پیتان.

هر له مباره وه ئه بو هوپه پره - خوا لیی پازی بی - ده گپرتیه وه و ده فهرمووی: جاریک کابرایه کی ده شته کی هاته خزمهت پیغه مبهری خودا (ﷺ)، وتی: ئه ی پیغه مبهری خودا! ژنه که م مندالیکی رهشی بووه، ههر چه ند ده که م به دلمه وه نانیشی، ئاخه نه من رهشم نه ژنه که م، شتی وا چۆن ده بی؟!

پیغه مبهری خودا (ﷺ) فهرمووی: حوشرت هه ن؟

کابرا وتی: به لی.

فهرمووی: په نگیان چونه؟

وتی: سورن.

فهرمووی: په نگی خو له میښیان تیدایه؟

وتی: به لن.

فهرمووی: کاتیک خوشتره کانت هه موویان په نگیان سوره، هم په ننگه له کوټوه هاتووه؟

وتی: نه ی پیغه مبهری خودا! له وانه یه له باب و باپیرانیان نهو په نگیان تیدا بووبی.

پیغه مبهری خودا (ﷺ) فهرمووی: دهی له وانه یه نهو منداله ی توش هه روابی، واته: له باب و باپیرانی تو یان ژنه که ت یه کټکی په شیان تیدا بووبی و نهو منداله چوو بیته وه سهر نهو. [ئیمامی بوخاری و موسلیم گټراویانه ته وه].

✓ غیره ی ئاسایی، هو کارنکی پاریزهر و پرزگار بوونی زور خیزانه، به لام زور غیره بردن تا ئاستی دلپسی که لله په قیه که که ئاسووده بی خیزان تیکده دات، بویه پیوسته چاره سهر بکری.

✓ نهو که سه ی متمانهی به هاوسه ره که ی هه بی، ناکه وټه ناگری غیره وه.

✓ بوونی متمانه له نیوان دوو که سدا جوانترین خوشه ویستییه.

تامی ناسانکاری و ته‌بایی

پیغه‌مبه‌ری خو‌شه‌ویستمان (ﷺ) ده‌فهرمووی: «إِذَا أَرَادَ اللَّهُ - عَزَّ وَجَلَّ - بِأَهْلِ بَيْتٍ خَيْرًا، أَدْخَلَ عَلَيْهِمُ الرَّفْقَ». [ئیمامی نه‌حمه‌د گپراو‌تیه‌وه].

واته: هر کاتیک خودا ویستی چاکه‌ی به‌خانه‌واده‌یه‌ک هه‌بوو، نه‌رمونیانی ده‌خاته‌نیویانه‌وه.

له‌مباره‌وه جابیری کو‌ری عه‌بدو‌ل‌لا - خودا لیان‌پازی بی - ده‌فهرمووی: "كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) رَجُلًا سَهْلًا، إِذَا هَوَيْتِ الشَّيْءَ تَابَعَهَا عَلَيْهِ". [ئیمامی موس‌لیم گپراو‌تیه‌وه].

واته: پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) مرو‌فیک‌ی ئاسانکار بوو، کاتیک دایکی ئیمانداران خاتوو عایشه - خودا لئی‌پازی بی - داوای شتیکی بکردایه (که‌بیشه‌رعی نه‌بایه)، نه‌وه‌وه‌لامی ده‌دایه‌وه و به‌قسه‌ی ده‌کرد.

هه‌روه‌ها نه‌بو هو‌په‌په - خودا لئی‌پازی بی - ده‌فهرمووی: "مَا عَابَ النَّبِيُّ (ﷺ) طَعَامًا قَطُّ، إِنْ اشْتَهَاهُ أَكَلَهُ، وَإِلَّا تَرَكَهُ". [ئیمامی بو‌خاری و موس‌لیم گپراو‌یانه‌ته‌وه].

واته: په‌یامبه‌ری خودا (ﷺ) په‌وشت و ده‌ستووری وابوو قه‌ت په‌خنه‌ی له‌خواردن نه‌ده‌گرت، نه‌گه‌ر چه‌زی لی‌بایه‌ ده‌یخوارد، نه‌گه‌رنا وازی لی‌ده‌هینا و هیچی نه‌ده‌وت.

ههروه‌ها جابیری کوری عه‌بدوللا - خودا لئیان پازی بئ -
 ده‌فهرمووی: "أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) سَأَلَ أَهْلَهُ الْأُدْمَ، فَقَالُوا: مَا عِنْدَنَا إِلَّا خُلٌّ،
 فَجَعَلَ يَأْكُلُ بِهِ، وَيَقُولُ: «نِعْمَ الْأُدْمُ الْخُلُّ، نِعْمَ الْأُدْمُ الْخُلُّ».
 [ئیمامی موسلیم و ئەحمەد گێراویانەتەو].

واته: جارێک پێغه‌مبەر (ﷺ) داوای پێخۆری له‌خێزانه‌کانی کرد،
 ئەوانیش وتیان: تەن‌ها سرکه‌مان هه‌یه، ئێتر بانگی‌کرد بیهێنن، جا ده‌ستی‌کرد
 به‌ نان پێخواردنی و له‌به‌ر خوشیه‌وه ده‌یفه‌رموو: باشترین پێخۆر سرکه‌یه،
 سرکه‌ باشترین پێخۆره‌.

✓ ئەو ئەندامانه‌ی خێزان که دڵنیان ژێانی ئەم دونیایه‌یان
 تاقیکردنه‌وه‌یه و له‌ دوا‌ڕۆژدا لێ‌پرسینه‌وه‌یان له‌ گه‌ڵ ده‌کری، ئەوا بۆ
 ڕاگرتنی ئەم ماله‌ پێ‌ڕۆه‌یان ئاماده‌ی هه‌موو جو‌ره‌ فیدا‌کاریه‌ کن.
 ✓ م‌رو‌فه‌کان ئە‌گه‌ر بیان‌زانیا‌یه‌ ده‌رفه‌تی پێ‌که‌وه‌بو‌نیا‌ن چه‌ند
 سنو‌ورداره‌، بێ‌سنو‌ور به‌ کت‌ریا‌ن خو‌ش‌ده‌ویست.

دوو هه‌لۆیستی که‌موینه

هه‌لۆیستی یه‌که‌م:

ئه‌نه‌سی کۆری مالیک - خودا لینی رازی بێ - ده‌گیرته‌وه و ده‌فه‌رمووی: ئه‌بو ته‌لحه - خوا لینی رازی بێ - کۆریکی هه‌بوو زۆر نه‌خۆش بوو، جا ئه‌بو ته‌لحه له مال ده‌رچوو، هه‌ر پاش ده‌رچوونی منداڵه‌که‌مرد، جا دایکی سوله‌یم شوستی و کفنی کردو، به‌خزمه‌کانیشی وت: "که‌ستان ئه‌م هه‌واله‌ به‌ ئه‌بو ته‌لحه مه‌ده‌ن، هه‌تا من خۆم پیتی ده‌لیم"، جا کاتیک ئیوارێ گه‌رایه‌وه وتی: ئافره‌ت! کۆره‌که‌مان چۆنه‌؟

دایکی سوله‌یم وتی: "زۆرباشه، هه‌یج ئازاری نه‌ماوه"، ئیتر نانی ئیواره‌ی بۆ دانا و تیر نانی خوارد، پاشان له‌جاران چاکتر خۆی بۆ رازانده‌وه و جوانکرد، جا سه‌رجییان کرد، ئه‌نجا پیتی وت: ئه‌ی باوکی ته‌لحه! ئه‌گه‌ر که‌سیک سپارده‌یه‌ک له‌کن خیزانیک دابنێ، پاشان داوای بکاته‌وه ئایا بۆیان هه‌یه‌ پیتی لیبگرن و نه‌یده‌نه‌وه‌؟

ئه‌بو ته‌لحه وتی: نا.

جا دایکی سوله‌یم وتی: ده‌ی ئارامبگه‌ر و به‌نیازی پاداشته‌، کۆره‌که‌مان مردووه، هه‌سته زوو بيشاره‌وه.

ئەبو تەلحە توورە بوو، وتى: لىمگەپراي ھەتا لەشگرانىبووم، ئەنجا ھەوالى مردنى كۆرەكەمم پىندەدەي؟! ئىتر پۆشت و پانەو ەستا ھەتا چوو ە خزمەت پىنغەمبەرى خودا (ﷺ) ، باسەكەي لەسەرەتاو ە تا كۆتايى بۆ گىپرايەو ە، پىنغەمبەرى خودا (ﷺ) فەرمووى: « بَارَكَ اللّٰهُ فِي غَايِرِ لَيْلَتِكُمَا ».

واتە: خواي گەورە پىتوبەرەكەت بخاتە سەرجىيى شەوى رابردووتان.

جا دايكى سولەيم كۆرپكى بوو، ھىتانه خزمەت پىنغەمبەرى خودا (ﷺ) ، ئەویش دەمى شيرين كرد و ناویشى ليتا (عەبدوللا).

پياوئىكى مەدينەيى دەلى: نۆ كۆرم لە كۆراني ئەم (عەبدوللا) يە بينى ھەمويان قورئانخوين بوون، ئەمەش بەبەرەكەتى دوعاي پىنغەمبەر (ﷺ) . [ئىمامى بوخارى و موسلىم گىپراويانەتەو ە].

ھەلوئىستى دوو ەم:

ئەبوھورەيرە - خودا ليتى پازى بى - دەگىپتەو ە و دەفەرمووى: كابرايەك ھاتە خزمەت پىنغەمبەرى خودا (ﷺ) ، وتى: "زۆر ئاتاج و برسىم"، جا پىنغەمبەرى خودا (ﷺ) يەك

یهک ناردی بۆ لای هه موو هاوسه ره کانی، هه موویان وتیان: "سویند بهو خوایهی تۆی به حق ناردوو هه جگه له ئاو هه چمان نییه".

ناچار پێغه مبهری خودا (ﷺ) پرووی کرده هاوه لّان و فهرمووی: « مَنْ يُضِيفُ هَذَا اللَّيْلَةَ رَحِمَهُ اللَّهُ؟ - کێ ته مشه و میوانداری ته م پیاوه ده کات خوا به زهیی پێدا بیتته وه؟ ».

کابرایه کی مه دینهیی هه ستا و وتی: "من تهی پێغه مبهری خودا"، جا میوانه کهی له گه لّ خۆیدا برده وه ماله وه و، به ژنه که شی وت: "ته مه میوانی پێغه مبهری خوایه (ﷺ) ، پێزی لییگره"، ته نجا وتی: ته ری چیمان ههیه؟

ژنه که وتی: به خوا جگه له خواردنی منداله کان هه چمان نییه.

پیاوه که وتی: ئیستا منداله کان به شتیک بخافلینه، هه رکاتی کیش میوانه که مان هاته ژووره وه و دانیشته بۆ نانخواردن، تۆ ههسته چرایه که بکوژینه وه، تا وابزانن ئیمه ش له گه لیدا نانه خوین!

ژنه که چۆن پیاوه که پێی بۆ دانابوو ئاوايکرد، ئیتر میوان تیرتیر نانی خوارد و ته وانیش به زگی برسی مانه وه، بۆ به یانی ته م ژن و مێرده رویشته خزمهت پێغه مبهری خودا (ﷺ) ، جا

پتی فەرموون: «قَدْ عَجِبَ اللَّهُ مِنْ صَنِيعِكُمْ بِضَيْفِكُمَا اللَّيْلَةَ». [ئیمامی
بوخاری و موسلیم گێراویانەتەو].

واتە: یتگومان خودای گەورە زۆر پازی بوو لەو ڕەفتارە ناوازە و
جوانەیی ئەمشەو کردتان بەرامبەر ئەو میوانەتان.

مرۆف ئەوکاتە گەورەییە کە کاریکی گەورە بکات، ئەک قسەییەکی
گەورە.

دادپه‌روه‌ربن، دهنه مه‌یکهن

خودای گه‌وره ده‌فهرمووی: ﴿فَأَنكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبْعَ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ أَذَىٰ أَلَّا تَعْلَمُوا﴾. [سوره‌تی (النساء)، ثایه‌تی: (۳)].

واته: له‌و ژنانه‌ی به‌دلتان و بۆتان حه‌لآلن ماره‌بکه‌ن، دوو یان سێ یان چوار، خو‌ئه‌گه‌ر ترسان نه‌توانن دادپه‌روه‌ربن له‌نیوانیاندا، ئه‌وه‌هه‌ر یه‌ک ژن بێنن، یان ئه‌و که‌نیزه‌کانه‌ی که‌هه‌تانن، ئه‌مه‌ی باسکرا نزیکترین پێگایه‌ بۆ ئه‌وه‌ی له‌حەق لانه‌دن و سته‌م نه‌که‌ن.

هه‌روه‌ها ده‌فهرمووی: ﴿وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا أَمْلَإِلَ فَنَدْرُوهَا كَالْمَعْلَقَةِ وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾. [سوره‌تی (النساء)، ثایه‌تی: (۱۲۹)].

واته: ئیوه‌ بازو‌ریش مه‌به‌ستان بێت و پێتانخو‌شیت هه‌رگیز ناتوانن به‌ته‌واوی و له‌هه‌موو پروویتیکه‌وه‌ و له‌ناخ و پرووآله‌ندا دادپه‌روه‌ربن له‌نیوان ژنه‌کانتاندا، به‌لام هه‌تا ده‌توانن له‌دادپه‌روه‌ری لاهه‌ده‌ن و، نه‌که‌ن به‌س پروو له‌یه‌کیکیان بکه‌ن و ئه‌وانی تر وازلیینن و فهرامو‌شیان بکه‌ن، خو‌ئه‌گه‌ر ناشتیبه‌وه‌ و خو‌تان بپاریزن له‌نادادی و سته‌م، ئه‌وه‌به‌پراستی خودا هه‌میشه‌ لیخو‌شبوو و میهره‌بانه‌.

پێغه‌مبه‌ری خو‌شه‌ویستمان (ﷺ) ده‌فهرمووی: «إِذَا كَانَتْ عِنْدَ الرَّجُلِ امْرَأَتَانِ فَلَمْ يَعْدِلْ بَيْنَهُمَا، جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَشِقُّهُ سَاقِطٌ». [ئیمامی تیرمیزی و نه‌بوداوود و نه‌سائی و ئه‌ینوماجه‌گێراویانه‌ته‌وه‌].

واته: هه‌ر پیاوێک دوو هاوسه‌ری هه‌بوو و دادپه‌روه‌ر

نه‌بوو له نښانېدا، نه‌وه له رڼۍ قیامه‌تدا دیت لایه‌کی که‌تووه و خواره.

هر له‌مباروه دایکی ټیمانداران خاتو و عائشه - خودا لئی پازی بی -
ده‌فرمووی: "كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) لَا يُقْضَلُ بَعْضُنَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْقِسْمِ
مِنْ مَكْنِهِ عِنْدَنَا، وَكَانَ قَلَّ يَوْمَ إِلَّا وَهُوَ يَطُوفُ عَلَيْنَا جَمِيعًا، فَيَذْنُو مِنْ كُلِّ
امْرَأَةٍ مِنْ غَيْرِ مَسِيسٍ، حَتَّى يَبْلُغَ إِلَى الَّتِي هُوَ يَوْمُهَا فَيَبِيتُ عِنْدَهَا". [ټیما می
نه‌بوداوود گپ‌راو‌تیه‌وه].

واته: پیغه‌مب‌ری خودا (ﷺ) له نوبه‌تی شه‌وانه و مانه‌وه له‌لامان قه‌ت پ‌زی
که‌سمانی نه‌ده‌دا به‌سر نه‌و‌تردا، هر‌وه‌ها که‌م رڼ ه‌بوو نه‌گه‌ړی به‌سر
ه‌مو‌مانه‌وه، له ه‌مو‌ومان ن‌زیک ده‌ب‌زه به‌بی‌ر وودانی سر‌ج‌تی و جو‌وت‌بون،
ه‌تا ده‌گه‌شته لای نه‌و هاوسه‌ره‌ی که نوبه‌یه‌تی و شه‌و لای نه‌و ده‌ماوه.

هر‌وه‌ها ده‌فرمووی: "كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) إِذَا أَرَادَ سَفَرًا أَفْرَعَ بَيْنَ
نِسَائِهِ، فَأَيَّتُهُنَّ خَرَجَ سَهْمُهَا خَرَجَ بِهَا مَعَهُ، وَكَانَ يَقْسِمُ لِكُلِّ امْرَأَةٍ مِنْهُنَّ
يَوْمَهَا وَلَيْلَتَهَا". [ټیما می بوخاری و موس‌لیم گپ‌راویانه‌ته‌وه].

واته: پیغه‌مب‌ری خودا (ﷺ) نه‌ریتی و ابو کاتیک ده‌یو‌ست ب‌رواته
سه‌فر، تیرو‌ش‌کی له نښانېدا ده‌کرد، ب‌و هر یه‌ک‌کیان
ده‌ر‌چو‌بایه نه‌وی له‌گه‌ل خ‌وی ده‌برد، هر‌وه‌ها ب‌و هر یه‌ک‌یک له
هاوسه‌ره‌کانی شه‌و و رڼ‌ن‌کی دان‌بوو ب‌و مانه‌وه لایان.

✓ به‌چاوی دنیا ته‌ماشای یاسا‌کانی نی‌سلام مه‌که‌ن و، په‌ک‌سر
ره‌تی مه‌که‌نه‌وه، نه‌گه‌ر به‌ تیرو‌ان‌ست‌کی به‌ر‌ف‌را‌وانه‌وه بی‌ری لی‌که‌نه‌وه
جوانیه‌کانی به‌دی ده‌که‌ن.

✓ نایست‌یک که به‌ه‌شتی له‌زیر پی‌ ژان‌دا دان‌ب‌یت، ب‌لی
ناه‌ه‌قیان به‌رام‌به‌ر ب‌کات.

دایک و باوکتان له بیر مه کهن

خودای گه وړه ده فەرمووی: ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۖ إِنَّمَا يُبَلِّغَنَّ عَنْكَ الْكِبَرُ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لِمَا أُنْفِيَ وَلَا تَنْهَرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ۝١٣﴾ وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا ﴿١٤﴾. [سورەتی (الإسراء)، ثایەتی: (٢٣-٢٤)].

واته: پەروەردگارت فەرمان و بریاریداوه که هەر ئەو بپەرستن و، چاکە کاریشبن له گەڵ دایک و باوکتاندا، خۆ ئەگەر یەکیکیان یان هەردووکیان بپیری کەوتنە لای تو یان لای تو پیر بوون، هەرگیز تۆف مەکە لە دەستیان و بەروویاندا هەلمە شاخێ و هاوار مەکە بەسەریاندا، بەردەوامیش قسە و گفتوگۆت لە گەڵیاندا نەرم و جوان و بەجێ بیت. بەلێ میهره‌بانی خۆتیا بۆ دانه‌وتنه و ملکه‌چ و خاکیه‌ بۆیان، نزا بکه و بلێ: پەروەردگارم! میهره‌بان و به‌سۆز به‌ بۆیان، هەروەک چۆن ئەوان به‌سۆز و میهره‌بان بوون بۆ من و، به‌ ساوایی و مندالی گه‌وره و پەروەردەیان کردم.

دایکی ئیمانداران خاتوو عائیشە - خودا لێی پازی بێ - ده‌فەرمووی: "سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) أَيُّ النَّاسِ أَعْظَمُ حَقًّا عَلَى الْمَرْأَةِ؟ قَالَ: «زَوْجُهَا»، قُلْتُ: فَأَيُّ النَّاسِ أَعْظَمُ حَقًّا عَلَى الرَّجُلِ؟ قَالَ: «أُمُّهُ». [ئیمامی حاکیم و به‌زار گێڕاویانه‌توه].

واته: پرسیم له پیغه‌مبەری خودا (ﷺ) کێ مافی له‌ هه‌مووان گه‌وره‌تره‌ له‌ سه‌ر ژن؟ فەرمووی: مێرده‌که‌ی.

وتم: ئەدی کێ مافی له‌ هه‌مووان گه‌وره‌تره‌ له‌ سه‌ر پیاو؟

فەرمووی: دایکی.

هه‌روه‌ها ئەبو هه‌ره‌په‌ره - خودا لێی پازی بێ - ده‌فەرمووی:

کابرایه هاته خزمهت پیغه مبهري خودا (ﷺ) ، وتی: "يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَنْ أَحَقُّ النَّاسِ بِحُسْنِ صَحَابَتِي؟ قَالَ: «أُمُّكَ»، قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: «أُمُّكَ»، قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: «أُمُّكَ»، قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: «أَبُوكَ»." [ایمامی بوخاری و موسلیم گتیراویانه ته وه].

واته: نهی پیغه مبهري خودا! کی له هه موو کهس له پیشتره چاکیم له گه لیدا؟
 فهرمووی: دایکت.

وتی: نهی دواي تهو کی؟

فهرمووی: ههر دایکت.

وتی: نهی دواي تهو کی؟

فهرمووی: ههر دایکت.

وتی: نهی دواي تهو کی؟

فهرمووی: نه نجا باوکت.

✓ له تیشکی زۆر فهرمووده ی راست و پروودای میژوویدا سهلمیندراوه
 که له پال تهو پاداشته زۆره ی له خزمه تکردن و دلخوشکردنی دایک و باوکدا
 ههیه، ته گهر نزیای تهوان به ده ستهینن، تهوا به بهخته وهری دنیا و دواړوژ شاد
 ده بن.

✓ به ختیاره تهو پړوله یی له کاتی نه خوشکه وتنی دایک و باوک و نهنک و
 باپیریدا دلّه نهرمه که ی تهوان پرازی ده کات و، نزا پر خیر و بهر که ته کانیا ن
 به ده ست ده هیئت.

✓ به جوریک ره فتار له گه ل دایک و باوکت بکه که له
 منداله کانی خوت چاوه پروانیت هه یه.

پیاو به پیاوی و ژنیش به ژنی جوانه

پیغه مبهری خوښه ویستمان (ﷺ) ده فهرمووی: «لَيْسَ مِنَّا مَنْ تَشَبَّهَ بِالرِّجَالِ مِنَ النِّسَاءِ، وَلَا مَنْ تَشَبَّهَ بِالنِّسَاءِ مِنَ الرِّجَالِ». [ئیمامی ته حمده و ته به پرانی گپراویانه ته وه].

واته: له سهر سوننه ت وړیا زی ئیمه نین، نه و ژنانه ی خویان به پیاوان ده چوینن، ههروه ها نه و پیاوانه یش خویان به ژنان ده چوینن.

ههروه ها عه بدوللای کوری عه بیاس - خودا لئیان رازی بی - ده فهرمووی: «لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) الْمُتَشَبِّهِينَ مِنَ الرِّجَالِ بِالنِّسَاءِ، وَالْمُتَشَبِّهَاتِ مِنَ النِّسَاءِ بِالرِّجَالِ». [ئیمامی بوخاری و نه بوداوود و تیرمیزی و ئینوماجه و نه حمده گپراویانه ته وه].

واته: پیغه مبهری خودا (ﷺ) نه فره تی کردووه له و پیاوانه ی خویان به ژنان ده چوینن، ههروه ها نه و ژنانه ی خویان به پیاوان ده چوینن.

ههروه ها نه بو هوږه پره - خودا لئی رازی بی - ده فهرمووی: «لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) الرَّجُلَ يَلْبَسُ لِبْسَةَ الْمَرْأَةِ، وَالْمَرْأَةَ تَلْبَسُ لِبْسَةَ الرَّجُلِ». [ئیمامی نه بوداوود و نه حمده گپراویانه ته وه].

واته: پیغه مبهری خودا (ﷺ) نه فره تی کردووه له و پیاوه ی پوښاکي

ژنانه ده به رده کات، ههروه ها نه و ژنه ی پوښاکي پیاوانه ده به رده کات.

✓ ئازادىي خانمانى موسولمان بە پىۋەرى ئەم دونىايە
 ھەلئاسەنگىنرېت، ئەوانەشى ئازادى بە نكۆلىکردن لە بوونى
 خودا و پىنمايەكانى ئايىنى ئىسلام دەبىننەو لە كۆيلايەتتەكى
 راستەقىنەدان، ئەو خانمانەى وەك كالايەكى بازىرگانى يان وەك
 ھۆكارىكى تىركردنى ئارەزووكان لىيان دەروانرېت، چۆن
 سەربەستىيە كيان ھەيە؟!

✓ ژنى ئاقل و ھۆشمەند ئەو ھەيە نەخۆى نمايش دەكات و،
 نەخۆشى دەشارىتەو.

وهفاداری و پیزانی

خودای گه‌وره ده‌فهرمووی: ﴿وَلَا تَسْأُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾. [سوره‌تی (البقرة)، ثایه‌تی: (۲۳۷)].

واته: چاکه و مه‌ردایه‌تی نیوانتان له‌بیر مه‌که‌ن، به‌راستی خودا ئاگای له‌هممو و ئه‌کرده‌وانه‌تانه که ده‌یکه‌ن.

پینغه‌مبه‌ری خوشه‌ویستمان (ﷺ) ده‌فهرمووی: «مَنْ صَنَعَ إِلَيْكُمْ مَعْرُوفًا فَكَافَتْهُ، فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا مَا تُكَافِئُوهُ فَادْعُوا لَهُ، حَتَّى تَرَوْا أَنَّكُمْ قَدْ كَافَأْتُمُوهُ». [ئیمامی ئه‌حمه‌د و ئه‌بوداوود و نه‌سسائی گپراویانه‌ته‌وه].

واته: هه‌رکه‌سیک چاکه‌یه‌کی له‌گه‌ل کردن، وه‌فاداربن به‌رامبه‌ری و به‌قه‌دخوی یان زیاتر چاکه‌ی له‌گه‌ل بکه‌نه‌وه، ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌نده‌تان نه‌بوو به‌قه‌دخوی چاکه‌ی بده‌نه‌وه، ئه‌وه‌ زۆر دو‌عای بۆ بکه‌ن هه‌تا واده‌زانن چاکه‌که‌یتان داوه‌ته‌وه.

پینشه‌وای وه‌فداران (ﷺ):

دایکی ئیمانداران خاتوو عائیشه - خوا لئی رازی بی - ده‌فهرمووی: پینغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) ده‌ستووری وابوو: کاتیک باسی خاتوو خه‌دیجه‌ی ده‌کرد قه‌ت له‌پنده‌ه‌لگوتنی و نزا بۆ کردنی بیزار نه‌ده‌بوو، جارێک زۆر باسی کرد، منیش تو‌وپه‌ بووم و وتم: ئای چه‌نده‌ی باس ده‌که‌ی، بیگومان خوای گه‌وره به‌که‌سیکی

چاکتری بو گۆریوی!

نمایش فهرمووی: «مَا أَبْدَلَنِي اللَّهُ - عَزَّ وَجَلَّ - خَيْرًا مِنْهَا، قَدْ آمَنْتُ بِهَا إِذْ كَفَرَ بِي النَّاسُ، وَصَدَّقْتَنِي إِذْ كَذَّبَنِي النَّاسُ، وَوَأَسْتَنِي بِمَالِهَا إِذْ حَرَمَنِي النَّاسُ، وَرَزَقَنِي اللَّهُ - عَزَّ وَجَلَّ - وَلَدَهَا إِذْ حَرَمَنِي أَوْلَادَ النِّسَاءِ».

[ئیمامی نه حمده گپراویتییه وه].

واته: قهت خوی گه وره به چاکتری بو نه گۆریوم، چونکه خه دیجه له کاتیکدا باوه پری پتهینام که خه لک بیناوه پریون پیم، کاتیکیش که خه لک به درویان ده خسته مه وه نهو باوه پری پیکردم، ههروه ها کاتیک که خه لک پشتیان تیکردم نهو هه موو مال و سامانی خوی خسته به رده ستم، نه نجا خوی گه وره لهو مندالی پیداویم له کاتیکدا بینه شی کردم له مندالی ژنه کانی ترم!

هه ر خاتوو عائیشه - خوا لیلی رازی بی - ده فهرمووی: "كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) إِذَا ذَبَحَ الشَّاةَ، يَقُولُ: «أَرْسِلُوا بِهَا إِلَى أَصْدِقَاءِ خَدِيجَةَ»، قَالَتْ: فَأَغْضَبْتُهُ يَوْمًا، فَقُلْتُ: خَدِيجَةُ؟ فَقَالَ: رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): «إِنِّي قَدْ رَزَقْتُ حُبَّهَا».

[ئیمامی موسلیم گپراویتییه وه].

واته: پیغه مبهری خودا (ﷺ) ده ستووری وابوو کاتیک مه پزکی سه رده پری، به شبهه شی ده کرد و ده یفه رموو: «بیتیرن بو دوسته کانی خه دیجه»، تا جاریک توو په مکرد و وتم: ئه ری

ئەو (خەدیجە) بوو بەچی، نەبرایەو؟!

پىغەمبەرى خودا (ﷺ) فەرمووی: چ بکەم، بەدەستەخۆم نییە، ئەوین
و خۆشەویستی ئەوم پێدراو.

هەر خاتوو عائیشە - خوالێی پازى بى - دەفەرمووی: پىغەمبەرى خودا
(ﷺ) لەلای من بوو، پىرێژنەیهک هاتە خزمەتى، دواى خۆپێناساندن،
پىغەمبەرى خودا (ﷺ) فەرمووی: ئیوه چۆن؟ گوزەرانتان چۆنە؟ دواى
ئیمە چیتان لێهات؟

پىرێژنەکە وتی: زۆر چاکین، بە داک و بابەو بە قوربانئىن ئەى
پىغەمبەرى خودا!

کاتیک پوشت، وتم: ئەى پىغەمبەرى خودا! ئەم پىرێژنە کى بوو؟
ئەوئەندە گرینگى و بایەخت پێدا؟!

فەرمووی: «إِنَّهَا كَانَتْ تَأْتِينَا زَمَنَ خَدِيجَةَ، وَإِنَّ حُسْنَ الْعَهْدِ مِنَ
الْإِيمَانِ». [ئىمامى حاکیم و بەیھەقى گێراویانەتەو].

واتە: ئەم پىرێژنە تا گەنج بوو و خەدیجە لە ژياندا بوو، زوو زوو
سەردانى دەکردین، بێگومان وەفادارى و پێزانیش بەشیکە لە ئیمان و
باوەر.

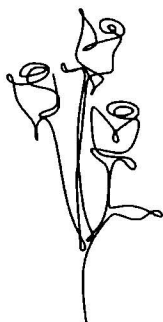
هەروەها ئەنەسى کۆرى مالیک - خوالێی پازى بى -

ده فەرمووی: پێغه مبه‌ری خودا (ﷺ) ده‌ستووری وابوو کاتی‌ک شتیکیان بو ده‌هیتنا، ده‌یفه‌رموو: «اذهبوا به‌ إلی فلانة، فإنها كانت صدیقة خدیجة، اذهبوا به‌ إلی بیت فلانة، فإنها كانت تحب خدیجة». [ئیمامی بوخاری له (الأدب الفرد) دا و ئینو حیبیان و حاکیم و به‌ زار گیراوتیه‌وه].

واته: بیه‌ن بو فلانه ژنه، چونکه دۆستی خه‌دیجه بوو، بینێرن بو مالی فلانه ژنه، چونکه جه‌دیجه‌ی زۆر خوشده‌ویست.

✓ بو ته‌وه‌ی خوشبه‌ختی له‌ خێزانداهه‌بی، پێویسته دلانیکی پر له‌ ته‌وین و خوشه‌ویستی و نیازپاکی و شیاوی خوشبه‌ختی هه‌بن.

✓ وه‌فاداری له‌م رۆژانه‌دا زۆر ده‌گه‌مه‌نه، بۆیه ته‌گه‌ر دۆزیه‌وه بپاریزه.

هەر بهههشت پاداشتی

خودای گه‌وره ده‌فرمووی: ﴿هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَنِ إِلَّا الْإِحْسَنُ﴾.
[سورەتی (الرحمن)، ئایەتی: (٦٠)].

واته: مه‌گه‌ر پاداشتی چاکه له چاکه به‌ولاوله شتیکی تره؟! (واته:
پاداشتی چاکه هه‌ر چاکه‌یه).

پینغه‌مبه‌ری خوشه‌ویستمان (ﷺ) ده‌فرمووی: «إِذَا صَلَّتِ الْمَرْأَةُ خَمْسَهَا، وَصَامَتْ شَهْرَهَا، وَأَخَصَّنَتْ فَرْجَهَا، وَأَطَاعَتْ زَوْجَهَا، قِيلَ لَهَا: ادْخُلِي الْجَنَّةَ مِنْ أَيِّ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ شِئْتَ». [ئیمامی ئەحمەد و ئیبنو حیبیان و به‌زێار و ئەبونووعەیم گێڕاویانەتەوه].

واته: هه‌رکاتیک ژن پینج نوێزه‌فرزه‌کانی کرد، مانگی په‌مه‌زان به‌ پۆزوو بوو، داوێنی خۆی له‌ چه‌رام پاراست، گوێپرایه‌لی می‌رده‌که‌ی کرد، ئەوه له‌ پۆزی دوایدا پیتی ده‌وتری: به‌چۆره به‌ههشت له‌هه‌ر ده‌رگایه‌که‌وه خۆت پینتخۆشه.

هه‌روه‌ها ده‌فرمووی: «أَيُّمَا امْرَأَةٍ مَاتَتْ، وَزَوْجُهَا عَنْهَا رَاضٍ، دَخَلَتْ الْجَنَّةَ». [ئیمامی تیرمیزی و ئیبنوماجه گێڕاویانەتەوه].

واته: هه‌ر ژنیک بم‌ریت و می‌رده‌که‌ی لێی رازی بیت، ئەوه زۆر زوو و له‌گه‌ڵ یه‌که‌مین و سه‌رفرازه‌کاندا ده‌پرواته به‌ههشت.

هەر له مباره وه ته سمائی کچی یه زید - خودا لئی رازی بی -
 ده گپرتته وه و ده فهرمووی: چوومه خزمه تی پیغه مبهری خودا (ﷺ)،
 وتم: "يَا رَسُولَ اللَّهِ! بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي، أَنَا وَافِدَةُ النَّسَاءِ إِلَيْكَ، إِنَّ
 اللَّهَ بَعَثَكَ إِلَى الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ كَافَّةً، فَأَمَّا بِكَ وَبِإِلَهِكَ، وَإِنَّا مَعَشَرَ
 النِّسَاءِ مَحْضَرَاتٌ، مَقْصُورَاتٌ مَخْذُورَاتٌ، قَوَاعِدُ بَيُوتِكُمْ، وَحَامِلَاتُ
 أَوْلَادِكُمْ، وَإِنَّكُمْ مَعَشَرَ الرِّجَالِ فُضِّلْتُمْ عَلَيْنَا بِالْجَمْعِ وَالْجَمَاعَاتِ،
 وَفُضِّلْتُمْ عَلَيْنَا بِشُهُودِ الْجَنَائِزِ، وَعِيَادَةِ الْمَرْضَى، وَفُضِّلْتُمْ عَلَيْنَا بِالْحَجِّ
 بَعْدَ الْحَجِّ، وَأَعْظَمُ مِنْ ذَلِكَ الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَإِنَّ الرَّجُلَ مِنْكُمْ
 إِذَا خَرَجَ لِحَجٍّ أَوْ عُمْرَةٍ أَوْ جِهَادٍ، جَلَسْنَا فِي بُيُوتِكُمْ نَحْفَظُ أَمْوَالَكُمْ،
 وَنُرَبِّي أَوْلَادَكُمْ، وَنَغْزِلُ ثِيَابَكُمْ، فَهَلْ نُشَارِكُكُمْ فِيمَا أَعْطَاكُمُ اللَّهُ
 مِنَ الْخَيْرِ وَالْأَجْرِ؟ فَلْتَفَتَ (ﷺ) بُجْمَلْتِهِ، وَقَالَ: «هَلْ تَعْلَمُونَ امْرَأَةً
 أَحْسَنَ سُؤَالًا عَنْ أُمُورِ دِينِهَا مِنْ هَذِهِ الْمَرْأَةِ؟»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ!
 مَا ظَنَّنَا أَنَّ امْرَأَةً تَسْأَلُ سُؤَالَهَا، فَقَالَ النَّبِيُّ (ﷺ): «يَا أَسْمَاءُ! أَفْهَمِي
 عَنِّي، أَخْبِرِي مَنْ وَرَاءَكَ مِنَ النَّسَاءِ: أَنَّ حُسْنَ تَبْعِلِ الْمَرْأَةِ لِرِزْوَجِهَا،
 وَطَلَبَهَا لِمَرْضَاتِهِ، وَاتِّبَاعَهَا لِرَعْبَاتِهِ، يَعْدِلُ ذَلِكَ كُلُّهُ»، فَأَذْبَرَتِ الْمَرْأَةُ،
 وَهِيَ تَهَلِّلُ وَتُكَبِّرُ وَتُرَدِّدُ: يَعْدِلُ ذَلِكَ كُلُّهُ، يَعْدِلُ ذَلِكَ كُلُّهُ». [ئیمامی
 به یهه قی و ئیبنو عبی دونیا و به زار و ته به پرانی گپراویانه ته وه].

واته: تهی پیغه مبهری خودا! به داک و بابیه به
 قوربانتم، من نوینه ری ژانم بو لای تو، بیگومان خودای
 گه وره توی هم بو پیاوان هم بو ژنان ناردوو، ئیمهش

ئیمانمان به تۆ و پەروەردگارت ھېناو، ھەروەھا ئیمەى ژنان لە مآلەو
 ھەپسین، لە مآلەو ھەش دوورناکەوینەو و داپۆشراوین و دوورین
 لە چاوی پیاوان، کۆلەکەى مآلەکانتان و ھەلگری منداڵەکانتانین،
 کەچی ئیوہى پیاوان ریزتان دراوہ بەسەرماندا بەھۆى ئەنجامدانى
 جومعە و جەماعەت و، ئامادەبوون لە نوێزى مردوو و بەخاکسپاردنى
 و سەردانى نەخۆش و، بەجێھێنانى ھەج لەدواى ھەج، لە ھەموو
 ئەمانەش گەورەتر جیھادکردنە لەپێى خوادا، خۆ کاتیکیش پیاو لە
 مآل دەچیتە دەرەوہ بۆ ھەج یان عومرە یان جیھادکردن، ئەوہ ئیمە
 لە مآلەکانتان دادەنیشین مآل و سامانتان دەپارێزین و، منداڵەکانتان
 پەروەردە دەکەین و، پۆشاکەکانتان دەچین، ئایا ئیمەش خێر و
 پاداشتمان پێدەبێت لەو شتانەدا کە خودا پێى بەخشیون؟

پێغەمبەرى خودا (ﷺ) ئاوپرى دایەوہ و، فەرمووی: ئەرى دەتانزانى
 ژنیک ھەبى وەک ئەم ژنە پرسىاریکی ئەوہندە جوان و چاک بکات
 دەربارەى ئایینەکەى؟!

وتیان: ئەى پێغەمبەرى خودا! ھەرگیز نەماندەزانى ژنیک ھەبى
 پرسىاریکی ئاوا بکات!

پێغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: ئەى ئەسماء! باش گویم لێگرە، ھەوآل
 بدە بەھەموو ئەو ژنانەى تۆیان ناردووە: کە گوێزپایەلى
 کردنى ژن بۆ مێردەکەى و ھەولدانى بۆ پارزیکردنى و

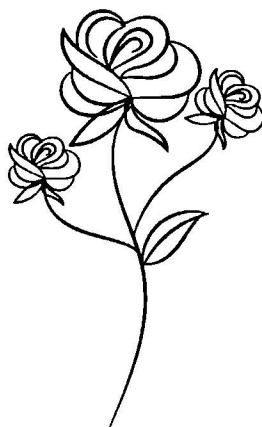

شونڭكە وتنى ھىوايەكانى بەرامبەرە بە ھەموو ئەو ھى پياوان دەيگەن.

جا خاتوو ئەسماء - خوا لىي پازى بى - بە دلخوشىيەو پوشت
و، لەبەر خوشىيەو دەيوت: (لا إله إلا الله)، (الله أكبر)، بەرامبەرە بە
ھەموو ئەمە، بەرامبەرە بە ھەموو ئەمە.

✓ ويست و ئارەزوو كەنتان و، ئەو شتەش كە ھەز بە
بوونيان ناكەن، بە پوون و راشكاويى بۆ يەكترى باس بگەن،
چونكە دواتر لە سالانى داھاتوودا گوى بۆ ويستەكانى يەكتىر
ناگرن.

✓ دەر بارەى ئەو كارانەى دەبى بىگەن ياخود نەيگەن خوتان
يەكلایى بگەنەو و، ياسايەك بۆ خوتان داپرېژن و بە ھەر
نرخىكىش بوو پئوھى پابەند بن.

ژيانی هاوسه ریټی هدر پابواردن نییه

خودای گه وره ده فهرمووی: ﴿وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا تَسْأَلْكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى﴾. [سوره تی (طه)، ثایه تی: (۱۳۲)].

واته: فهرمان بکه به ژن و منداله کانت که نوټز بکه و، بو خویشت بهرده وامبه له سهر ثم نوټز کردنه، تیمه داوای پرزق و پرزی له تو ناکهین، به لکو تیمه پرزق و پرزی به تو ده دین، سهره نجامی باشیش بو دینداری و خواناسیه.

پیغه مبهری خوزه و یستمان (ﷺ) ده فهرمووی: «رَحِمَ اللَّهُ رَجُلًا قَامَ مِنَ اللَّيْلِ فَصَلَّى، وَأَيَّقَظَ امْرَأَتَهُ، فَإِنْ أَبَتْ نَضَحَ فِي وَجْهِهَا الْمَاءَ، وَرَحِمَ اللَّهُ امْرَأَةً قَامَتْ مِنَ اللَّيْلِ فَصَلَّتْ، وَأَيَّقَظَتْ زَوْجَهَا، فَإِنْ أَبَى نَضَحَتْ فِي وَجْهِهِ الْمَاءَ». [تیمامی ته بوداود و نه سائی و ته حمه د و ئینو خوزه یه گپراویانه ته وه].

واته: خوای گه وره به زمی به پیاو یکدا بیته وه کاتیک شه وانه

هه لده سستی شه و نوټز بکات، ژنه که شی هه لده سستینی،

خۆ ئەگەر هەلەستا ئاو دەپرژینی بە پروو خساریدا، هەروەها خوای
گەرە بەزەیی بە ژنیکدا بێتەووە کاتیک شەوانە هەلەستێ شەونویژ
بکات، پیاووە کەشی هەلەستینی، خۆ ئەگەر هەلەستا ئاو دەپرژینی
بە پروو خساریدا.

هەروەها دەفەر مووی: «إِذَا اسْتَيْقَظَ الرَّجُلُ مِنَ اللَّيْلِ، وَأَيَّظَ أَمْرَاتَهُ،
فَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ، كُتِبَ مِنَ الذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ». [ئیمامی
تەبوودا وود و ئیبنو ماجە و تەبەرانی گێراویانە تەو].

واتە: هەر کاتیک پیاو شەو بە خەبەر هات و خێزانیشی بە خەبەر هێنا،
جا دوو رکات نوێژیان کرد، ئەو ناویان لە ریزی ئەو پیاو و ژنانە
تۆمار دەکری کە زۆر یادی خودا دەکەن.

هەروەها دایکی ئیمانداران خاتوو عایشە - خودا لێی پازی بێ -
دەفەر مووی: "كَانَ النَّبِيُّ (ﷺ) إِذَا دَخَلَ الْعَشْرُ، شَدَّ مِئْزَرَهُ، وَأَحْيَا
لَيْلَهُ، وَأَيَّظَ أَهْلَهُ". [ئیمامی بوخاری و موسلیم گێراویانە تەو].

واتە: پێغەمبەر (ﷺ) دەستووری وابوو، هەر کاتیک دە شەوێ کانی

کووتایی مانگی رەمەزان دەهاتن، لە هاوسەرەکانی دوور
دەکەوتەووە و، شەوێ کانی بە خواپەرستی زیندوو دەکردەووە

و، هاوسەر و منداڵه کانیشی به خه بهرده هینا.

هەر خاتوو عایشه - خودا لیتی پازی بی - ده فەرموویت:
پێغه مبهری خوا (ﷺ) ده ستووری وابوو ئەوەنده له شه نوێژدا به
پتوه راده وهستا ههتا ههردوو پتی ده ئاوسان و ده قلیشان، جا منیش
پیموت: ئەه پێغه مبهری خودا! بۆ وا له خۆت ده کهی؟ خۆ خودا له
گوناھی له مه وینش و له مه وپاشت خوشبووه؟!

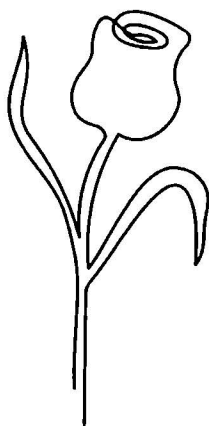
ئهویش فەرمووی: «أَفَلَا أُحِبُّ أَنْ أَكُونَ عَبْدًا شَكُورًا؟». [ئیمامی
بوخاری و موسلیم گێراویانه تهوه].

واته: جا ئە منیش نابێ له بهرامبهر ئەم بهخششه دا به و پهیری
پێخوشبوونه وه بهنده یه کی پێزان و سوپاسگوزاریم؟

✓ ئەگەر چېژ و لەزەتى دونياتان دەوێت، ئەوا ژيانتان
 بە ئيمان زیندوو بکەنەو، بە فەرزه‌کان بپراژیننەو، بە
 دوورکەوتنەو لە تاوانەکان بپاریزن.

✓ ئەگەر خۆشەویستی هاوسەری تەنها بۆ ژيانى دونیا نەبێ
 و، بەرەو ژيانى دواڕۆژیش ئاراستە کرابێ، ئەوا وەك هاوێڵیکى
 ھەمیشەیی دەست لەنیو دەستی یەك دەنین و، ئاسوودەیی و
 ڕیزی نیوانیشیان تاهەتایە بەردەوام دەبێ.

۳

کیشہ کانی

نیوان ژن و میرد

ته مبه ئی میرد و چا وچنۆکی ژن

خودای گه وره ده فهرمووی: ﴿ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴾. [سوره تی (الجمعة)، ئایه تی: (۱۰)].

واته: کاتیک نوژی جومعه به جیهێنرا، بلاوینه وه به زه ویدا و له ڕێگهی کهسابهت و کاری دهستی خۆتانه وه له ههر کوێه ک بۆتان ڕێکهوت داوای ڕزق و ڕۆزی له خودا بکهن، زۆریش یادی خودا بکهن، به لکو سهرفرازی هه میسه یی به دهسته بهێن.

پێغه مبه ری خۆشه و یستمان (ﷺ) ده فهرمووی: « مَا أَكَلَ أَحَدٌ طَعَامًا قَطٌ خَيْرًا مِنْ أَنْ يَأْكُلَ مِنْ عَمَلٍ يَدِهِ، وَإِنَّ نَبِيَّ اللَّهِ دَاوُدَ - عَلَيْهِ السَّلَام - كَانَ يَأْكُلُ مِنْ عَمَلٍ يَدِهِ ». [ئیمامی بوخاری گێڕاویته وه].

واته: کهس نانیکێ نه خواردوه چاکتریی له و نانه ی به ڕهنجی شانی خۆی پهیدا کردوه، ته نانه ت پێغه مبه ر داودیش - سهلامی خوای لیبی - له بهری ڕهنجی شانی خۆی ده خوارد.

ههروه ها سه عدی کوپی ئه بی وه ققاص - خودا لیبی ڕازی بی - ده گێڕیته وه ده فهرمووی: "جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ (ﷺ)، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَوْصِنِي، قَالَ: «عَلَيْكَ بِالْإِيَّاسِ مِمَّا فِي أَيْدِي النَّاسِ، وَإِيَّاكَ وَالطَّمَعِ فَإِنَّهُ الْفَقْرُ الْحَاضِرُ، وَصَلَّ صَلَاتَكَ وَأَنْتَ

مُودَعٌ، وَإِيَّاكَ وَمَا يُعْتَذِرُ مِنْهُ". [ئىمامى حاكيم و به به قى و ته به رانى
گير اويانه ته وه].

واته: كابرايه ك هاته خزمه تى پىغه مبه ر (ﷺ) ، وتى: ئه ي پىغه مبه رى
خودا! ئاموژگاريم بكه!

پىغه مبه رى خودا (ﷺ) فەرمووی: زۆرباشه، ئه م ئاموژگارىانه باش
ده گوى بگره:

يه كه م: دلتير و بينيازبه له و شتانه ي له ده ستى خه لكى دايه.

دووه م: ده خيلتبم! چاوچنۆك مبه، چونكه به راستى چاوچنۆكى
هه ژاريه كى به رده وامه.

سييه م: به جوړيک نوژبكه وه ك ئه وه ي كو تا نوژت بيت.

چواره م: ده خيلتبم! قسه يه ك مه لى و كاريك مه كه، كه پتويست كات
دواتر داواي ليووردن بكه يت و پرويانوو به ينيته وه.

✓ گرينگ نيه بى به ئابووريناسيكي باش و پاره يه كى زور
پهيدا بكه يت، گرينگ ئه وه به بزانيت چو نى خه رج ده كه يت.

✓ ئه گه ر به هه ژارى له دايك بوويت ئه وه خه تاي خو ت نيه،
به لام ئه گه ر به هه ژارى بمرى ئه وه خه تاي خو ته.

په‌زلیلی می‌رد و ده‌ستبلاوی ژن

خوای گه‌وره ده‌فهرمووی: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا﴾. [سوره‌تی (الفرقان)، ثایه‌تی: (٦٧)].

واته: هه‌روه‌ها به‌نده چاک و راسته‌قینه‌کانی خودا ته‌وانه‌ن کاتیک مال و سامانیان ده‌به‌خشن نه ده‌ستبلاوی تیداده‌که‌ن نه په‌زلیلی، به‌لکو له‌و نیوانه‌دان و ده‌ستپوه‌ده‌گرن.

پینگه‌مبه‌ری خوشه‌و‌یستمان (ﷺ) ده‌فهرمووی: «كَفَى بِالْمَرْءِ إِثْمًا أَنْ يَخْسَ عَمَّنْ يَمْلِكُ قُوَّتَهُ». [ئیمامی موسلیم و ته‌حمه‌د گپ‌راویانه‌ته‌وه].

واته: مرو‌ف ته‌وه‌نده گونا‌هه‌ی به‌سه که مه‌سره‌ف و بژیویی بگریته‌وه له‌و که‌سانه‌ی له‌ژیر ده‌ستیدان و بژیویی و به‌خپو‌کردنیان له‌سه‌ریه‌تی.

له‌مباروه دایکی ئیمانداران خاتوو عایشه - خودا لئی پازی بی - ده‌فهرمووی: هیندی کچی عوتبه‌هاته خزمه‌ت پینگه‌مبه‌ر (ﷺ)، وتی: ته‌ی پینگه‌مبه‌ری خودا! ته‌بو سوفیانی می‌ردم پیاو‌یکی په‌زیله، ته‌وه‌نده‌م ناداتی به‌شی خو‌م و منداله‌کانم بکات، مه‌گه‌ر به‌بی ته‌وه‌ی ته‌و بزانی هه‌ندیکی تری لیه‌رم، فهرمووی: «خُذِي مَا يَكْفِيكَ وَوَلَدَكَ بِالْمَعْرُوفِ». [ئیمامی بوخاری و موسلیم گپ‌راویانه‌ته‌وه].

واته: به‌شپوه‌یه‌کی په‌سند و به‌پنی شه‌ریعه‌تی ئیسلام به‌شی خو‌ت و منداله‌کانت به‌ه.

پیغمبه‌ری خوشه‌و‌یستمان (ﷺ) ده‌فرمودی: «لَا تُنْفِقُ امْرَأَةً شَيْئاً مِنْ بَيْتِ زَوْجِهَا إِلَّا بِإِذْنِ زَوْجِهَا»، قیل: یَا رَسُولَ اللَّهِ! وَلَا الطَّعَامَ؟ قَالَ: «ذَلِكَ أَفْضَلُ أَمْوَالِنَا». [ایمامی ته‌بودا‌وود و تیرمیزی و ته‌حمده‌ گئیرا‌ویانه‌ته‌وه].

واته: نابی ژن هیچ شتی‌ک بیه‌خشی له‌ مالی می‌رده‌که‌ی مه‌گه‌ر به‌ پرس و مؤله‌تی ته‌و نه‌بی.

وترا: ته‌ی پیغمبه‌ری خودا! ته‌نانه‌ت خواردنیش؟.

فرمودی: خواردن باشت‌رین مال و دارایمانه‌.

✓ نه‌ ده‌سبلا‌وی باشه‌، نه‌ ره‌زیلی، باشت‌رین شت ته‌وه‌یه‌ پاره‌ به‌پیی پی‌ویستی خه‌رج بکری‌ت.

✓ هیچ پاره‌یه‌ک به‌شی ژبانی که‌شخه‌یی ناکات، ته‌م خووه‌هم خیزان و هم که‌سه‌که‌ش شهرمه‌زار ده‌کات.

✓ ره‌زیل: ته‌و که‌سه‌یه‌ که‌ به‌هه‌ژاری ده‌ژی‌ت و به‌ ده‌وله‌مه‌ندی ده‌مری‌ت.

به هانەى مێرد و سێلهى ژن

خودای گه‌وره ده‌فرمووی: ﴿وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا﴾. [سوره‌تى (النساء)، نایه‌تى: (١٩)].

واته: ئه‌ی ئیمانداران! په‌فارتان جوان و باش بیت له‌گه‌ل هاوسه‌ره‌كانتان و به‌چاکه‌ بجوولینه‌وه له‌گه‌لیاندا و برۆبه‌هانەیان پێمه‌گرن، خو‌ ئه‌گه‌ر خو‌شتان نه‌ویستن و په‌وشتیکیانتان به‌دل نه‌بوو، ئه‌وه‌ دوور نییه‌ و زۆر نزیکه‌ ئیوه‌ شتیکتان به‌ دل نه‌بیت و هه‌زی لینه‌که‌ن، که‌چی خودای گه‌وره‌ بیکاته‌ هو‌ی خێر و بێرنیکی زۆر و بیسنوور بۆتان.

پێغه‌مبه‌ری خو‌شه‌ویستمان (ﷺ) ده‌فرمووی: «لَا يَفْرُكُ مُؤْمِنٌ مُؤْمِنَةً، إِنْ كَرِهَ مِنْهَا خُلُقًا رَضِيَ مِنْهَا آخَرَ». [ئیمامی موسلیم و ئه‌حمه‌د گێڕاویانه‌ته‌وه‌].
واته: با هه‌یچ پیاوێک ژنی خو‌ی نه‌بوغزینی و برۆبه‌هانەى پێنه‌گرێ له‌سه‌ر په‌وشتیک که‌ به‌ دلێ ئه‌و نییه‌، خو‌ ئه‌گه‌ر په‌وشتیکی ئه‌وی به‌دل نه‌بێ، ئه‌وه‌ بێگومان چه‌ندین په‌وشتی تری هه‌یه‌ که‌ به‌ دلێه‌تى.

هه‌روه‌ها ده‌فرمووی: «لَا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَى امْرَأَةٍ لَا تَشْكُرُ لِرَوْجِهَا، وَهِيَ لَا تَسْتَعْنِي عَنْهَا». [ئیمامی نه‌سائی و حاکیم گێڕاویانه‌ته‌وه‌].

واته: خودای گه‌وره به‌ چاوی به‌زه‌یه‌وه‌ ته‌ماشای ژنیک ناکات که‌ سوپاسی مێرده‌که‌ی ناکات و سێله‌یه‌ به‌رامبه‌ری، له‌ کاتیکدا ئه‌و بێنیاز نییه‌ لێ و هه‌میشه‌ پێوستی پێنه‌تى.

هه‌ر له‌مباره‌وه‌ ئه‌سمائی کچی به‌زید - خودا لێی پازی بێ -

ده گيرېته وه و ده فرمووی: ئيمه کومه لیک ژن بووین، پښه مبهري خودا (ﷻ) به لاماندا په تېوو و سهلامی ليکريدن و فرمووی: «إِيَّاكَ وَكُفْرَ الْمُنْعَمِينَ»، فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَمَا كُفْرَ الْمُنْعَمِينَ؟ قَالَ: «لَعَلَّ إِحْدَاكُنَّ تَطُولُ أَيْمُهَا بَيْنَ أَبْوِئْهَا، ثُمَّ يَرْزُقُهَا زَوْجًا، وَيَرْزُقُهَا مِنْهُ مَالًا وَوَلَدًا، فَتَغْضِبُ الْغَضْبَةَ، فَتَقُولُ: مَا رَأَيْتُ مِنْهُ خَيْرًا قَطُّ». [ايمامي نه حمده و ته به پرانی گير او يانه ته وه].

واته: نه مان نه کهن، وهک نيمه پندراوه کان سپله و پښه زان بن!

وتمان: نهی پښه مبهري خودا! سپله یی و پښه زانی نيمه پندراوه کان چونه؟! فرمووی: له وانه يه کيکتان ماو هيه کی زور له لای داک و بابی مایته وه و بوویته قهیره، پاشان خودای گه وړه مېردی پښه به خشې و، له ویشه وه مال و مندالیشی پښه به خشې، که چی هر ته و نه ده جاریک تو وړه بی، هه موو ته و چاکانه له بیر ده کات و به پښه زانیی و سپله ییه وه ده لی: قهت چاکه و خوشیم له و مېردهم نه دیوه!!

✓ ژنیش وهک شنه با و، تینی په شنه با، وهک خودی خوئی قبول بکهن.

✓ پیاو به خزمه تکر دنی هاوسه ره کهی دلخوش و گه وړه ده بیت، به لام پیوسته هاوسه ره کهشی پیزان و منه تباری ته و خزمه ته ی بیت.

✓ نه گهر چاکه یه کت له گهل کرا له بیري مه که، به لام نه گهر چاکه یه کت کرد له بیري بکه.

✓ نه و پیاو هی واده زانیت ده بی ژن فریشته بیت، ده بی به هه شتیکی بو ساز بکات، چونکه فریشته له دوزه خدا نازی.

وشكى ميڤرد و لاملې ژن

خودای گه وړه ده فەرمووی: ﴿لِّلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِن نِّسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٣﴾ وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾﴾
[سورە تی (البقرة)، ٢٢٦-٢٢٧].

واته: بۆ ئەو پیاوانە ی سوێند دەخۆن سەرچیی لە گەڵ ژنەکانیان نە کەن، مۆلەتی چوار مانگیان پێ دەدری (دەبی لەو ماوە یەدا بربار بدەن: یان سەرچیی کردن، یان تە لاقدان)، خو ئە گەر گەرانه وە بۆ لایان، ئە وە باشە و خوداش گونا هە بخش و میهره بانه، ئە گەریش برباری تە لاقدانیان دان، ئە وە خوای گه وړه بیسه ر و زانایه.

عەبدوللای کورپی عەمر - خودا لیان پازی بی - دە گێڕێتە وە و دە فەرمووی: پێغەمبەری خودا (ﷺ) هاته مألمان و فەرمووی: «يَا عَبْدَ اللَّهِ! أَلَمْ أُخْبِرْ أَنَّكَ تَصُومُ النَّهَارَ وَتَقُومُ اللَّيْلَ؟»، فَقُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: «فَلَا تَفْعَلْ، صُمْ وَأَفْطِرْ، وَقُمْ وَنَمْ، فَإِنَّ لِحَسَدِكَ عَلَيْكَ حَقًّا، وَإِنَّ لِعَيْنِكَ عَلَيْكَ حَقًّا، وَإِنَّ لِرَوْحِكَ عَلَيْكَ حَقًّا». [ئیمامی بوخاری و موسلیم گێراویانە تە وە].

واته: عەبدوللای! هە وائەم پێدراو هەموو پۆژنیک بە پۆژوو دە بیت و هەموو شە و نیکیش شە و نوێژ دە کەیت و ناخە ویت، ئە مە راستە؟!

وتم: به‌لج، نهی یتغه‌مبه‌ری خودا.

فه‌رمووی: وامه‌که، هه‌ندی پوژان به‌پوژووبه و هه‌ندی‌کانیش به‌پوژوو مه‌به، شه‌ونوژیش بکه و بشخه‌وه، چونکه بیتگومان لاشه‌ت، چاوت، ژنه‌که‌ت، میوانت مافیان له‌سه‌رته.

یتغه‌مبه‌ری خو‌شه‌ویستمان (ﷺ) ده‌فه‌رمووی: «إِذَا دَعَا الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ إِلَىٰ فِرَاسِهِ فَأَبَتْ، فَبَاتَ غَضْبَانَ، لَعَنَتَهَا الْمَلَائِكَةُ حَتَّىٰ تُصْبِحَ». [نیمامی بوخاری و موسلیم گتیراویانه‌ته‌وه].

واته: هه‌رکاتیک پیاو داوای سه‌رجیی له ژنه‌که‌ی خو‌ی کرد، به‌لام ژنه‌که‌ی وه‌لامی نه‌دایه‌وه و ملینه‌دا، پیاوه‌که‌ش به‌دلشکاویی و توو‌په‌یه‌وه شه‌وی کرده‌وه، نه‌وه نه‌وه شه‌وه تا به‌یانی فریشته‌کان نه‌فره‌تی لیده‌که‌ن.

هه‌ر له‌مباره‌وه نه‌بو سه‌عیدی خودری - خودا لئی پازی بی - ده‌گپ‌رته‌وه و ده‌فه‌رمووی: "جَاءَتِ امْرَأَةٌ إِلَىٰ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) وَنَحْنُ عِنْدَهُ، قَالَتْ: زَوْجِي صَفْوَانُ بْنُ الْمُعَطَّلِ يَضْرِبُنِي إِذَا صَلَّيْتُ، وَيَقْطُرُنِي إِذَا صُمْتُ، وَلَا يُصَلِّي الْفَجَرَ حَتَّىٰ تَطْلُعَ الشَّمْسُ، قَالَ: وَصَفْوَانُ عِنْدَهُ، قَالَ: فَسَأَلَهُ عَمَّا قَالَتْ: قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَمَّا قَوْلُهَا يَضْرِبُنِي إِذَا صَلَّيْتُ، فَإِنَّهَا تَقْرَأُ سُورَتَيْنِ، وَقَدْ نَهَيْتُهَا، قَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): «لَوْ كَانَتْ سُورَةٌ وَاحِدَةً لَكَفَّتِ النَّاسَ»، قَالَ: وَأَمَّا قَوْلُهَا يَقْطُرُنِي

إِذَا صُمْتُ، فَإِنَّهَا تَنْطَلِقُ تَصُومُ وَأَنَا رَجُلٌ شَابٌّ فَلَا أَصْبِرُ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): «لَا تَصُومُ امْرَأَةٌ إِلَّا بِإِذْنِ زَوْجِهَا»، وَأَمَّا قَوْلُهَا إِنِّي لَا أَصَلِّي حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ، فَإِنَّا أَهْلُ بَيْتٍ قَدْ عُرِفَ لَنَا ذَلِكَ، لَا نَكَادُ نَسْتَيْقِظُ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ، قَالَ: «فَإِذَا اسْتَيْقَظْتَ فَصَلِّ». [ئيمامى ته بودا وود و ته حمه د گيرا و يانه ته وه].

واته: ژنيك هاته خزمهت پيځه مبهري خودا (ﷺ)، له و كاته دا ئيمه ش له خزمه تيدا بووين، ژنه كه وتى: "تهى پيځه مبهري خودا! ميړده كه م صه فوانى كورې موعه تته ل، كاتيک نويز ده كه م ليم ددها، كاتيک بهر وژوو ده بم پيم ده شكينى، نويزى به يان يانيس ناكات هه تا هه تا و هه لدئ!"، ته وه (صه فوان) يش له و يه.

پيځه مبهري خودا (ﷺ) فهرمووى: صه فوان! تو چ ده لئى؟

وتى: تهى پيځه مبهري خودا! كه ده لئى: "كاتيک نويز ده كه م ليم ددها"، له بهر ته وه يه چونكه ته و له نويزه كانيدا له دواى سوړه تى فاتيحه دوو سوړه تى دريژ ده خوينى، منيش چهند جار پيم وتووه ته وه نه كات.

پيځه مبهري خودا (ﷺ) فهرمووى: خو ته گهر سوړه تيكي بچوكيش بخويندري، وه بهر ده كه وى و دروسته.

ته نجا وتى: ته و قسه يه شى كه ده لئى: "كاتيک بهر وژوو ده بم پيم ده شكينى"، له بهر ته وه يه ته و ده روا به بى پرسى

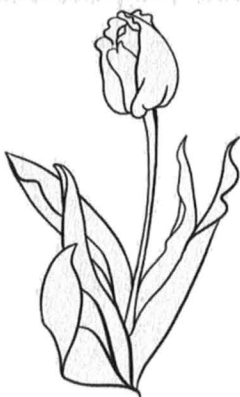
من پۆژووی سوننه ده گری، منیش پیاویکی گهنم و خۆم پیراناگیری.
 پیغمبهری خودا (ﷺ) فرمووی: نابێ ژن پۆژووی سوننه بگری،
 مه گهر میرده که ی مؤله تی پیدایی.

ههروه ها وتی: وه لامم بو ئه و قسه شی که ده لی: "نوێژی به یانیان
 ناکات هه تا هه تاو هه لدی"، ئه وه یه: ئیمه بنه ماله یه کین به وه ناسراوین
 خه ومان زۆر گرانه، که خه وتین به خه به رناهیین هه تا هه تاو هه لدی!

پیغمبهری خودا (ﷺ) فرمووی: هه رکاتیکی به خه به رهاتی
 نوێزه که ت بکه.

✓ هیچ شتیک هینده ی گرنگی نه دان به یه کتر هاوسهران
 خه فه تبار ناکات، له و کاته دا یه کسه ر هه ست به سووکایه تی
 ده که ن و له نیو خه مدرا پۆده چن.

✓ قه در و به های ژنی چاک، له نه بوونیدا ده رده که ویت.

گه پوکى ژن و درهنگ هاتنه وهى ميړد

خوای گه وره ده فهرمووی: ﴿وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ
الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى﴾. [سوره تي (الأحزاب)، ثايه تي: (۳۳)].

واته: نهى ژنيه! له ماله كانى خو تاندا به سه نكيني و پرو سوريه وه
دانیشن و بسره ون، زينه ت و جواني خو تان دهرمه خه ن وهك ژناني
سهرده مي نه فامي پيش هاتنى ئيسلام.

پنځه مبهري خو شه ويستماني (ﷺ) ده فهرمووی: «خَيْرُ مَسَاجِدِ النِّسَاءِ
فَعَرْ بُيُوتِهِنَّ». [ئيمامي نه حمه د گيړاوي تيه وه].

واته: باشتري مزگه وتى ثافره تان، نيو مالى خو يانه.

هه روه ها ده فهرمووی: «إِيَّاكُمْ وَالْجُلُوسَ بِالطَّرْفَاتِ»، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ
اللَّهِ! مَا لَنَا بِذُنُوبٍ مَجَالِسَتَا، نَتَحَدَّثُ فِيهَا؟ قَالَ: «إِذَا أُبْنِمُ إِلَّا الْمَجْلِسَ،
فَاعْطُوا الطَّرِيقَ حَقَّهُ»، قَالُوا: وَمَا حَقُّهُ؟ قَالَ: «غَضُّ الْبَصَرِ، وَكَفُّ الْأَدَى،
وَرَدُّ السَّلَامِ، وَالْأَمْرُ بِالْمَعْرُوفِ، وَالنَّهْيُ عَنِ الْمُنْكَرِ». [ئيمامي بوخاري و
موسليم گيړاوي تيه وه].

واته: نه كه ن له سهر ريځاكان دابنیشن!

هاوه لان وتيان: نهى پنځه مبهري خودا! چاره مان نيه و
شوینی دانیشنمنانه، گفتوگوي تيدا ده كه ين؟

فهرمووی: دهی که هر ده تانه وی دابنیشن، مافی پښگا بدهن.

وتیان: مافی پښگا چیه؟

فهرمووی: چاودا خستن له هر پام، نازارنه دانی که س، وه لامدانه وهی سه لام، فرمانکردن به چاکه و پښگرتن له خراپه.

ههروه ها عوقبهی کوری عامر - خودا لئی رازی بی - ده فهرمووی:
وتم: نهی پیغه مبهری خودا! پرگار بیون له چیدایه؟ فهرمووی: «أَمْلِكْ
عَلَيْكَ لِسَانَكَ، وَلْيَسْغُكَ بَيْتُكَ، وَأَبْكِ عَلَى خَطِيئَتِكَ». [نیمای ته حمه د
و تیرمیزی گپراویانه ته وه].

واته: ناگات له زمانت بی و بیپاریزه، به زوری له ماله وه به و له پاش
عیاده کان له گه ل هاوسهر و منداله کانت دانیسه و بیاندوینه، به بی
نیشوکار له دهر وه مه مینه وه و مه سوړپوه، که گونا هیکیشت کرد زو و
توبه ی لی بکه و فرمیسکی بو بریزه.

خوشبه ختی زن ته نها به سهر که وتووی له کاره که یدایه، به لکو
له ماله که یدایه، چونکه هیچ خوشبه ختیبه که به ناسووده یی ماله وه
ناگات.

بۆلەبۆلى ژن و توندوتیژی میرد

خودای گه‌وره ده‌فهرمووی: ﴿وَالَّذِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُمْ فَعِظُوهُمْ ۖ وَاهْجُرُوهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ وَاصْرَبُوهُمْ ۖ فَإِنْ أَطَعَنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا﴾. [سوره‌تی (النساء)، ثایه‌تی: (۳۴)].

واته: ئەو ژنانەتان که لاساری دەکەن، سەرەتا ئامۆزگاریان بکەن، ئەگەر ئەمە سوودی نەبوو، ئەوا لەنیو جێدا پشتیان تێکەن و لەگەڵیان مەخەون، ئەگەر ئەمەش سوودی نەبوو، ئەوا لێدانیکێ سووک و بێزانیان لێدەن، جا ئەگەر چاکبوون و گوێراپەڵیان کردن، ئێتر ئێوەش بەهانیان پێمەگرن و ستەمیان لێمەکەن، بێگومان خودا پایەى بالاى و دەسەلاتى گه‌وره‌یه.

پێنەمبەرى خوشەوێستمان (ﷺ) ده‌فهرمووی: «لَا تَضْرِبُوا إِمَاءَ اللَّهِ». [ئیمامى ئەبوداود و ئینوماجە و داریمی گێراویانەتەوه].

واته: لەخۆرا لە ژنەکانتان مەدەن.

هه‌روه‌ها دایکى ئیمانداران خاتوو عائیشه - خواى لى پازى بى - ده‌فهرمووی: «مَا ضَرَبَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) شَيْئًا قَطُّ بِيَدِهِ، وَلَا امْرَأَةً،

وَلَا خَادِمًا». [ئیمامى موسلیم و ئەبوداود و ئینوماجە گێراویانەتەوه].

واته: هەرگیز پێغه‌مبەری خودا (ﷺ) بە دەستی خۆی لە هیچ
گیانلەبەرێکی نەداوە، نە لە هاوسەرەکانی، نە لە خزمەتکارەکانی.

✓ بۆلەبۆلی ژنان لە خۆراییی نییه، دیاره هۆکاریك ههیه.

✓ تهنها شتێك كه مڕۆڤه‌كان دەر وخێنیت، لێدان و سته‌مه.

✓ ئەو پیاوێی لە ژن و منداڵەکانی دەدات و ئاسوودەیی

مāl تێکەدات، ترسنۆکترین و داماوترین کەسە، چونکە

لاوازه‌كان په‌نا ده‌به‌نه‌ به‌ر توندوتیژی نه‌ك به‌ تواناكان.

✓ هەر شتێك به‌ توورەیی دەستپێکرد، به‌ شەرمەزاریی

کۆتایی دیت.

زۆرى مارهیی ژن و نه دانی میړد

خودای گه وړه ده فەرمووی: ﴿وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدُقَتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنَسًا مَرِيئًا﴾. [سورە تی (النساء)، ثایه تی: (٤)].

واته: به و په پری دلفراوانی و پتخوشبوونه وه ماره یی بده ن به ژنه کانتان، جا نه گهر نه وان به ئاره زوو و ویستی خویان ده ستیان هه لگرت له هه ندیکی نه و ماره ییه و به خشیان به ئیوه، نه وه به بی دوودلی بیخون و به کاریبینن و نوشی گیانتان بیت.

پتغه مبه ری خوشه ویستمان (ﷺ) ده فەرمووی: «خَيْرُ الصَّدَاقِ اَيْسَرُهُ». [ئیمامی حاکیم گیراوتیه وه].

واته: ماره یی تا که متربی چاکتره.

هه ووه ها ده فەرمووی: «أَيُّمَا رَجُلٍ تَزَوَّجَ امْرَأَةً عَلَى مَا قَلَّ مِنَ الْمَهْرِ أَوْ كَثُرَ، وَلَيْسَ فِي نَفْسِهِ أَنْ يُؤَدِّيَ إِلَيْهَا حَقَّهَا خَدَعَهَا، فَمَاتَ وَلَمْ يُؤَدِّ إِلَيْهَا حَقَّهَا، لَقِيَ اللَّهَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَهُوَ زَانٍ». [ئیمامی ته به پرانی گیراوتیه وه].

واته: هه ر پیاویک ژنیک ماره بکات له سه ر ماره ییه کی که م یان زور، له نه تیشیدا نه بیت ماره ییه که ی بداتی، به لکو ته نها فریویدا و فیللی لیکرد، جا نه و پیاوه مرد و ماف و ماره ییه که ی نه دا به ژنه که، نه وه له رۆزی قیامه تدا له دادگای خوادا وه ک زیناکه ر مامه لای

له گه ل ده کری.

✓ له كەسكى ئمانەتپارىز و خاوەن بەلەن و نەهەنى پارىزەو،
هاوئل و دۆستىكى راستەقىنە پەيدا دەبى.

✓ ئەگەر هەست بە ئازارى خۆت بکەيت واتە تۆ زىندوويت،
بەلام ئەگەر هەست بە ئازارى خەلک بکەيت واتە تۆ مروؤيت.

✓ متمانە وەکوو فرمىسک وایە، کە پرژا ناگەرپتەو.

بیژ کردن لهیه کتری

دایکی ئیمانداران خاتوو عایشه - خودا لئی پازی بئ - ده فهرمووی:
 "كُنْتُ أَشْرَبُ وَأَنَا حَائِضٌ، ثُمَّ أُنَاوِلُهُ النَّبِيَّ (ﷺ) ، فَيَضَعُ فَاهُ عَلَى مَوْضِعٍ
 فِيَّ فَيَشْرَبُ، وَأَتَعَرِّقُ الْعَرَقَ وَأَنَا حَائِضٌ، ثُمَّ أُنَاوِلُهُ النَّبِيَّ (ﷺ) ، فَيَضَعُ فَاهُ
 عَلَى مَوْضِعٍ فِيَّ". [ئیمامی موسلیم و نه سائی و نه حمه د گپراویانه ته وه].

واته: ئاوم ده خوارده وه لهو کاته دا من له چه زدا بووم، پاشان
 ئاوه کهم ددها به پیغه مبهه (ﷺ) ، ئه ویش ده می ده خسته سهر شوین
 ده می من و له وپوه ئاوی ده خوارده وه، ههروه ها به ددان گوشتی سهر
 ئیسکم لیده کرده وه له کاتیکدا من له چه زدا بووم، پاشان ئیسکه کهم ددها
 به پیغه مبهه (ﷺ) ، ئه ویش ده می ده خسته سهر شوین ده می من و
 ده یکه پسته وه.

ههروه ها ده فهرمووی: "كَانَ النَّبِيُّ (ﷺ) يَتَكِيُّ فِي حِجْرِي وَأَنَا
 حَائِضٌ، ثُمَّ يَقْرَأُ الْقُرْآنَ". [ئیمامی بوخاری و موسلیم گپراویانه ته وه].

واته: پیغه مبهه (ﷺ) سه ری وه کوشی من ده کرد و لهو کاته دا له
 چه زدا بووم، پاشان قورئانی ده خویند.

ههروه ها ده فهرمووی: "كَانَ النَّبِيُّ (ﷺ) يُصْنِعِي إِلَيَّ رَأْسَهُ، وَهُوَ
 مُجَاوِرٌ فِي الْمَسْجِدِ، فَأَرْجُلُهُ وَأَنَا حَائِضٌ". [ئیمامی
 بوخاری و موسلیم گپراویانه ته وه].

واته: ئەو کاتانه‌ی پىڻه‌مبەر (ﷺ) له (ئىعتىكاف) دا بوو، له‌نىو
 مزگەوتەوه سەرى دەهینا بۆ نىو ژوورەكەى من و، منىش سەرىم بۆ شانه
 دەکرد، لەو کاتەدا من له‌حه‌یزدا بووم.

✓ ئەگەر دەتانه‌وێت دوژمنایەتى بکەن، ئەوا فەرموون
 دوژمنایەتى له‌گەڵ دوژمنایەتییەکانى دلتاندا بکەن و، هەول‌بدەن
 له‌ره‌گ و پىشەوه دەریبێنن.

✓ خراپترین جووری تیرۆر: سوکایەتیکردنه‌به‌هەستى مەروۇفێک.

✓ خۆشه‌ویستى تەرخانکردنى کاته، پەرکردنه‌وه‌ی کاته
 به‌تاله‌کان نییه.

داواکاری نابہ جن

خودای گہورہ دہ فرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوبَ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوبَ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾. [سورہ تی (النور)، نایہ تی: (۲۱)].

واتہ: ئہی ئیمانداران! شوین ہہ نگاوہ کانی شہیتان مہ کون، ہہ رکہ سیک شوین ہہ نگاوہ کانی شہیتان بکہوئ زہرہر دہ کات، چونکہ شہیتان ہہ میسہ فہرمان بہ خراپہ و گوناح دہ کات.

پیغہ مہبری خو شہ ویستمان (ﷺ) دہ فرمووی: «لَا طَاعَةَ فِي مَعْصِيَةِ، إِنَّمَا الطَّاعَةُ فِي الْمَعْرُوفِ». [ئیمامی ئینوماجہ داریمی و ئہ حمہد گپراویانہ تہوہ].

واتہ: گوپرایہ لی لہ سہر پیچی و گوناحدا دروست نیہ، بہ لکو گوپرایہ لی بہس لہ چاکہدا دروستہ.

۱. پوشینی پوشاکی نادروست:

دایکی ئیمانداران خاتوو عائیشہ - خودا لی پازی بی - دہ گپرتہوہ و دہ فرمویت: جاریک ئہ سمای کچی ئہ بوبہ کری صیددیق - خودا لییان پازی بی - ہاتہ خزمہ تی پیغہ مہبری خودا (ﷺ)، پوشاکیکی تہنکی دہ بردابوو، جا پیغہ مہبری خودا (ﷺ) پرووی لیوہر گپرا و فرمووی: «يَا أَسْمَاءُ! إِنَّ الْمَرْأَةَ إِذَا بَلَغَتِ الْمَحِيضَ،

لَنْ يَصْلُحَ أَنْ يُرَى مِنْهَا إِلَّا هَذَا وَهَذَا»، وَأَشَارَ إِلَى وَجْهِهِ وَكَفَّيْهِ. [ئيمامى
ته بود اوود گيڙاويتيه وه].

واته: ئه ي ئه سما! به راستى ئافرهت كاتيك گه وره بوو و پينگه يشت،
هرگيز ناييت هيچ به شتيك له جهسته و نه دنامه كانى له لايه ن پياوانى
بينگانه وه بيبيريت ته نها ئه مه و ئه مه نه بيت.

جا پينغه مبهري خودا (ﷺ) ئامازه ي بو پرووخساريى و هه ردوو
له په ده ستي خو يكر د.

۲. جووتبون له پتي كومه وه:

پينغه مبهري خو شه ويستمان (ﷺ) ده فهرمووى: «لَا يَنْظُرُ اللَّهُ - عَزَّ وَجَلَّ
- إِلَى رَجُلٍ جَامَعَ امْرَأَتَهُ فِي دُبْرِهَا». [ئيمامى ئيبنو ماجه داريمى و ئه حمه د
گيڙاويانه ته وه].

واته: خودا ي گه وره به چاوى به زه بيه وه ته ماشاى پياويك ناكات له
پتي كومه وه له گه ل ژنه كه ي جووتبى.

هه روه ها ده فهرمووى: «مَلْعُونٌ مَنْ أَتَى امْرَأَتَهُ فِي دُبْرِهَا». [ئيمامى
ته بود اوود و ئه حمه د و ته به پرانى گيڙاويانه ته وه].

واته: دووره له به زه بى خودا ئه و پياوه ي له پتي كومه وه
ده چيته لاي ژنه كه ي و جووتده بى له گه لي دا.

۳. جووتبون له کاتی چه یزدا:

پنځه مبهري خوشه ويستم (ﷺ) ده فهرموو: «مَنْ أَتَى حَائِضًا، أَوْ امْرَأَةً فِي دُبْرِهَا، أَوْ كَاهِنًا فَصَدَقَهُ بِمَا يَقُولُ، فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ (ﷺ)». [ثيمامي ته بوداود و تيرميزي و ئينوماجه و داريمي و نه حمه د گير او يانه ته وه].

واته: هر پياويک له وه ختي چه يزدا سهرجيني له گهل خيزاني خويدا بکات، يان له پتي کومه وه بچيته لاي، يان پرواته لاي فالچيه ک و پرواي پيکات، نه وه بيگومان گونا هتيکي گه وره ي کردووه و ياخود کاري به و قورثانه نه کردووه که بو پنځه مبهري (ﷺ) هاتوته خواره وه.

تييني: له کاتي چه يزدا (گالته وگه پ، ماچکردن، له باوه شگرتن، چيزوهرگرتن له سهر پوښاک به نيوان ناوک و نه ژنډ) دروسته:

پنځه مبهري خوشه ويستم (ﷺ) ده فهرموو: «اصْنَعُوا كُلَّ شَيْءٍ إِلَّا النِّكَاحَ». [ثيمامي موسليم و نه حمه د و ئينوماجه گير او يانه ته وه].

واته: له ماوه ي زه يستاني و سوري مانگه نه دا هه موو شتيک له گهل هاوسه ره کانتان بکه ن ييجگه له جووتبون.

هه روه ها عه بدوللای کوري سه عد - خودا لتي پازي بي - ده گيرپته وه

و ده فهرموو: پرسيارم له پنځه مبهري خودا (ﷺ) کرد،
ده رباري ته وه ي بوم چه لاله له گهل خيزانمدا بيکه م له

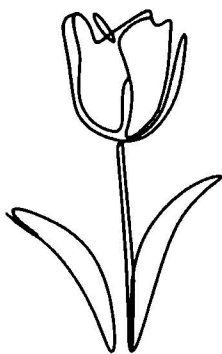
كاتى حەيزدا؟ فەرمووى: «لَكَ مَا فَوْقَ الْإِزَارِ». [ئىمامى ئەبوداود گىراويتىەو].

واتە: ھەموو شىتتەك بۆ دروستە، بەلام لەسەر پۆشاكەو.

ھەر لەمبارەو دايكى ئيمانداران خاتوو عائشە - خودا لىي پازى بى - دەفەرمووى: ئىمەى ھاوسەرانى پىغەمبەر (ﷺ) كاتىك دەكەوتىنە حەيزەو و پىغەمبەرى خودا (ﷺ) دەيوست چىزىمان لىوەر بگرى، فەرمانى پىدەكردىن نىوان ناوك و ئەژنۆمان داپۆشىن، ئەنجا دەھات چىزى لىوەر دەگرتىن. [ئىمامى بوخارى و موسلىم گىراويانەتەو].

✓ مەيدانى حەلال ئەوئەندە بەرىن و فراوانە، كە بۆ حەوانەو و خوشى و رابواردن سەرو زیادە.

✓ يەككىك لەو تايەبەتمەنديە گىرگانەى مرووف لە ئازەل جىادەكاتەو، ئەوئە داميئى دەپارىزىت.

په یوهندی نه هیښی و ناپاکی

خودای گه وره ده فهرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ
وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمْنَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾. [سوره تی (الأنفال)، ثابته تی:
.(۲۷)].

واته: نهی ټیمانداران! خیانهت و ناپاکی مه کهن له خودا و پیغه مبهړ،
هه روه ها خیانهت و ناپاکیش مه کهن له و شتانه ی که وه ک نه مانته و
سپارده لاتان دانراوه، له کاتیکدا ټیوه باش ده زانن که خیانهت و ناپاکی
شتیکي چهند ناشیرینه.

پیغه مبهړی خړشه ویستمان (ﷺ) ده فهرمووی: «أَدِّ الْأَمَانَةَ إِلَى
مَنْ أَتَمَمْتَكْ، وَلَا تَخُنْ مَنْ خَانَكَ». [ټیمامی نه بوداود و تیرمیزی
گنپراویانه ته وه].

واته: نه مانته و سپارده بگيړه وه بوژیر دهستی نه و که سانه ی متمانہ یان
پیکردوویت و نه مانه تیان له کن داناویت، هر گیز نه که ی خیانهت و
ناپاکی له و که سانه ش بکهیت که خیانهت و ناپاکیان لیکروویت.

هه روه ها نزای ده کرد و ده فهرموو: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ
بِكَ مِنَ الْجُوعِ فَإِنَّهُ يَنْسُ الضَّجِيعُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخِيَانَةِ

فَإِنَّهَا بَسَّتِ الْبَطَانَةُ». [ئیمامی ئەبوداود و نەسائی و ئینوماجە
گیراویانەتەو].

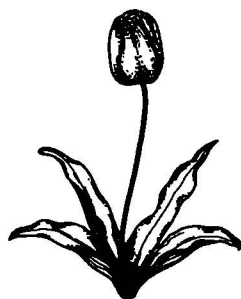
واتە: خودایە! پەنات پێدەگرم لە برسێیەتی کە خراپترین ھاوئیشینە،
هەروەها پەنات پێدەگرم لە ناپاکی کە قێزەونتترین پەوشتە.

✓ ئەو ھاوسەرانی لە دەرەوێ سنووری خێزاند (پەیوەندی

نهیئنی)یان هەبە، زۆر شتییان لەدەست دەدەن، سەرەتا پێز و
شکۆی خێزان، پاشان ھاوسەر و منداڵەکانیان، زۆرن ئەوانە
لەم پێناوەدا کار و کەسایەتی و تەنانەت گیانی خوشیان داناوە.

✓ لە خێزانی کدا کە ترسی خودا و باوەڕ بە دواڕۆژ هەبێ،
هەرگیز خیانەت و هەڵسوکهوتی ناشیرین پوونادەن.

✓ خانمە موسوڵمانەکان بەختەوهرن، چونکە خەمی ئەوەیان
نیە تووشی ناپاکیەك بێن و ناچار ببن خۆیانى لى دەر باز بکەن.

ته لاقدان و داواکردنی به بی پاساو

خودای گه وره ده فهرمووی: ﴿أَطْلُقْ مَرَّتَانٍ فَأَمْسَاكَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٍ بِإِحْسَنٍ﴾. [سوره تی (البقرة)، ثایه تی: (۲۲۹)].

واته: نهو ته لاقهی که میزد بوی دروسته ژنه که ی تیدا بگپرتته وه هر دوو جاره، ئیتر دوا ی ثم دوو جاره یان راگیرکردنی ژنه که یه به چاکیی و به بیی شهریه تی ئیسلام، یان به ینکردن و ته لاقدانیه تی به ینکوپینکی.

پیغه مبهری خوشه و یستمان (ﷺ) ده فهرمووی: «إِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ حَقَّ طَلْقِهَا» [نیمامی حاکیم و به یه قی گیراویانه ته وه].

واته: بیگومان گه وره ترین گوناح له لای خودا، گوناحی پیاوینکه ژنیکی ماره کردبی، جا کاتیک پیوستی و حز و ئاره زووی خوی لی جییه جی ده کات، ته لاقی ده دات و ماره یه که شی ده بات و پی نادات.

ههروه ها ده فهرمووی: «أَيُّمَا امْرَأَةٍ سَأَلَتْ زَوْجَهَا الطَّلَاقَ مِنْ غَيْرِ بَأْسٍ، فَحَرَامٌ عَلَيْهَا رَأْتُهُ الْجَنَّةَ». [نیمامی نه بوداود و تیرمیزی و ئینوماجه و داریمی و نه حمه د گیراویانه ته وه].

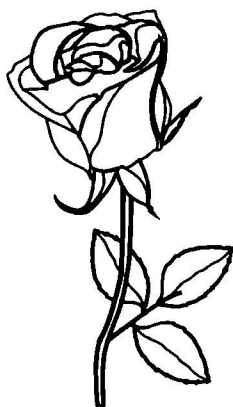
واته: هه ژنیک داوا ی ته لاق له میرده که ی بکات به بی بوونی

کیشه یه کی گه وره و پاساوینکی دروست، نه وه بییه ش ده بی له بوونی به هه شت.

✓ نایب زُنان خویان زور به تیگه یشتوو بزنان، به لکو پیوسته
 گوی بۆ به رامبه ریش بگرن، پیاوانیش نایب زور که لله رهق
 و پیداگرین. زُنان تهنها به ئارامگرتن له خیزانه کانیاندا
 خوشحال دهن، به خوشه ویستی منداله کانیان ئاسووده بیان
 دهسته که ویت، ئایا هاوشیوهی ئاسووده بی خیزان له هیچ
 جیه کی دیکه هیه؟

✓ هه موو ئه وانهی له دواى شکسته کانیان هه لسانه وه،
 قاچه کانیان نه گۆری، به لکوو بیر کردنه ویهان گۆری.

زۆر ته لاقخواردن و گالته پیکردنی

خودای گه وره ده فهرمووی: ﴿تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾. [سوره تی (البقرة)، ثایه تی: (۲۲۹)].

واته: دلنیا بن ئەو شتانە ی دەربارە ی ته لاق باسکران سنووره کانی خودای گه وره ن، نه که ن بیان شکستن، هه رکه سیکیش سنووره کانی خودا بشکینن، ئەوه له پز و پززی سته مکاران داده نری.

پێغه مبه ری خۆشه و یستمان (ﷺ) ده فهرمووی: «ثَلَاثٌ جَدُّهُنَّ جِدٌّ، وَهَزْلُهُنَّ جِدٌّ: النَّكَاحُ، وَالطَّلَاقُ، وَالرَّجْعَةُ». [ئیمامی ئەبوداود و تیرمیزی و ئینوماجه گێراویانه ته وه].

واته: سێ شت هه ن راستیه که یان هه ر راستیه و گالته که یشیان هه ر راستیه: ۱- ژن لی ماره کردن. ۲- ته لاقدان. ۳- چاککردنه وه ی ته لاق.

ههروه ها ده فهرمووی: «مَا بَالُ أَحَدِكُمْ يَلْعَبُ بِحُدُودِ اللَّهِ، يَقُولُ: قَدْ طَلَقْتُ، قَدْ رَاجَعْتُ». [ئیمامی ئینو حیبان و ئینوماجه گێراویانه ته وه].

واته: ئەوه چیه، هه ندیک گوێ به بریار و سنووره کانی خودا ناده ن و گالته ی پێده که ن؟!، زوو زوو ده لی: ئەوه ته لاقمدا، ئەوه گێرامه وه!

هه ر له مباره وه مه حموودی کوپی له بید - خودا لی
پازی بی - ده گێر پته وه و ده فهرمووی: به پێغه مبه ریان (ﷺ)

راگه ياند که پياوژک سيښه سږ ژنه که ی خوۍ ته لاقد اووه، په کسه ر پڼغه مېه ر
 (ﷺ) به تووړه ييه وه هه ستا و فهرمووی: «اَللّٰهُ يَكْتَابُ اللّٰهَ، وَاَنَا بَيْنَ
 اَظْهَرُكُمْ؟!». [نيمامی نه سائی گټراو ټيټه وه].

واته: نه وه گالته به کټيبي خودا ده کړۍ، له کاتيکدا هيشتا من هه ر
 له نيوتاندام؟! (واته: هيچ پاساو و به هانه په کتان نيه بؤ توو شېوون به م
 بيشه رعيه).

✓ پرووناکی رښيشانده رۍ که شتييه و، ئيسلاميش رښيشانده رۍ
 رښيوارانی ژيانه.

✓ بيشه رمی و بپړه وشتی هم خيژانه کانمان له نيوده بات، هم
 کلتوريشمان ده شيو ټيټ، خيژان گه وره ترين په ناگه ی مروځه.

جیابوونه وهش چاره سهره، عهیب نییه

خودای گه وره ده فهرمووی: ﴿وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْنَتْهُمْ سَبِيحًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُعِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُعِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ﴾. [سوره تی (البقرة)، نایه تی: (۲۲۹)].

واته: نهی پیاوان! بۆتان حه لال نییه نه پتیش ته لافدان و نه پاش ته لافدان هیچ شتییک له ژنانه کانتان بستیینه وه له مارهی و لهو شتانه ییش پیتانداون، مه گهر له وه بترسن که نه توانن سنوره کانی خودا بپاریزن و به پتی پتوشوینی ثابینی ئیسلام پتکه وه بژین، خو ته گهر له وه ترسان که نه توانن سنوره کانی خودا بپاریزن، ته وه نه پیاوه که و نه ژنه که گوناچار نابن کاتییک ژنه که ده ویت بهرامبه به هه ندیک مال و سامان یان دهسته لگرتن له مارهییه که ی هه مووی یان هه ندیکی خو ی پرزگار بکات.

عه بدوللای کوپی عه بیاس - خوا لیان پازی بی - ده گپرتیه وه و ده فهرمووی: هاوسه ری ساییتی کوپی قه یس - خوا لیان پازی بی - هاته خزمهت پیغه مبه ری خودا (ﷺ)، و تی: "يَا رَسُولَ اللَّهِ! ثَابِتُ بْنُ قَيْسٍ مَا أُعْتِبُ عَلَيْهِ فِي خُلُقٍ وَلَا دِينٍ، وَلَكِنِّي أَكْرَهُ الْكُفْرَ فِي الْإِسْلَامِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): «أَتُرَدِّينَ عَلَيْهِ حَدِيثَهُ؟»، قَالَتْ: نَعَمْ، قَالَ رَسُولُ

اللَّهُ (ﷻ) : «اقْبَلِ الْحَدِيقَةَ، وَطَلَّقْهَا تَطْلِيقَةً». [ئىمامى بوخارى و نه سائى
و ئىبنو ماجه گىراويانه ته وه].

واته: ئەى پىڭەمبەرى خودا! من هېچ گله يىم له (سابىتى كۆرى قەيس)ى
مىردم نىبه نه له خوڤه وشتى و نه له دىندارى، به لام چونكه هېچ خوشمناوى
ده ترسم ئەگەر له لای بىمىنمه وه مافى هاوسه رىتى نه ده م و بكه ومه نىو
گوناهىكى گه و ره وه، بۆيه ده مه وىت لى جىابىمه وه!

پىڭەمبەرى خودا (ﷻ) فەرمووى: باخه كه ى ده ده يته وه؟

وتى: به لى.

پىڭەمبەرى خودا (ﷻ) ناردى به دواى (سابىت)دا و پى فەرموو:
باخه كه ت وه رىگه وه و، ته لاقىكى بده.

هەر عەبدوللاى كۆرى عەباس - خوا لىيان پازى بى - ده گىرپته وه و
ده فەرمووى: مىردى (به رپه) كۆيله يه ك بوو ناوى (موغىث) بوو، وه ك
ئىستا له بهر چاومه كۆلان به كۆلان به دواى (به رپه) ده كه وت و، ده گرىا و
هۆن هۆن فرمىسك به رىشيدا ده هاتنه خوارى و، لىي ده پاراپه وه تا بگه رپته وه
لاى و لى جىانه بىته وه، ئەو يش هەر ئاوپرى لى نه ده دايه وه!

پښغه مبهري خودا (ﷺ) به بابمي فرموو: ئه ي عه بياس! ئه ري پټ
سه ير نيه ئه م (موغيث) ه چه ند ئه م (به ريره) ي خو ش ده وي و، ئه ويش چه ند ه
رقى ليه تى؟!

جا پښغه مبهري (ﷺ) ئه وه ند ه ي به زه يي به (موغيث) دا ها ته وه، تكا ي بو
كرد و فرموو: به ريره! ئه و بابي رو له كه ته، ئيشيكي زور چاك ده كه ي ت
برو يته وه لاي!

به ريره وتى: ئه ي پښغه مبهري خودا! ئايا فرمانم پښده كه ي ت؟

پښغه مبهري خودا (ﷺ) فرموو: نا، ئه من به س تكا ده كه م.

به ريره وتى: نامه وي برو مه وه لاي، چونكه هيج پتويستيم پتي نيه و
خوشم ناوئ. [ئيمامى بوخارى و ئه بودا وود و تيرميزى و نه سائى و
ئيينوماجه و داريمى و ئه حمده گيړا ويا نه ته وه].

✓ مروفه كان وه كوو خانوو وان، ههنديكيان تهنها پيويستييان به
 نۆزەنكر دهنه وه به، ههنديكيشييان پيويسته بروخيندرين و سه رله نوئ
 دروستبكرينه وه، به لام ههنديكيان پيويسته له سهريان بنووسريت:
 "بۆ فروشته".

✓ سه ختتين كار له دونيادا زيانكر دهنه له گه ل كه سيك كه پرياري
 داوه هيچ شتيك قبوول نه كات.

پۆلى ماله خه زووران

خودای گه وره ده فهرمووی: ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَأَبْعَثُوا
حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقُ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنْ
اللَّهُ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾. [سوره تى (النساء)، نایه تی: (۳۵)].

واته: ته گهر ترسان له کیشه و دووبه ره کی نیتوان ژن و میرد، ته و
دادوهریک له که سوکاری میرده که و دادوهریک له که سوکاری ژنه که
بنیرنه لایان تا کیشه که یان چاره سهر بکه، ته گهر ناشته وایان بویت
ته وه خودا بویان فراهه م ده کات، بیگومان خودا زانایه و کاره کانی پر
حیکمه تن.

پیغه مبهری خوشه و یستمان (ﷺ) ده فهرمووی: «تَعْدِلُ بَيْنَ الْأَثْنَيْنِ
صَدَقَةٌ». [نیمامی بوخاری و موسلیم گپراویانه ته وه].

واته: کاتیک دوو که س ناشته که یته وه، خودای گه وره به خیر بو
ده نووسی.

سه هلی کوپی سه عد- خوالیی پازی بی- ده گپریته وه و ده فهرمووی:
"جَاءَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) بَيْتَ فَاطِمَةَ فَلَمْ يَجِدْ عَلِيًّا فِي الْبَيْتِ، فَقَالَ:
«أَيْنَ ابْنُ عَمِّكَ؟»، قَالَتْ: كَانَ بَيْنِي وَبَيْنَهُ شَيْءٌ فَفَاضَ بَنِي، فَخَرَجَ،
فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) لِلْإِنْسَانِ: «انْظُرْ أَيْنَ هُوَ؟»، فَقَالَ: يَا
رَسُولَ اللَّهِ، هُوَ فِي الْمَسْجِدِ رَاقِدٌ، فَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ)

وَهُوَ مُضْطَجِعٌ قَدْ سَقَطَ رِدَاؤُهُ عَنْ شِقِّهِ، وَأَصَابَهُ تُرَابٌ، فَجَعَلَ رَسُولُ
 اللَّهِ (ﷺ) يَمْسَحُهُ عَنْهُ، وَيَقُولُ: «قُمْ أَبَا تُرَابٍ، قُمْ أَبَا تُرَابٍ». [ثيمامی
 بوخاری و موسلیم گئیراویانه ته وه].

واته: جارێک پیغه مبه‌ری خودا (ﷺ) هاته مالی خاتوو فاتیمه‌ی
 کچی، بینی پیشه‌وا عه‌لی له ماله‌وه نییه، فه‌رمووی: فاتیمه! ئاموزاکه‌ت
 له کوێه؟

وتی: ناخۆشیه‌ک که‌وته نێوانمانه‌وه، توو‌په‌ی کردم و پۆشته
 ده‌ری!

پیغه مبه‌ر (ﷺ) به‌ که‌سیکی فه‌رموو: برۆ بزانه له کوێه!

کابرا پ‌رۆشت و هاته‌وه و وتی: "ئه‌ی پیغه مبه‌ری خودا! له‌ مزگه‌وت
 خه‌وتوو"، جا پیغه مبه‌ری خودا (ﷺ) پ‌رۆشته مزگه‌وت و بینی وا
 پیشه‌وا عه‌لی پ‌اکشاه و جوبه‌که‌ی له‌ ته‌نیشتییه‌وه که‌وتوو و جه‌سته‌ی
 تۆزاوی بووه، جا پیغه مبه‌ری خودا (ﷺ) ورده ورده تۆزه‌که‌ی لێده‌س‌پ‌ری
 و ده‌یفه‌رموو: هه‌سته تۆزاوی، هه‌سته تۆزاوی!

هه‌ر له‌ مباره‌وه نوعمانی کو‌ری به‌شیر - خوا لیان پ‌ازی بێ -
 ده‌گێڕته‌وه و ده‌فه‌رمووی: "اسْتَأْذَنَ أَبُو بَكْرٍ عَلَى النَّبِيِّ (ﷺ)، فَسَمِعَ
 صَوْتَ عَائِشَةَ عَالِيَا، فَلَمَّا دَخَلَ تَنَاوَلَهَا لِيَلْطِمَهَا، وَقَالَ:
 لَا أَرَاكَ تَرْفَعِينَ صَوْتَكَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)، فَجَعَلَ

النَّبِيُّ (ﷺ) يَخْجُزُهُ، وَخَرَجَ أَبُو بَكْرٍ مُغْضَبًا، فَقَالَ النَّبِيُّ (ﷺ) حِينَ خَرَجَ أَبُو بَكْرٍ: «كَيْفَ رَأَيْتَنِي أَنْقَذْتُكَ مِنَ الرَّجُلِ؟»، قَالَتْ: فَمَكَثَ أَبُو بَكْرٍ أَيَّامًا، ثُمَّ اسْتَأْذَنَ فَوَجَدَهُمَا قَدْ اضْطَلَحَا، فَقَالَ لَهُمَا: أَذْخِلَانِي فِي سِلْمِكُمَا كَمَا أَذْخَلْتُمَانِي فِي حَرْبِكُمَا، فَقَالَ النَّبِيُّ (ﷺ): «قَدْ فَعَلْنَا، قَدْ فَعَلْنَا».[ثيمامی ته بودا وود و نه حمه د گتر او يانه ته وه].

واته: جاريك ثيمامی ته بوبه کر - خودا لئی پازي بڼ - هات و موله تی وهرگرت بو هاتنه خزمهت پيغه مبهړ (ﷺ)، گوئی لیبوو وا خاتوو عائشه دهنگی به سهر پيغه مبهړدا (ﷺ) به زده کاته وه، ههر که هاته ژووره وه په لاماریدا تا لئی بدات، پتی وت: "نه تبینم دهنگ به سهر پيغه مبهړدا (ﷺ) به رزکه یته وه"، به لام پيغه مبهړ (ﷺ) نه یه پشست لئی بدات، پشه واته بوبه کریش به توورپه یه وه رویشته دهره وه، له و کاته دا پيغه مبهړ (ﷺ) به خاتوو عائشه ی فهرموو: بینیت چوڼ له دهستی ته م پیاوه پزگارم کردی؟

دوای چهند روژنیک، جاريکی تر پشه واته بوبه کر هاته وه مالیان و بینی وا ناشتبوونه وه و پنده کهنن، جا ههر بو خوشی پتی وتن: وهک چوڼ له کیشه که تان به شدارتان کردم، له ناشتبوونه وه شتان به شدارم که ن!

پيغه مبهړیش (ﷺ) فهرمووی: بیگومان واده که یڼ، بیگومان واده که یڼ.

✓ ههولدان بۆيه كخستنى دوو كهس، دياره كه گرانه ورهنجى
دهوى، به لام ههولدان به نيه تيكي خاوينه وه ده مه قالينكان زياد
ناكات، بهلكو كپى ده كاته وه.

✓ خيزان گرنگترين فيرگه يه، كيشه كانى ئەم فيرگه يه ش به
ههوللى زانستيانه و به ريسا له نيوده برين و، بهر به سته كانى بهردهم
بهخته وه ريشى هه ر به وه لاده چن.

✓ خه سو وه كان بيريان نه چييت: رۆژگار يک ئەوانيش بووك
بوون، بووكه كانيش بيريان ييت: كاتيک ديت ئەمانيش ده بنه
خه سوو.

نزیكترین كهس له شهیتان

پیغه مبهري خو شه ویستمان (ﷺ) ده فەر مووی: « إِنَّ إِبْلِيسَ يَضَعُ عَرْشَهُ عَلَى الْمَاءِ، ثُمَّ يَبْعَثُ سَرَايَاهُ، فَأَذْنَاهُمْ مِنْهُ مَنْزِلَةً أَعْظَمُهُمْ فِتْنَةً، يَجِيءُ أَحَدُهُمْ فَيَقُولُ: فَعَلْتُ كَذَا، وَكَذَا، فَيَقُولُ: مَا صَنَعْتَ شَيْئًا، قَالَ: ثُمَّ يَجِيءُ أَحَدُهُمْ فَيَقُولُ: مَا تَرَكْتُهُ حَتَّى فَرَّقْتُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ امْرَأَتِهِ، قَالَ: فَيَذْنِبُهُ مِنْهُ، وَيَقُولُ: نَعَمْ أَنْتَ. » [ئیمامی موسلیم و نه حمەد گێڕاویانەتەو].

واته: بێگومان شهیتان تهختی خۆی له سه‌ر ئاو داده‌نی، پاشان داروده‌سته‌که‌ی به‌ملاولادا بلاوده‌کاته‌وه، نزیکترینیان لیه‌وه‌یه‌وه‌یانه‌ له هه‌موانیان فیلبازتر و هه‌لخه‌له‌تینتره، جا یه‌کیکیان دێته‌وه و ده‌لی: ته‌مه‌م کرد و ته‌مه‌م کرد.

ئه‌ویش پێی ده‌لی: هه‌یچت نه‌کردوه!

پاشان یه‌کیکی تریان دێته‌وه و ده‌لی: وازم له‌ کابرا نه‌هینا، هه‌تا نیتوانی ئه‌و و ژنه‌که‌یم تێکدا.

ئه‌وجا شهیتان له‌ خۆی نزیک ده‌کاته‌وه و باوه‌شی پێدا ده‌کات و پێی ده‌لی: تۆ باشتترینی.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووی: « لَيْسَ مِنْهَا مَنْ خَبَبَ امْرَأَةً عَلَى زَوْجِهَا. »

[ئیمامی ئه‌بو داوود و حاکیم و ئه‌بنو حه‌یبه‌ان و نه‌حمەد گێڕاویانەتەو].

واته: له سهر سوننه ت و پټيازي ئيمه نيه، نهو كه سه ي ميږد له بهر
چاوي ژنه كه ي ده خات، يان ژن له بهر چاوي ميږده كه ي ده خات.

✓ نه فس نه ژديهايه كه نوو ستووه، وا گومان مهبه ن كه مردووه.

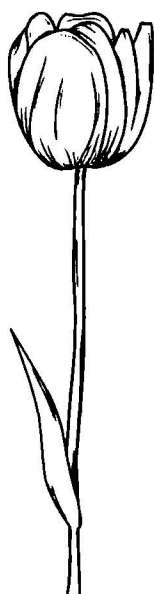
✓ به هيژ ترين كه س نهو كه سه يه كه غيره تي گونا هكردني نيه.

✓ چهنډ به ختياړه نهو كه سه ي كه عه يبي خو ي ده بينټ.

✓ خو و پره و شتي جوان مه ز ترين سامانه بو خيزان.

✓ پره و شت جواني و، پروو گه شي و، زمان شيريني، واته:

چا كه كردن و دوور كه و تنه وه له خراپه.

۴

مندال

خۆشترین به رهه می

هاوسه رگیری

مبدال خه لاتى خودايه

خودای گه وره ده فەرمووی: ﴿لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنِثَاءً وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذَّكَورَ ۖ (٤٩) أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنِثَاءً وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ﴾. [سورەتى (الشورى)، ئایەتى، (٤٩-٥٠)].

واتە: مۆلک و دەسە لاتى ئاسمانەکان و زەمین هیى خودایه و هەر بە دەست خودایه، هەر چی بویت دروستى دەکات، هەر کەس بیهویت کچی پێدەبەخشیت، هەر کەس شیش بیهویت کۆری پێدەبەخشیت، یان کۆر و کچیان پێدەبەخشیت، هەیشە وىستى خودا وایە نەزۆک بیت و هیچى نەداتى، بەراستى خودا زانا و بە دەسە لاتە.

پێغه مبهرى خوشە و یستمان (ﷺ) دە فەرمووی: «إِنَّ اللَّهَ - عَزَّ وَجَلَّ - لَيَرْفَعُ الدَّرَجَةَ لِلْعَبْدِ الصَّالِحِ فِي الْجَنَّةِ، يَقُولُ: يَا رَبِّ! أَنَّى لِي هَذِهِ؟ يَقُولُ: بِاسْتِغْفَارٍ وَلَدَيْكَ لَكَ». [ئیمامى ئەحمەد و ئبنو ماجە گێڕاویانەتەوه].

واتە: بێگومان خودای گه وره زوو زوو پلهی بەندهی چاکى خۆی لێ بەهەشتدا بەرز دەکاتەوه، تا ئەو بەندهی بەسەر سامییەوه دەلێ: ئەى پەرورەدگارى من! ئەمە بە هۆی چیه و هیه؟ خودا دە فەرمووی: ئەمە هەمووی بەهۆی نزا و داواى

لَيَخْوَشِبُونِي مَنْدَالَه كَه تَه وَهِيه بَو تَو.

ههروه ها ده فهرمووی: «مَنْ عَالَ جَارِيَتَيْنِ حَتَّى تَبْلُغَا، جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَنَا وَهُوَ هَكَذَا»، وَضَمَّ أَصَابِعَهُ. [ئیمامی موسلیم و تیرمیزی و نه حمده گنپراویانه ته وه].

واته: هه رکهس دوو کچ به خیتو بکات هه تا گه وره ده بن و پنده گن و به شوویان ده دات، نه وه له رۆژی قیامهت دیت و من و نه و ئاوایین. جا په نجه کانی به یه که وه نووساند.

ههروه ها ده فهرمووی: «مَنْ كَانَتْ لَهُ أَنْثَى، فَلَمْ يَنْدِهَا، وَلَمْ يُهْنِهَا، وَلَمْ يُؤْنَرْ وَلَدُهُ الذَّكُورَ عَلَيْهَا، أَدْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ». [ئیمامی نه بوداوود و نه حمده گنپراویانه ته وه].

واته: هه رکهس کچیکي هه بیټ، نه یکورژیت و زینده به چالی نه کات و، به چاوی سووک ته ماشای نه کات و، پریزی کوره که ی نه دات به سه ریدا، نه ووا خودا له گهل کومه لی یه که مین و سه رفرازه کاندا ده یخاته به هه شته وه.

له سروشتی هه موو ژنیکدا مهیلی خوشویستن و له ئامپز گرتنی
مندال هه یه.

داوای مندائی چاک بکهن

خودای گه‌وره له‌سهر زمانی پینگه‌مبه‌ر ئیبراهیم - سه‌لامی خوای لییی -
 ده‌فهرمووی: ﴿رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ ﴿١٠٠﴾ فَبَشِّرْهُ بِعَلَمٍ حَلِيمٍ ﴿١٠١﴾.
 [سوره‌تی (الصافات)، ثایه‌تی: (١٠٠-١٠١)].

واته: ئه‌ی په‌روه‌رینم! مندالیتی چاک و پاکم پی بیه‌خشه، ئیمه‌ش
 مزگیتی بوونی کورپکی ئارام و ژیرمان پندا، که ئه‌ویش (ئیسماعیل)
 بوو.

هه‌روه‌ها له‌سهر زمانی پینگه‌مبه‌ر زه‌که‌ریا - سه‌لامی خوای لییی -
 ده‌فهرمووی: ﴿رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ﴾.
 [سوره‌تی (آل عمران)، ثایه‌تی: (٣٨)].

واته: ئه‌ی په‌روه‌رینم! به‌به‌خشنده‌یی و میهره‌بانیت له‌لایه‌ن خۆته‌وه
 وه‌چه و نه‌وه‌ی چاک و په‌سندم پی بیه‌خشه، بیگومان تو بیسه‌ری نزا و
 پارانه‌وه‌ی به‌نده‌کانی.

پینگه‌مبه‌ری خوشه‌ویستمان (ﷺ) ده‌فهرمووی: «إِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ
 انْقَطَعَ عَنْهُ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثَةٍ: صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ، أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ، أَوْ وَلَدٍ
 صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ». [ئیمامی موسلیم و ئه‌بوداوود و تیرمیزی و نه‌سائی و
 ئینوماجه و داریمی و ئه‌حمه‌د گپراویانه‌ته‌وه].

واته: هه‌ر کاتیک مروّف مرد کرده‌وه‌کانی کۆتایان

پېدېت تهنها له سې پټوه نه بې:

۱- خیرتکی نه پراوه.

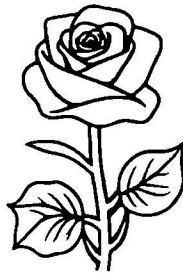
۲- زانستیکي به سوود.

۳- مندالیکي چاک دوعای بۆ بکات.

✓ نېگه ران مەبە، خودا داوای هیچ کەسیک بې وە لام ناهیلایته وە،
هەمیشە دادپەرەری خوی پیشان دەدات.

✓ بەختە وەری ژن له دایکایه تی دایه.

✓ هیچ خوشییهك ناگاته ئاستی هەستی دایکایه تی، من تامی
زۆرینهی خوشییه کانم کردووه، بە لام چیرۆی دایکایه تی شتیکی
دیکه یه.

جوانترین پیشوازی لیکردن

خودای گه‌وره له‌سەر زمانی پیغه‌مبەر ئیبراهیم - سه‌لامی خوای لیبن ده‌فرمووی: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ﴾. [سوره‌تی (ابراهیم)، نایه‌تی: (۳۹)].

واته: سوپاس بۆ ئەو خودایه‌ی که له ته‌مه‌نی پیریدا (ئیسماعیل و ئیسحاق) ی پێه‌خشییم، بێگومان په‌روه‌رێم بیسه‌ری دو‌عایه‌.

پیغه‌مبهری خوشه‌و‌یستمان (ﷺ) ده‌فرمووی: «كُلُّ غُلَامٍ مُّرْتَهَنٌ بَعْقِيَّتِهِ، تُذْبِحُ عَنْهُ يَوْمَ السَّابِعِ، وَيُسَمَّى، وَيُحْلَقُ رَأْسُهُ». [ئیمامی ئە‌بوداوود و تیرمیزی و نه‌سائی و ئینوما‌جه و داریمی و ئە‌حمه‌د گێ‌راویانه‌ته‌وه‌].

واته: هه‌موو مندالێک ب‌ارمه‌ی هه‌ژه‌بانه‌که‌یه‌تی، له‌ پۆژی حه‌وته‌مدا بۆی سه‌رده‌به‌رئ، هه‌ر له‌ و‌پۆژه‌شدا ناوی لێ‌ده‌نرئ و، سه‌ریشی ده‌تاشرئ.

هه‌روه‌ها ده‌فرمووی: «إِنَّكُمْ تُدْعَوْنَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِأَسْمَائِكُمْ وَأَسْمَاءِ آبَائِكُمْ، فَأَحْسِنُوا أَسْمَاءَكُمْ». [ئیمامی ئە‌بوداوود و داریمی و ئە‌حمه‌د گێ‌راویانه‌ته‌وه‌].

واته: بێگومان ئێوه له‌پۆژی قیامه‌تدا به‌ ناوی خۆتان و باوکتانه‌وه

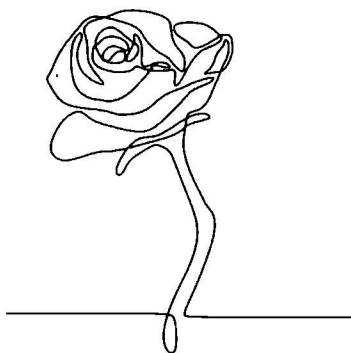

بانگه‌ده‌کرین، که‌واته‌ ناوی چاک و خوش له‌ مندال و نه‌وه‌کانتان بنێن.

ههروه‌ها ده‌فرمووی: « تَسَمَّوْا بِأَسْمَاءِ الْأَنْبِيَاءِ، وَأَحَبُّ الْأَسْمَاءِ إِلَى اللَّهِ: عَبْدُ اللَّهِ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ، وَأَصْدَقُهَا: حَارِثٌ وَهَمَامٌ، وَأَقْبَحُهَا حَرْبٌ وَمُرَّةٌ. » [ئیمامی ئەبوداوود و نەسائی و ئەحمەد گێڕاویانەتەو].

واته: ناوی پیغه‌مبه‌ران له منداڵه‌كانتان بنین، خوشه‌ویست‌ترین ناو له‌لای خودا (عه‌بدوڵڵا) و (عه‌بدوڕپه‌حمان) و هاوشتیوه‌کانیانە، پاست‌ترین ناویش (حاریث - جوتیار) و (هه‌مام - دلسۆز)ه، ناشیرین‌ترین ناویش (حه‌رب - جه‌نگی) و (موڕپه - تاله‌یه).

ئامانجی ژيان به‌خته‌وه‌رییه، به‌خته‌وه‌ریش به‌پاره‌ناک‌دریٲ، به‌ناوبانگ به‌ده‌ست ناهێندرٲ، به‌لام هه‌موو ژنیك له‌بوون به‌دایکدا به‌پراستی به‌خته‌وه‌ری ده‌گات.

نزیان بو بکهن، لییان مه کهن

خودای گه وره له سه ر زمانى پىغه مبه ر ئیبراهیم - سه لامى خواى لیبى
 - ده فهرمووى: ﴿رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ
 دُعَاءِ﴾ [سوره تى (إبراهيم)، ثایه تى: (٤٠)].

واته: ئه ی پهروه رینى من! خۆم و مندال و نه وه کانم والیبکه نوێز و
 عیاده ته کانمان به چاکى ئه نجام بده ی و بهرده وامیش بین له سه ریان،
 دوعا و نزا کانیشم قه بوول بفه رموو.

پىغه مبه رى خۆشه ویستمان (ﷺ) ده فهرمووى: «ثَلَاثُ دَعَوَاتٍ
 مُسْتَجَابَاتٌ لَا شَكَّ فِيهِنَّ: دَعْوَةُ الْوَالِدِ، دَعْوَةُ الْمُسَافِرِ، دَعْوَةُ الْمَظْلُومِ».
 [ئیمامى ئه بوداوود و تیرمیزی و ئینوماجه و ئه حمه د گێراویانه ته وه].

واته: سێ نزا هه ن گومان له قه بوولبو نیناندا نییه:

١. نزاى داک و باب بو پۆله کانیان.

٢. نزاى پێبوار.

٣. نزاى سه ملێکراو.

ههروه ها ده فهرمووى: «لَا تَدْعُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ، وَلَا تَدْعُوا عَلَى
 أَوْلَادِكُمْ، وَلَا تَدْعُوا عَلَى خَدَمِكُمْ، وَلَا تَدْعُوا عَلَى أَمْوَالِكُمْ،
 لَا تَوَافِقُوا مِنَ اللَّهِ - تَبَارَكَ وَتَعَالَى - سَاعَةً نَبِلَ فِيهَا عَطَاءٌ

فَيْسَتْجِيبَ لَكُمْ». [ئىمامى ئەبوداۋود و ئىبنو حىببان گىراۋيانەتەۋە].

ۋاتە: نزا لە خۆتان و مندال و خزمەتكار و سامان و دارايتان مەكەن،
نەكا رېنكەھوئى لە گەل يەكئىك لەو كاتانەى نزاى تىدا گىرايە و ۋەلامتان
بدرېتەۋە.

✓ بۆ ئەۋەى كەسانى دىكە چاك بىكەن، پىۋىستە سەرەتا خۆتان
چاك بىكەن.

✓ لە پشت ھەر خىزانئىكى بەختەۋەرەۋە دايكىكى مەزن ھەيە.

✓ پەرۋەرە بە ھىزترىن چەكە كە دەتوانىت بە كارى بەھىت بۆ
گۆرىنى جىھان.

✓ خوشەۋىستى باشتىن سەرمايە، تاكو زياتر بىەخشىت
زياتر دېتەۋە دەست.

هەر گه‌وره‌یان مه‌که‌ن، په‌روه‌رده‌شیان که‌ن

خودای گه‌وره ده‌فه‌رمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاطٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾. [سوره‌تی (التحریم)، ئایه‌تی: (٦)].

واته: ئه‌ی ئیمانداران! خۆتان و ژن و منداڵه‌کانتان بپارێزن له‌ ئاگرێک که‌ سووته‌مه‌نیه‌که‌ی ئاده‌میزاد و به‌رده، سه‌ره‌به‌رشتیارانی ئه‌و دۆزه‌خ و ئاگره‌ جو‌ره‌ فریسته‌یه‌کن زۆر دل‌ه‌ق و توند و تو‌په‌ن، بی‌فه‌رمانی خودا نا‌که‌ن له‌هه‌ر شتی‌که‌دا که‌ فه‌رمانیان پێدات و، هه‌ر فه‌رمانی‌کیان پێدري‌ت جییه‌ جیی ده‌که‌ن.

پێغه‌مبه‌ری خو‌شه‌وێستمان (ﷺ) ده‌فه‌رمووی: «مُرُوا أَوْلَادَكُمْ بِالصَّلَاةِ وَهُمْ أَبْنَاءُ سَبْعِ سِنِينَ، وَأَضْرِبُوهُمْ عَلَيْهَا وَهُمْ أَبْنَاءُ عَشْرِ، وَفَرِّقُوا بَيْنَهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ». [ئیمامی ئه‌بو داوود گێڕاوی‌تیوه‌].

واته: له‌ ته‌مه‌نی حه‌وت سالی‌را فه‌رمان و ده‌ستوور به‌دەن به‌ منداڵه‌کانتان نوێژ بکه‌ن، له‌ ده‌ سالی‌دا ئه‌گه‌ر نوێژیان نه‌کرد له‌سه‌ر نوێژنه‌کردن لیان به‌دەن و، جینگه‌ی خه‌وتیشان له‌یه‌کتری جیا بکه‌نه‌وه‌.

هه‌ر له‌مباره‌وه‌ ئه‌بو هه‌ره‌ی‌په‌ - خودا لێی پازی بێ - ده‌گێڕێته‌وه‌ و ده‌فه‌رمووی: حه‌سه‌نی کۆری ئیمامی عه‌لی - خوا لێیان پازی بێ - ده‌نکه‌ خو‌رمایه‌ک له‌ خو‌رماکانی زه‌کاتی هه‌لگرت و خسته‌یه‌ ده‌میه‌وه‌، ده‌موده‌ست پێغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) فه‌رمووی: «كَيْفَ كَيْفٌ، أَمَا تَعْرِفُ أَنَّا لَا نَأْكُلُ الصَّدَقَةَ؟». [ئیمامی بو‌خاری و موس‌لیم گێڕاویانه‌ته‌وه‌].

واته: فری‌ده‌ فری‌ده‌، پۆله‌ گیان! مه‌گه‌ر نه‌ترانیوه‌ ئیمه‌ی خانه‌واده‌ی پێغه‌مبه‌ر زه‌کات ناخو‌ین و دروست نییه‌ بو‌مان؟!

ههروه‌ها عومهری کوری ئه‌بی سه‌له‌مه - خودا لئی پازی بی - ده‌گیریتیه‌وه و ده‌فهرمووی: "مندالبوم له‌نیو مال و له ژیر چاودیری پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) به‌خیو و و په‌روه‌ده ده‌کرام، جارێک له‌خزمه‌ت جه‌نایان نانم ده‌خوارد، ده‌ستم ده‌برد بۆ ئه‌ملاولای سینه‌که و ته‌نها له‌پیشخۆم نه‌ده‌خوارد، پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) پتی فهرمووم: «يَا غُلَامُ! سَمَّ اللّٰهُ، وَكُلَّ بَيْمِينِكَ، وَكُلَّ مِمَّا يَلِيكَ»، فَمَا زَالَتْ تِلْكَ طِعْمَتِي بَعْدُ. [ئیمامی بوخاری و موسلیم گیراویانه‌ته‌وه].

واته: بچکۆل! هه‌رکاتیک نانت خوارد، سه‌ره‌تا ناوی خودا بینه و بلی: (بسم الله الرحمن الرحيم)، ئه‌نجا به‌ده‌ستی راست بخۆ و له‌پیشخۆشت بخۆ. ئیتر له‌دوای ئه‌م ئامۆزگارییه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوشه‌ویست (ﷺ)، راهاتم و به‌رده‌وام به‌مجۆره‌ نانم ده‌خوارد.

✓ پێویسته تازە هاوسه‌ره‌کان وه‌ک قوتابییه‌ک خۆیان بۆ په‌روه‌رده‌کردنی مندال ئاماده‌بکه‌ن، به‌رله‌وه‌ی مندال بێته‌ خێزانه‌وه‌ پێویسته‌ که‌موکۆرییه‌کانیان له‌م ڕوه‌وه‌ پرېکه‌نه‌وه، ئه‌گه‌رنا ژيانیکي پر له‌ ئیش و ئازار ده‌ست پێده‌که‌ن.

✓ به‌ ئیمانه‌وه‌ منداله‌کان په‌روه‌رده‌ بکه‌ن، با تا‌که‌کان له‌ خێزانداندا له‌سه‌ر ئه‌و تیگه‌یشتنه‌ په‌روه‌رده‌ بین که‌ ئه‌وان به‌نده‌یه‌کن و، له‌سه‌ر هه‌موو کار و کرده‌وه‌یه‌کیان لێرسینه‌وه‌یان له‌گه‌ڵ ده‌کریت.

✓ منداله‌کانتان فێربکه‌ن زۆر به‌باشی هه‌ڵال و حه‌رام له‌یه‌ک جیا‌بکه‌نه‌وه، چونکه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌م چه‌مکانه‌ له‌ ژيان دا‌بهرێن، ئه‌وا ژيان وێران ده‌بێت.

بېنه پېشه‌نگيكي چاك بويان

خودای گه‌وره له‌باره‌ی باوکی دوو مندال‌ه‌که - له‌میان‌ه‌ی چیرۆکی
پېنځه‌م‌به‌ر موسا و حه‌زرتی خدر - سه‌لامی خویان لیتی - ده‌فه‌رمووی:
﴿وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا﴾. [سوره‌تی (الک‌هف)، نایه‌تی: (۸۲)].

واته: باوکی ئه‌و دوو مندال‌ه‌خواناس و چاک بوو.

پېنځه‌م‌به‌ری خۆشه‌ويستمان (ﷺ) ده‌فه‌رمووی: «كُلُّ مَوْلُودٍ يُوَلَّدُ عَلَى
الْفِطْرَةِ، فَابْوَاهُ يَهُودًا، أَوْ يَنْصَرَانِي، أَوْ يُمَجَّسَانِي». [ئیمامی بوخاری و
موسلیم گێراویانه‌ته‌وه].

واته: هه‌موو مندال‌یک له‌سه‌ر موسولمانیتی له‌دایک ده‌بی، به‌لام دایک
و باوکی تیکیده‌ده‌ن و ده‌یکه‌ن به‌جووله‌که، یان گا‌ور، ئاگر په‌رست، یان
هه‌ر بیروباوه‌ړنکی تر.

هه‌روه‌ها عه‌بدو‌ل‌لای کو‌ری عامیر - خودا لئی پازی بی - ده‌گێرته‌وه
و ده‌فه‌رمووی: پو‌ژنیک پېنځه‌م‌به‌ری خودا (ﷺ) له‌مالی ئیمه‌ دانیشبوو،
له‌و کاته‌دا دایکم بانگی کردم و وتی: ئاده‌ی وه‌ره‌ شتیکت بده‌می،
یه‌کسه‌ر پېنځه‌م‌به‌ری خودا (ﷺ) پتی فه‌رموو: «وَمَا أَرَدْتُ أَنْ تُعْطِيَهُ؟»،
قَالَتْ: أُعْطِيَهُ تَمَرًا. فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): «أَمَّا إِنَّكَ لَوْ لَمْ تُعْطِيَهُ
شَيْئًا، كُتِبَتْ عَلَيْكَ كَذِبَةٌ». [ئیمامی ئه‌بو داوود و ئه‌حمه‌د
و به‌یه‌قه‌ی گێراویانه‌ته‌وه].

واته: ویستت چی بدهیتی؟

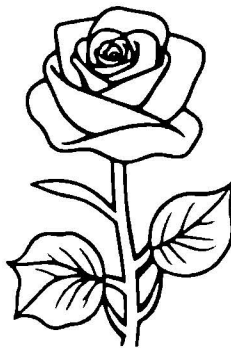
وتی: ویستم خورمای بدهمی.

پیغه مبهری خودا (ﷺ) پتی فرموو: باش بزانه ته گهر نیازت نه بایه
شتیکی بدهیتی، ته وه به درۆ له سهرت دهنوسرا.

✓ وهك دايك و باوك بینه پیشه نگیکی نموونه یی بۆ مندا له کانتان.

✓ هه رگیز درۆ له گه ل مندا له کانتان مه کهن ته نانه ت به گالته ش،
با دلنیا بن له وهی که هه رچی ده یلن پراسته.

✓ له گه ل هاوسه ره کانتاندا به ریز بن، تا مندا له کانیشتان له
ئیه وه فیربین، ته گهر ئیه وه دايمه شه رتان بی ت ئه واه وانیش
شه پانگیز ده رده چن.

سۆزبان پيىدهن، ناز نا

خودای گه وره ده فهرمووی: ﴿فَمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ إِنَّتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ
فَظًا غَلِيظًا الْقَلْبِ لَا نَفِضُوا مِنْ حَوْلِكَ﴾. [سوره تی (آل عمران)، ثابته تی:
(۱۵۹)].

واته: ئه ی موحه ممه د! چونکه خودا به میهره بانی
دروستیکردوویت، نهرم و هیمن بوویت بویان و له گه لیان گونجایت،
خو ئه گهر تووند و قسه ره ق و بیته زه یی بوویتایه، ئه وه ههر زو و
همه موویان له ده ورت بلاوه یان ده کرد و به ملاولادا ده رویشتن.

دایکی ئیمانداران خاتوو عایشه - خودا لئی رازی بی - ده گیرته وه
و ده فهرمووی: هه ندیک ده شته کی هاتنه خزمه ت پیغه مبه ری
خودا (ﷺ)، کاتیک بینان هاوه لان منداله کانیا ن ماچ ده که ن، به
پیناخو شبو ونه وه وتیان: "أَتَقْبَلُونَ صِبْيَانَكُمْ؟ قَالُوا: نَعَمْ، فَقَالُوا: لَكِنَّا
وَاللَّهِ مَا نَقْبَلُ، فَقَالَ النَّبِيُّ (ﷺ): «وَأَمْلِكُ أَنْ كَانَ اللَّهُ قَدْ نَزَعَ مِنْكُمْ
الرَّحْمَةَ؟»". [ئیمامی بوخاری و موسلیم گپراویانه ته وه].

واته: ئه وه ئیوه منداله کانتان ماچ ده که ن؟!

وتیان: به لئ.

ئه وانیش وتیان: ده نا ئیمه سویند به خوا، ماچیان

ناکه ین.

جا پڻغه مبر (ﷺ) فہرمووی: جا من چ بکہم، لہ کاتیکدا خوی
گہورہ سۆز و میہربانی لہ دلتاندا دہرہیناوه؟!

ہہروہا تہنہسی کوری مالیک - خودا لئی پازی بی - دہ گپرتہوہ
و دہ فہرمووی: "مَا رَأَيْتُ أَحَدًا كَانَ أَرْحَمَ بِالْعِيَالِ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ
(ﷺ)، وَكَانَ إِبْرَاهِيمُ مُسْتَرَضَعًا لَهُ فِي عَوَالِي الْمَدِينَةِ، فَكَانَ يَنْطَلِقُ
وَنَحْنُ مَعَهُ، فَيَدْخُلُ الْبَيْتَ...، فَيَأْخُذُهُ فَيَقْبَلُهُ، ثُمَّ يَرْجِعُ". [ئیمامی
موسلیم و تہحمد گپراویانہ تہوہ].

واتہ: کہسم نہ دیوہ لہ پڻغه مبری خودا (ﷺ) میہربانتر بی بۆ
مالہوہی، بۆ نموونہ: (ئیبیراہیم) ی کوری لہ گوندیکی نزیکی مہدینہ
لہ لای دایہ نیک دانرابوو، زووزوو دہچووہ سہردانی و ئیمہش
لہ خزمہ تیدا دہچووین، جا دہ پویشتہ تہو ژوورہی کہ (ئیبیراہیم) ی
لیوو، لہ باوہشی دہکرد و ماچی دہکرد، پاشان دہ گہرایہوہ.

ہہر لہ مبارہوہ تہبو ہورہ پرہ - خودا لئی پازی بی - دہ گپرتہوہ و
دہ فہرمووی: پڻغه مبری خودا (ﷺ) حہسہنی کوری ئیمامی عہلی -
خوالییان پازی بی - ماچکرد، لہو وہختہدا (تہقرہعی کوری حابیس)
یش لہوئ دانیشتبوو، جا تہقرہع وتی: "إِنَّ لِي عَشْرَةً مِنَ الْوَلَدِ مَا
قَبَلْتُ مِنْهُمْ أَحَدًا، فَتَنَظَرُ إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ)، ثُمَّ قَالَ: «مَنْ لَا يَرْحَمُ
لَا يُرَحَمُ»". [ئیمامی بوخاری و موسلیم گپراویانہ تہوہ].

واته: ده‌نا ته‌من ده مندالم هه‌ن، تا ئیستا هیچم ماچ نه‌کردوون!

پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) به سه‌رسامی و توپه‌یه‌وه ته‌ماشایه‌کی کرد، ئه‌نجا فه‌رمووی: هه‌رکه‌سیک سۆز و به‌زه‌یی نه‌بی، خواش به‌زه‌یی پیدانه‌ته‌وه.

هه‌روه‌ها یه‌علا‌ی کو‌ری مو‌په‌ - خوا لئی پا‌زی بی - ده‌گیرته‌وه و ده‌فه‌رمووی: "خَرَجْنَا مَعَ النَّبِيِّ (ﷺ) ، وَدُعِينَا إِلَى طَعَامٍ ، فَإِذَا حُسَيْنٌ يَلْعَبُ فِي الطَّرِيقِ ، فَأَسْرَعَ النَّبِيُّ (ﷺ) أَمَامَ الْقَوْمِ ، ثُمَّ بَسَطَ يَدَيْهِ ، فَجَعَلَ الْغُلَامُ يَقْرَأُ مَرَّةً هَا هُنَا وَ مَرَّةً هَا هُنَا ، وَيُضَاحِكُهُ النَّبِيُّ (ﷺ) حَتَّى أَخَذَهُ ، فَجَعَلَ إِحْدَى يَدَيْهِ فِي ذَقْنِهِ وَالْأُخْرَى فِي رَأْسِهِ ، ثُمَّ اعْتَنَقَهُ فَقَبَّلَهُ". [ئیمامی بوخاری له (الأدب المفرد) دا و ئیبنو‌ماجه و ته‌حمه‌د گیراو‌یانه‌ته‌وه]

واته: له خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) ده‌رچووین و، بانگ‌کرا‌بووین بۆ خوانیک، له‌رینگه‌دا تووشی حوسه‌ینی کو‌ری ئیمامی عه‌لی - خوا لئیان پا‌زی بی - بووین که له‌گه‌ل مندالاندا یاری ده‌کرد، پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) به‌خیرایی له‌پێشمانه‌وه‌ رو‌یشه‌لای و، هه‌ردوو بالی بۆ پانکرده‌وه، ئه‌م مندال‌ه‌ش (له‌خۆشیان و وه‌ک نه‌ریتی مندالان - کاتیک که‌سیک ده‌یه‌ه‌وی بیانگرئ - پنده‌که‌نی و) جا‌ریک به‌لای

راستدا و جا‌ریک به‌لای چه‌پدا پرایده‌کرد، پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) له‌گه‌لیدا پنده‌که‌نی، ئیتر وازی لینه‌هیتا هه‌تا گرتی،

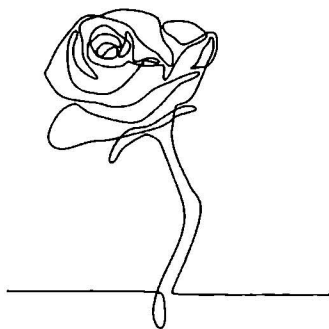
جا له سهر چيچكان له بهرامبهري پړونښت و دهستيكي خسته ژړر
چه ناگهي و نه ويريښي خسته سهر پاشه سهرې، نهجا له ناميزي
گرت و ماچي كرد.

✓ باشتړين داك و باب، نهوانه كه منداله كانيان به مندال
دهبين و، خوشيان دهبنه وه مندال بويان.

✓ له گهل منداله كانتاندا بڼه هاوړي و، ياريان له گهل بكه،
بو نمونه: راوړاوين و چاوشاركتين.

✓ نهو دايك و باوكانه ي له سهره تاي ته مهني منداليدا سزاي
منداله كانيان ددهن، له راستيدا باخه وانن و نه مامه تازه
پرواوه كانيان دهبرنه وه.

✓ مروفتيك تا نهو ساته ي داكي ههروهك مندالليك به دهوريدا
بيت و په فتاري له گهل بكات هه رگيز پيناگات.

دادپه‌روه‌ربن له نښان منداله کانتان

خودای گه‌وره ده‌فهرمووی: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا آمَلَكُمُ وَأَوْلَدُكُمْ فَتَنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾. [سوره‌تی (الأنفال)، ثابته‌تی: (۲۸)].

واته: زورچاک بزانن مال و مندالتان بو تاقیکردنه‌وه‌یه، بیگومان خودای گه‌وره‌ش پاداشتی مه‌زن و بیسنووری له‌لایه.

نوعمانی کوږی به‌شیر - خودا لښان پازی بڼ - ده‌فهرمووی: بابم دیاریښکی پندام، دایکیشم عه‌مه‌ری کچی په‌واحه وتی: پازی نابم تا پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) نه‌که‌ی به‌شایه‌ت.

ناچار بابم ده‌ستی گرتم و بردمی بو خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ)، وتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! من دیاریښکم داوه به‌ نوعمانی کوږم، دایکیشی فهرمانی پیکردم که جه‌نابتان بڼه شایه‌ت، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرمووی: «أَعْطَيْتَ سَائِرَ وَلَدِكَ مِثْلَ هَذَا؟»، قَالَ: لَا، قَالَ: «فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْدِلُوا بَيْنَ أَوْلَادِكُمْ»، وَفِي رِوَايَةٍ: قَالَ: «فَلَا تُشْهِدْنِي إِذَا، فَإِنِّي لَا أَشْهَدُ عَلَى جَوْرِ»، وَفِي رِوَايَةٍ: قَالَ: «أَيْسُرُكَ أَنْ يَكُونُوا إِلَيْكَ فِي الْبِرِّ سَوَاءً؟»، قَالَ: بَلَى، قَالَ: «فَلَا إِذَا»، قَالَ: فَرَجَعَ فَرَدَّ عَطِيَّتَهُ. [ئیمامی بوخاری و موسلیم گټراویانه‌ته‌وه].

واته: ئایا منداله‌کانی تریشت به‌قه‌د ئه‌مه‌ت پیداون؟

وتی: نا.

فهرمووی: "له خودا بترسین و دادپهروه ربین له نیتوان مندالّه کانتاندا"،
له گیرانه وهیه کی تردا: پیغه مبهەر (ﷺ) فهرمووی: "کهواته من مه که به
شایهت، چونکه پیگومان من نابمه شایهت له سهر ناحه قی و ستهم".

له گیرانه وهیه کی تردا: پیغه مبهەر (ﷺ) فهرمووی: ئه ری حه ز ناکه ی
مندالّه کانت هه موویان وه ک یه ک بوّت چاکن؟

وتی: به لّی.

فهرمووی: کهواته نابی جیاوازی له نیتواناندا بکه ی.

ئیتربابم گه پرایه وه و دیارییه که ی لی وه رگرمه وه.

✓ داک و بابیک که خو یان نموونه یی نه بن، ناتوانن مندالی
نموونه ییش پهروه ده بکه ن.

✓ دلّه کان به ئاموژگاری زیندوو ده بنه وه، ئاسته نگه کانیش هه ر
به و لاده چن.

بیبه‌شیان مه‌که‌ن له شیری خۆتان

خودای گه‌وره ده‌فه‌رمووی: ﴿وَالْوِلْدَاتُ يُرْضَعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنَمِّ الرِّضَاعَةَ﴾. [سورەتی (البقرة)، ئایەتی: (۲۳۳)].

واته: با دایکان دوو سالی ته‌واو شیربده‌ن به منداله‌کانیان، بۆ ته‌وانه‌ی ده‌یانه‌وێت ماوه‌ی شیرپێدان ته‌واوبکه‌ن و شیری ته‌واو بده‌ن.

پێغه‌مبه‌ری خۆشه‌وێستمان (ﷺ) ده‌فه‌رمووی: «بَيْنَا أَنَا نَائِمٌ إِذْ أَتَانِي رَجُلَانِ، فَأَخَذَا بِضَبْعَيَّ، فَأَتَيَا بِي جَبَلًا وَغَرًّا، فَقَالَا: اصْعَدْ، فَقُلْتُ: إِنِّي لَا أَطِيقُهُ، فَقَالَ: إِنَّا سَنُسَهِّلُهُ لَكَ، فَصَعِدْتُ... ثُمَّ انْطَلَقَ بِي فَإِذَا أَنَا بِنِسَاءٍ تَنْهَشُ ثُدْيَهُنَّ الْحَيَّاتُ، قُلْتُ: مَا بَالُ هَؤُلَاءِ؟! قِيلَ: هَؤُلَاءِ يَمْنَعُنَّ أَوْلَادَهُنَّ اللَّبَانَهُنَّ». [ئیمامی ئینووحیبیان و ئینوخوزیمه و حاکیم گێراویانه‌ته‌وه].

واته: کاتیک خه‌وتبووم، له‌خه‌ومدا دوو فریشته له‌شێوه‌ی دوو پیاو‌دا هاتنه‌لام، جا قۆلیانگرتم و له‌گه‌ڵ خۆیان بردیانم تا گه‌یشتینه‌ شاخیکێ سه‌خت و دژوار، وتیان: سه‌رکه‌وه!

وتم: زۆر زه‌حمه‌ته، ناتوانم.

وتیان: ئێمه یارمه‌تیت ده‌ده‌ین.

ئێتر ده‌ستیانگرتم و سه‌رکه‌وتم... ئه‌نجا له‌وێوه‌ بردیانم بۆ شوێنیک، له‌وێ گه‌یشتمه‌ کۆمه‌له‌ ژنیک که‌ ماری گه‌وره

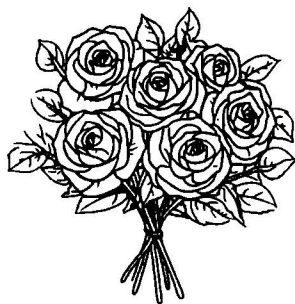
گهوره پهللاماری مه مکی دهدان و دهیگهستن و مه مکیانی شیتال شیتال
کردبوون، وتم: ئەمانه کین؟ چیانکردوو؟!

وترا: ئەمانه ئەو ژنانەن بەبێ هیچ بەهانه و پاساوێکی شرعی
نەیانەیتشتوو کۆرپەکانیان مه مکیان بمژن و شیریان لیتخۆن.

✓ دواڕۆژی منداڵه کانتان مه که نه قوربانی فهراهه مهینانی
داهاتوتان.

✓ ئەگەر کورپک به پره وشت بیت ئەوا که سیک به پره وشته،
به لام ئەگەر کچیک به پره وشت بیت ئەوا خیزانیک به پره وشته.

✓ بۆ فیڕبوون ده بیت گوئیگريت، به لام بۆ باشتربوون ده بیت
هه لبدەیت.

پیکه‌خستنی نه‌ک له‌باربردنی

خودای گه‌وره ده‌فه‌رمووی: ﴿وَلَا تَقْلُوبُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةً إِمَّا لَقِيتُمْ نَجًّا أَوْ خَشْيَةً مِنْكُمْ وَإِنْ قُلْتُمْ كُنَّا نَمُوتُ أَوْ نَكُونُ مِنْ الْخَالِدِينَ﴾. [سوره‌تی (الإسراء)، ثایه‌تی: (۳۱)].

واته: منداله‌کانتان له‌ترسی گرانی و هه‌زاری و برستی مه‌کوژن، ئیمه‌پرزق و پوزی ئه‌وانیش و ئیوه‌یش ده‌هین، به‌پاستی کوشتن و له‌باربردنیان هه‌له‌و تاوانیکی زور گه‌وره‌یه.

جاییری کوری عه‌بدوڵلا - خودا لێیان پازی بێ - ده‌فه‌رمووی: «كُنَّا نَعْرِضُ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ (ﷺ) ، وَالْقُرْآنُ يَنْزِلُ». [ئیمامی بوخاری و موسلیم گێراویانه‌ته‌وه].

واته: ئیمه‌له‌سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ردا (ﷺ) ، بۆ ئه‌وه‌ی هاوسه‌ره‌کانمان مندالیان نه‌بێ له‌کاتی سه‌رجیی له‌گه‌لیاندا توومان تینه‌ده‌کردن، له‌کاتیکدا قورئانیش هه‌ر داده‌به‌زی. (واته: ئه‌گه‌ر ئه‌م کاره‌ حه‌رام بووایه، قورئان قه‌ده‌غه‌ی ده‌کرد).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووی: «كُنَّا نَعْرِضُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) ، فَبَلَغَ ذَلِكَ نَبِيَّ اللَّهِ (ﷺ) ، فَلَمْ يَنْهَانَا». [ئیمامی موسلیم گێراویانه‌ته‌وه].

واته: ئیمه‌له‌سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) ، بۆ ئه‌وه‌ی هاوسه‌ره‌کانمان مندالیان نه‌بێ له‌کاتی سه‌رجیی

له گه لیاندا تۆرمان تینه ده کردن، جا ئەم باسه گه یشته وه پێغه مبهەر (ﷺ)،
 ئەویش پنی ئەم کاره ی لینه گرتین و قه ده غه ی نه کردین.

✓ باوه ر به رۆژی دوایی چووه هه ر مایه که وه، ئەو ماله رۆشن
 ده بێته وه.

✓ ئەگه ر هاوسه رگیرتان کرد، که سیك په یدا بکه ن که خوو
 و ره وشتی به رز و جوان بێت، که سیك که ئالوده ی خووه
 خراپه کان بێت هه م زیانی بۆ خۆی ده بێت، هه م بۆ خێزانه که شی.

✓ دوو شت دیاری ده که ن که تۆ کییت: ئەرامگرتن کاتیك
 هه یچت نییه، ره وشت کاتیك هه موو شتیکت هه یه.

کۆشکی سوپاسگوزاری

خودای گه‌وره ده‌فهرمووی: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ﴾. [سوره‌تی (الطور)، ئایه‌تی: (۲۱)].

واته: ئه‌وانه‌ی ئیمانیان هه‌تاوه، هه‌روه‌ها نه‌وه‌کانیشیان که به ئیمان‌ه‌وه شوئینان که‌وتوون، له به‌هه‌شتدا پێکیان شاد ده‌که‌ینه‌وه و، هه‌یچیش له پاداشتی کرده‌وه‌کانیان که‌مناکه‌ینه‌وه.

په‌غه‌مبه‌ری خۆشه‌ویستمان (ﷺ) ده‌فهرمووی: «إِذَا مَاتَ وَلَدُ الْعَبْدِ، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى لِمَلَائِكَتِهِ: قَبَضْتُمْ وَلَدَ عَبْدِي، فَيَقُولُونَ: نَعَمْ. فَيَقُولُ: قَبَضْتُمْ ثَمَرَةَ فُؤَادِهِ. فَيَقُولُونَ: نَعَمْ. فَيَقُولُ: مَاذَا قَالَ عَبْدِي؟ فَيَقُولُونَ: حَمْدَكَ وَاسْتَرْجَعَ. فَيَقُولُ اللَّهُ: ابْنُوا لِعَبْدِي بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ، وَسَمُّهُ بَيْتُ الْحَمْدِ». [ئیمامی ئه‌حمه‌د و تیرمیزی و ئیبنو حیبیان گه‌راویانه‌ته‌وه].

واته: هه‌ر کاتیک منداڵی به‌نده‌یه‌ک مرد، خودای گه‌وره به‌فریشته‌کانی ده‌فهرمووی: ئایا گیانی منداڵی به‌نده‌ی متان کیشا؟ ده‌لێن: به‌لێ.

ده‌فهرمووی: گیانی جگه‌رگۆشه‌ی به‌نده‌ی متان کیشا؟

ده‌لێن: به‌لێ.

ده فەرمووی: بەندە کەم چی وت؟

دەلێن: ئەی خودایە! سوپاسی تۆی کرد و وتی: ئێمە هەموومان
مولکی خوداین و هەر بۆ لای ئەویش دەگەرێنەوه!

خودا دەفەرمووی: کەواتە کۆشکێکی لە بەهەشتدا بۆ دروستبکەن و
ناوی لێنیتن: کۆشکی سوپاسگوزاری.

هەروەها ئەبو سەعیدی خودری - خوالیی لاپازی بێ - دەفەرمووی:
جاریک پیغەمبەری خودا (ﷺ) پروویکردە ژنان و پیتی فەرموون: «مَا مِنْكُمْ
امْرَأَةٌ تَقْدُمُ ثَلَاثَةَ مِنْ وَلَدِهَا، إِلَّا كَانَ لَهَا حِجَابٌ مِنَ النَّارِ»، فَقَالَتْ امْرَأَةٌ:
وَأَنْتَيْنِ؟ فَقَالَ: «وَأَنْتَيْنِ». [ئیمامی بوخاری و موسلیم گێراویانەتەوه].

واتە: هەر ژنیک لەپیش خۆیدا سێ مندالی بچوکی بمری و ئارامیان
لەسەر بگری، ئەو بۆی دەبنە قەلغان و دەپاریژن لە ئاگری دۆزەخ.

ژنیک وتی: ئەی ئەگەر دوو بن؟

فەرمووی: ئەگەر دووش بن.

هەر لەمبارەوه موعاویەیی کۆری قورپەر - خودا لێیان پازی بێ -
لە بایەوه دەگێڕێتەوه و دەفەرمووی: کابرایەک هەبوو زوو زوو لەگەڵ
کۆریکی بچوکیدا دەهاتە خزمەت پیغەمبەر (ﷺ)، جاریک
پیغەمبەر (ﷺ) پیتی فەرموو: ئەم کۆرەت زۆر خوشدەوی؟

کابرا وتی: ئەه یڤڤه مبهری خودا! یاخوا من چهند ئەم کورهمم
خۆشدهوئ خوداش ئەوهنده تۆی خۆشبوئ.

بۆ ماوهیه ک کابرا دیارنهما، یڤڤه مبهری خودا (ﷺ) ههوالی پرسى،
وتیان: "ئهو کورهی که جهنابت دیبووت وهفاتى کردوه"، دواتر یڤڤه مبه
(ﷺ) کابرای بینى و دلنه وایی کرد و پیتی فهرموو: «أَمَّا تُحِبُّ أَنْ لَا تَأْتِيَ
بَاباً مِنْ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ إِلَّا وَجَدْتَهُ يَنْتَظِرُكَ؟»، فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ!
أَلَّهُ خَاصَّةً، أَوْ لِكُلِّنَا؟ قَالَ: «بَلْ لِكُلِّكُمْ». [ئیمامی ئەحمەد و نەسائی و
ئیبنوحیبیان گێراویانەتەوه].

واته: مه گهر چه زناکه ی له پۆزی دوایدا برۆیته بهر ههر ده رگایه ک له
ده رگاكانى به ههشت ئەو لهوئ بى و چاوړیت بکات؟

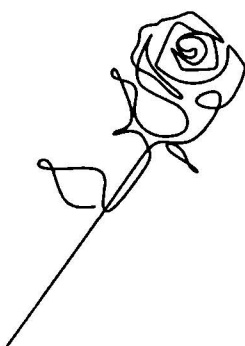
کابرایه ک وتی: ئەه یڤڤه مبهری خودا! ئەوه بهس بۆ ئەوه یان بۆ
هه موومانه؟

فهرمووی: به لکو بۆ هه مووتانه.

✓ ئارامبە، ھەر شىڭ ھى تۆپىت لىت دوور ناكە وپتەو، ئەو ھى
دەرۋات ھى تۆنەبوو.

✓ خەفەت بۆ شىڭ مەخۇ كە لە دەست داو، پەنگە ئە گەر
بمايە توۋشى خەمى زياتر بوويتايە.

۵

خانوی

خوشبهختی

خانوو به خششی خودایه

خودای گه وره ده فهرمووی: ﴿وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا﴾.
[سوره تی (النحل)، ئایه تی: (۸۰)].

واته: ههر خودایه که هه موو شتیکی بۆ فه راهه م کردوون تا خانوو و مال بۆ خۆتان دروست بکه ن و، خانووه کانتانیشی بۆ کردوون به جیگه ی پشوودان و ئارامی.

پینغه مبه ری خۆشه و یستمان (ﷺ) ده فهرمووی: «مِنْ سَعَادَةِ الْمَرْءِ: الْجَارُ الصَّالِحُ، وَالْمَرْكَبُ الْهَنِيءُ، وَالْمَسْكَنُ الْوَاسِعُ». [ئیمامی ئه حمه د گپراویتییه وه].

واته: له هۆکاری خۆشه ختی مروفن: دراوسیکی چاک، ئامیژیکی گواستهوی ساز و له بار، خانویتیکی گه وره و فراوان.

ههروه ها ئه نه سی کوپی مالیک - خودا لئی پازی بی - ده گپرتیه وه و ده فهرمووی: "أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) كَانَ إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ، قَالَ: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا، وَكَفَانَا وَأَوَانَا، فَكُم مِّمَّنْ لَا كَافِيَ لَهُ وَلَا مُثْوِي؟!»". [ئیمامی موسلیم و ئه بوداوود و تیرمیزی گپراویانه ته وه].

واته: پینغه مبه ری خودا (ﷺ) نه ریتی وابوو، کاتیکی ده چووه سه ر جیگا، ده یفه رموو: سوپاس بۆ ئه و خودایه ی

که نان و ئاوی پندایین و، پنداویستییه کانی جییه جی کردین و خانوو و
مالی پییه خشین، ده بی چهند که س هه بن هه ژار و بی مال بن؟!

✓ مال، وهك قوتا بخانه يهك وايه، كه فشار له سه ر مروف ناهي لي
و ئاسو و ده يي پي ده به خشي.

✓ مروف ته نها له مالي خوي دا مه زنترين ده سه لاتداري دونيا يه.

✓ سه ركه وتن په ژه يه كه، ناتوانيت بوي سه ركه ويت و
دهسته كانت له نيو گير فانتدا يي ت.

بەر له خانوو کږین، دروسن بکړه

خودای گه وره ده فهرمووی: ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾. [سوره تی (التحریم)، ثابته تی: (۱۱)].

واته: خودای گه وره نمونه ی هیناو ته وه بو ته وانه ی ټیمانیان هیناو به ژنه که ی فیرعه ون، کاتیک وتی: ته ی په روه رښم! له لای خو ت و له به هشتدا خانوویه کم بو دروست بکه و، له ده ست فیرعه ون و په فتاره کانی و هم گه له سته مکاره ش پرزگارم بکه.

ته نه سی کوړی مالیک - خودا لئی پازی بچ - له میانه ی گپړانه وه ی باسی (هیجړه ت) دا، ده فهرمووی: "فَقَالَ نَبِيُّ اللَّهِ (ﷺ) : «أَيُّ بُيُوتٍ أَهْلِنَا أَقْرَبُ؟»، فَقَالَ: أَبُو أَيُّوبَ: أَنَا يَا نَبِيَّ اللَّهِ، هَذِهِ دَارِي، وَهَذَا بَابِي، قَالَ: «فَانْطَلِقْ، فَهَيِّئْ لَنَا مَقِيلًا»، فَذَهَبَ فَهَيَّأَ لَهُمَا مَقِيلًا، ثُمَّ جَاءَ فَقَالَ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ! قَدْ هَيَّأْتُ لَكُمَا مَقِيلًا، فَقُومَا عَلَى بَرَكََةِ اللَّهِ". [ټیمامی ته حمه د و بوخاری و حاکیم گپړاویانه ته وه].

واته: پیغه مبه ری خودا (ﷺ) فهرمووی: خانووی خزمه کانمان کامه یان نزیک تره؟

ته بو ته یوبی ته نصاری وتی: خانووی من ته ی

پېغه مبهري خودا، ئه مه خانووه كه مه، ئه مه ش ده رگايه كه يه تي!

پېغه مبهري خودا (ﷺ) فرموي: ده برۆ شوئيتيكي بۆ ئاماده بكه.

ئه ویش ده موده ست پوشت شوئيتيكي بۆ ئاماده كردن، ئه نجا هاته وه

و وتی: ئه ی پېغه مبهري خودا! شوئيتيكي چاكم بۆ ئاماده كردوون،

فرموون بابچين.

✓ ئاسووده يي مآل و، په روه رده ي خيزان و مندآل، تا رادده يه كي

زۆر به ستراونه ته وه به ده ورويه ره وه، كه وابوو: "به ر له خانوو

كړين، دراوسي بكره"، يان "به ر له مآل كړين، ژينگه بكره".

✓ كه سي باش ئارامت ده كاته وه، دراوسي خراپيش ده نگت

ده ردينيت.

زیکری پوښتنه‌دهر و هاتنه‌وه بو مال

پیغه‌مبهری خوښه‌وېستمان (ﷺ) ده‌فرمووی: «إِذَا خَرَجَ الرَّجُلُ مِنْ بَيْتِهِ، فَقَالَ: "بِسْمِ اللَّهِ، تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ"، يُقَالُ لَهُ حَبِثَ: هَدَيْتَ وَكُفَيْتَ، وَوُقِيتَ، وَتَنَحَّى عَنْهُ الشَّيْطَانُ. وَيَقُولُ لَهُ شَيْطَانٌ آخَرُ: كَيْفَ لَكَ بِرَجُلٍ قَدْ هُدِيَ، وَكُفِيَ، وَوُقِيَ». [ئیمامی نه‌بوداوود و تیرمیزی گپ‌راویانه‌ته‌وه].

واته: هر کاتیک ئاده‌میزاد له مال پوښته‌دهره‌وه و، وتی: "به‌ناوی خودا، پشتم به‌خودا به‌ست، هیچ‌جوله و توانایه‌ک نییه‌ته‌نها ته‌وه نه‌بی که خودا ده‌یه‌خشی"، له‌م کاته‌دا پتی ده‌وتری: پټوینی کرایت و په‌نادرایت و پاریزرایت، ئیتر شه‌یتان وازی لی دټنی و به‌جینی دټلی، شه‌یتانه‌کانی تریش پتی ده‌لټن: جا چیت پنده‌کړی له‌گه‌ل که‌سیک که له‌لایه‌ن خوداوه‌ پټوینی کراوه و په‌نادراوه و پاریزراوه.

هر له‌مباره‌وه‌ دایکی ئیمانداران خاتوو ئوم سه‌له‌مه - خودا لټی پازی بی - ده‌فرمووی: «أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) كَانَ إِذَا خَرَجَ مِنْ بَيْتِهِ يَقُولُ: «بِسْمِ اللَّهِ، تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ أَوْ أُضَلَّ، أَوْ أَزِلَّ أَوْ أُزَلَ، أَوْ أَظْلَمَ أَوْ أُظْلِمَ، أَوْ أَجْهَلَ أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ»». [ئیمامی نه‌بوداوود و تیرمیزی و نه‌حمه‌د گپ‌راویانه‌ته‌وه].

واته: پیغه‌مبهری خودا (ﷺ) نه‌ریتی و ابوو، کاتیک له

مالِ ده‌رۆیشته ده‌ره‌وه ده‌یفه‌رموو: به ناوی خودا، پشتم به خودا به‌ست، خودایه! په‌نات پنده‌گرم له‌وه‌ی که گومرا بکه‌م یان گومرا بکریم، هه‌له بکه‌م یان به هه‌له ببریم، سته‌م بکه‌م یان سته‌مم لێ بکرئ، په‌فتاری نابه‌جی بکه‌م یان په‌فتاری نابه‌جیم به‌رامبه‌ر بکرئ.

هه‌روه‌ها پینغه‌مبه‌ری خوشه‌ویستمان (ﷺ) ده‌فه‌رمووی: «إِذَا دَخَلَ الرَّجُلُ بَيْتَهُ فَذَكَرَ اللَّهَ عِنْدَ دُخُولِهِ، وَعِنْدَ طَعَامِهِ، قَالَ الشَّيْطَانُ: لَا مَبِيتَ لَكُمْ وَلَا عِشَاءَ». [ئیمامی بوخاری و موسلیم گێراویانه‌ته‌وه].

واته: هه‌ر کاتیک ئاده‌میزاد ده‌چیته‌وه ماله‌وه و، له‌کاتی ڕۆیشتنه‌ ژووره‌وه و له‌کاتی نان‌خواردندا ناوی خودای هیتا و به‌ناوی خودا ده‌ستپیکرد، شه‌یتان به‌ داروده‌سته‌ی خۆی ده‌لێ: هه‌ستن با به‌ڕۆیین، نه‌ جیگا و نه‌ نانتان له‌م ماله‌ ده‌ستناکه‌ویت.

پیتوبه ره که تی مال

خوای گه وره ده فهرمووی: ﴿فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبَرَكَاةٌ طَيِّبَةٌ﴾. [سوره تی (النور)، ثایه تی: (۶۱)].

واته: هه رکاتیکی چوونه هه مالئیک سه لام له خوټان و له یه کتر بکه ن، سه لامئیک له لایه ن خوای گه وره وه که پره له پیتوبه ره که ت و جوانیی و پاکیی.

پیغه مبه ری خو شه ویستمان (ﷺ) ده فهرمووی: «ثَلَاثَةٌ كُلُّهُمْ ضَامِنٌ عَلَى اللَّهِ، إِنْ عَاشَ رُزِقَ وَكُفِيَ، وَإِنْ مَاتَ أَدْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ، مَنْ دَخَلَ بَيْتَهُ فَسَلَّمَ فَهُوَ ضَامِنٌ عَلَى اللَّهِ، وَمَنْ خَرَجَ إِلَى الْمَسْجِدِ فَهُوَ ضَامِنٌ عَلَى اللَّهِ، وَمَنْ خَرَجَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَهُوَ ضَامِنٌ عَلَى اللَّهِ». [ئیمامی ته بودا وود و ئیبنو حیبان گپراویانه ته وه].

واته: سی که س هه ن هه موویان له ژیر زه مانه ت و گرنتی پاراستنی خودای گه وره دان، ته گهر ژیان پوژی فراوان و ته واویان پیده درئ، ته گهر مردیشن ده یانخاته به هه شته وه:

یه که م: ته وه که سه ی کاتیک ده پرواته وه ماله وه سه لام ده کات.

دووهم: ته وه که سه ی ده پرواته مزگه وت بو ته نجامدانی نوژی

جه ماعه ت.

سَيِّهَم: ئەو كەسەى لە پێناوى خودا لە مالى دەردەچى.

هەروەها ئەنەسى كۆرى مالىك - خودا لى رازى بى - دەگىرپتەوه
و دەفەرموو: پىغەمبەرى خودا (ﷺ) پىمى فەرموو: « يَا بُنَيَّ! إِذَا
دَخَلْتَ عَلَىٰ أَهْلِكَ، فَسَلِّمْ، يَكُنْ بَرَكَهً عَلَىكَ، وَعَلَىٰ أَهْلِ بَيْتِكَ ». [ئىمامى
تيرمىزى گىراوتتەوه].

واتە: پۆلەى شىرىنم! كاتىك دەچىتەوه بۆ مالى خۆتان سلاو لە
مالەوه بكە، چونكە ئەو سلاوكردنە دەبىتە هوى پىتوبەرەكەت بۆ خۆت
و بۆ مالەوهتان.

✓ بەئەركى خۆشهويستى بەخشىن بە مالەوهتان رابگەن، ئەوه
لە ماوهيهكى كورتدا گۆرانی گەوره دەبين، دەبين كە كەشى
بىزارى و ناارامى مالتان دەگۆرپت بۆ بەهەشتى دونيا.

✓ ئەگەر كەسێك بەردەوام لىت دەبوورپت، بزانه ئەو كەسە
زۆر رىزت لىدەگرپت و نايهەوېت لە دەستت بدات، بۆيه درېژە
بە هەلەكانت مەدە.

ناوه‌دانی و ئارامی مأل

پێغه‌مبه‌ری خۆشه‌وێستمان (ﷺ) ده‌فرمووی: «مَثَلُ الْبَيْتِ الَّذِي يُذَكِّرُ اللَّهَ فِيهِ، وَالْبَيْتِ الَّذِي لَا يُذَكِّرُ اللَّهَ فِيهِ، مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ». [ئیمامی موسلیم گێراوێتییه‌وه].

واته: نموونه‌ی ئه‌و ماله‌ی یادی خوای تیدا ده‌کری و ئه‌و ماله‌یش یادی خوای تیدا ناکری، وه‌ک زیندوو و مردوو وایه‌.

هه‌روه‌ها ده‌فرمووی: «لَا تَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ مَقَابِرَ، إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْفَرُ مِنَ الْبَيْتِ الَّذِي تُقْرَأُ فِيهِ سُورَةُ الْبَقَرَةِ». [ئیمامی موسلیم و تیرمیزی و ته‌حمه‌د گێراوێانه‌ته‌وه‌].

واته: ماله‌کانتان مه‌که‌ن به‌ گۆرستان (نوێزی تیدا بکه‌ن، قورئانی تیدا بخوێنن، یادی خودای تیدا بکه‌ن)، بێگومان شه‌یتان راده‌کات له‌ مالتیک سوپه‌تی (به‌قه‌ره‌)ی تیدا بخوێندری.

هه‌روه‌ها ده‌فرمووی: «اقْرَأُوا سُورَةَ الْبَقَرَةِ فِي بُيُوتِكُمْ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَدْخُلُ بَيْتًا يُقْرَأُ فِيهِ سُورَةُ الْبَقَرَةِ». [ئیمامی حاکیم و به‌یه‌قه‌ی گێراوێانه‌ته‌وه‌].

واته: له‌ نیو ماله‌کانتاندا سوپه‌تی (به‌قه‌ره‌) بخوێنن، چونکه‌ بێگومان شه‌یتان ناچێته‌ مالتیک سوپه‌تی (به‌قه‌ره‌)ی تیدا بخوێندری.

✓ به خته وهری کالایه کی گرانبه ها نییه، چونکه زۆربه ی
هوکاره کانی به خورایین، بۆنموونه: خوشه ویستی، پیکه نین،
کارکردن به دلسۆزییه وه.

✓ له ههر خیزانی کدا کیشه کان به گفتوگو چاره سهر بکړین،
که شیکی ئارام دیته کایه وه و، خوشه ویستی و ڕیز زیاد ده بیت،
له و خیزانانه شی که گفتوگویه کی ئه وتۆ نییه له نیتواناندا،
دهمه قالیی زۆر و، ړق و کینه ده که ویته نیتوانیان و په ره ده سیتیت.

ماله کانتان مه کهن به گۆرستان

خوای گه وره ده فهرمووی: ﴿وَأَجْعَلُوا يُؤْتِكُمْ قِتْلَةً وَاقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾. [سوره تی (یونس)، ثایه تی: (۸۷)].

واته: ماله کانتان بکه نه جینگه ی نوێژ و خودا په رستی و نوێژه کانیشتان به چاکي بکه ن، مزگینیش بده به ئیمانداران که له دنیا دا سهرده که ون و له دواړو ژیشدا شو ئیمان به هه شتی به رینه .

پینگه مبه ری خوشه و یستمان (ﷺ) ده فهرمووی: «اجْعَلُوا مِنْ صَلَاتِكُمْ فِي بُيُوتِكُمْ، وَلَا تَتَّخِذُوهَا قُبُورًا». [ئیمامی بوخاری و موسلیم گپراویانه ته وه].

واته: زۆر به ی نوێژه سووننه ته کانتان له ماله وه بکه ن و، ماله کانتان مه که نه گۆرستان.

پینگه مبه ری خوشه و یستمان (ﷺ) ده فهرمووی: «صَلُّوا أَيُّهَا النَّاسُ فِي بُيُوتِكُمْ، فَإِنَّ أَفْضَلَ الصَّلَاةِ صَلَاةُ الْمَرْءِ فِي بَيْتِهِ، إِلَّا الْمَكْتُوبَةَ». [ئیمامی بوخاری و موسلیم گپراویانه ته وه].

واته: ئه ی خه لکینه ! له ماله کانتاندا نوێژ بکه ن، چونکه گه وره ترین نوێژ ته و نوێژه یه که پیاو له ماله وه ده یکات، بێجگه له نوێژه فهرزه کان.

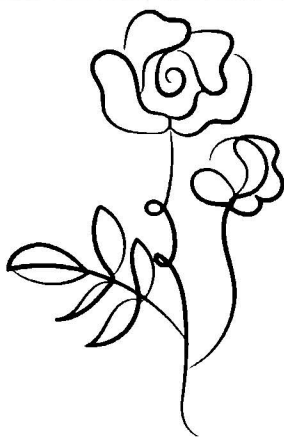

هه ر له مباره وه دایکی ئیمانداران خاتوو عایشه - خودا

لئی رازی بی - دہ فہرمووی: "كَانَ يُصَلِّي فِي بَيْتِي قَبْلَ الظُّهْرِ أَرْبَعًا، ثُمَّ يَدْخُلُ فَيُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ، وَكَانَ يُصَلِّي بِالنَّاسِ الْمَغْرِبَ، ثُمَّ يَدْخُلُ فَيُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ، ثُمَّ يُصَلِّي بِالنَّاسِ الْعِشَاءَ، وَيَدْخُلُ بَيْتِي فَيُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ".
[نیمامی موسلیم و ئەبوداود ئەحمەد گێڕاویانەتەوہ].

واتە: پێغەمبەری خودا (ﷺ) نەریتی وابوو، پێش نوێژی نیوہەرۆ لە مالی مندا چوار پکات سوننەتی دەکرد، ئەنجا دەچوو بۆ مزگەوت و پێشنوێژی بۆ خەڵکەکە دەکرد، پاشان دەهاتەوہ دوو پکات سوننەتی دەکرد، ھەر و ھا پێشنوێژی شیوانی بۆ خەڵکەکە دەکرد و، ئەنجا دەهاتەوہ مال و دوو پکات سوننەتی دەکرد، ھەر و ھا پێشنوێژی خەوتنانی بۆ خەڵکەکە دەکرد و، ئەنجا دەهاتەوہ مال و دوو پکات سوننەتی دەکرد.

پەرستشەکان لە مالەوہ پیکەوہ بکەن، قورئان بخوینن، ھەفتانە شەویک تەرخان بکەن بۆ تاووتویکردنی باسیکی ئایینی.

پښتانه له فرشته ګان مه ګرځ

پښتانه بهرې خوښه ويستان (ﷺ) ده فېرمووي: «لَا تَدْخُلُ الْمَلَائِكَةُ بَيْتًا فِيهِ كَلْبٌ، وَلَا صُورَةٌ». [ټيمايي بوخاري و موسليم گټراويا نه ته وه].

واته: فرشته ګان ناروڼه مالټيک سه ګ و وټنه پټيکي ته واوي کيشر اوي گيانله بهر پټيکي تيدايښ.

هه روه ها ده فېرمووي: «مَنْ افْتَنِيَ كَلْبًا إِلَّا كَلْبَ صَيْدٍ، أَوْ مَاشِيَةٍ، نَقَصَ مِنْ أَجْرِهِ كُلَّ يَوْمٍ قَرَّاطَانٍ». [ټيمايي بوخاري و موسليم گټراويا نه ته وه].

واته: هر که سيک پټجګه له سه ګي راو و پاسه واني سه ګيک رابګري، ته وه هه موو روژنيک دوو پارچه له پاداشتي کرده وه ګاني که م ده پټته وه.

هر له مباره وه دايکي ټيماندانان خاتو و عايشه - خودا لټي پازي بي - ده فېرمووي: حه زره تي جبيريل - سه لامي خوداي لټي - به لټي دابو به پښتانه بهرې خودا (ﷺ) که له کاتيکي ديارکراودا پټته لاي، ته م کاته ديارکراوه دي و که چي حه زره تي جبيريل نايښ، له م کاته دا پښتانه بهر (ﷺ) ګوچانيکي به ده سته وه بوو و فريدا و فېرمووي: "نه خودا و نه نيردراوه ګاني له به لټي و ګفتي خويان پاشګه ز نابنه وه"، پاشان ټاوري

دایه وه، بيني توتکه سه ګيک له ژر ته ختي نوو سته که ي که وتوه، فېرمووي: ټي عايشه! که ي ته م توتکه سه ګه

هاتۆته ژووره وه؟!

وتم: "به خودا ئاگادار نه بووم و نازانم"، ئیتر فرمانی کرد و سه گه که
کرایه دهره وه، دواي ئه مه ده سته جی حه زه تی جیبریل - سه لامی خودای
لیبی - هات، پتغه مبه ری خودا (ﷺ) فهرمووی: ئه ی جیبریل! تو به لئنت
پندام بیته لام، منیش زۆر چاوه پۆم کردی و نه هاتی؟!

حه زه تی جیبریل - سه لامی خودای لیبی - فهرمووی: ئه و تو تکه
سه گه ی له مالتاندا بوو نه یه یشت بێم، چونکه ئیمه ی فریشته کان نارۆینه
مالێک سه گ و وینه ییکی ته واوی کینشراوی گیانله به ریکی تیدا بێ.
[ئیمامی موسلیم و ئه حمه د و ئیبنو ماجه گیراویانه ته وه].

پاکو خاویڻی مال

خودای گه وره ده فرمووی:

﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ﴾. [سوره تی (البقرة)،
 ثایه تی: (۲۲۲)].

واته: یتگومان خدا تهو که سانه ی خوشده ویت که زووزوو
 تهوبه ده کهن و په شیمان ده بنه وه له گوناهان، ههروه ها تهوانه شی
 خوشده ویت که له پرواله ت و ناخیاندا پاکو خاویڻن.

پیغه مبه ری خوشه ویستمان (ﷺ) ده فرمووی:

« إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ يُحِبُّ الطَّيِّبَ، نَظِيفٌ يُحِبُّ النَّظَافَةَ، كَرِيمٌ يُحِبُّ
 الْكِرَمَ، جَوَادٌ يُحِبُّ الْجُودَ، فَتَنَظَّفُوا أَفْنِيَتَكُمْ، وَلَا تَشَبَّهُوا بِالْيَهُودِ ».
 [ئیمامی تیرمیزی و تهبو یه علا و به زراړ گپراویانه ته وه].

واته: به پراستی خودا پاک و یتگهرده و پاک و یتگهردیشی
 خوشده وی، خاویڼه و خاویڼیشی خوشده وی، به خشنده یه و
 به خشنده ییشی خوشده وی، سه خاوه تمه نده و سه خاوه تمه ندیشی
 خوشده وی، که واته چهنه یتانده کری پاکو خاویڻی رابگرن، ته نانه ت
 بهر ده رگا و پیش مالّه کانیشان خاویڼکه نه وه و، له ره زیلی و
 پیسو پوخلیدا خوتان مه چوینن به جوله که کان.

پاراستنی مال

پیغه مبهری خوشه ویستمان (ﷺ) ده فهرمووی: « غَطُوا الْإِنَاءَ، وَأَوْكُوا السَّقَاءَ، وَأَغْلِقُوا الْأَبْوَابَ، وَأَطْفِئُوا السَّرَاجَ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَحُلُّ سِقَاءً، وَلَا يَفْتَحُ بَاباً، وَلَا يَكْشِفُ إِنَاءً، فَإِنْ لَمْ يَجِدْ أَحَدَكُمْ إِلَّا أَنْ يَغْرُضَ عَلَى إِنَائِهِ عُوداً، وَيَذْكُرَ اسْمَ اللَّهِ فَلْيَفْعَلْ، فَإِنَّ الْفُوسِقَةَ تُضْرِمُ عَلَى أَهْلِ الْبَيْتِ بَيْتَهُمْ ». [نیمای بوخاری و موسلیم گپراویانه ته وه].

واته: به تاییه ت شه وانه ئه و مه نجه ل و قاپانه ی خواردن و خواردنه و یان تیدایه جوان دایانپوشن و سهریان بئینه وه سهر، ههروه ها ده می گوزه به ستن، ده رگا کانیش داخه ن و چراش (گلۆپ، سوپا، هیتهر) بکوژینه وه، چونکه شه یان گوزه به ک ده می به سترایت نایکاته وه، ده رگایه ک داخرایت نایکاته وه، مه نجه لیک سهری له سهرییت لاینابات، جا ئه گهر ههر هیچتان ده ستنه که وت بیخه نه سهر مه نجه له کان ته نها په له داریک نه بی، ئه وه ئه و په له داره به سهر مه نجه له که پراهیلن و ناوی خودای لیبنن، به پاستی مشکیش که یه کیکه له جانه وه ره ناشیرین و خراپه کاره کان زور جار پرووده دا چرا وهرده گپری و مال به سهر خاوه ن مالدا ده سووتینی.

ههر له مباره وه ئه بو موسای ئه شعهری - خودا لئی پازی بی - ده گپریته وه و ده فهرمووی: شه ویک له مه دینه مایک به سهر دانیشته وانه که یدا سووتا، کاتیک ئه م هه وانه یان گه یانده

پنځه مېرى خودا (ﷺ) ، فرموى: «إِنَّ هَذِهِ النَّارَ إِنَّمَا هِيَ عَذُوبٌ لَّكُمْ، فَإِذَا نِمْتُمْ فَأَظْفِقُوهَا عَنْكُمْ». [ئيمامى بوخارى و موسليم گېراويانه ته وه].

واته: بهراستى هم ټاگره دوژمنتانه (خوتان و خيزان و مال و سامانتان له نيو ده بات)، بويه هر کاتيک ويستان بخه ون بیکورژننه وه.

جوانى هر مالک هم ماهه نگیيه، چيرى هر مالک وابه سته ييه،
خوشى هر مالک خوشه ويستيه، سامانى هر مالک
منداله کانن، ئاسووده يي هر مالک ټه و دلانه ن که ئاسووده بيان
چنگ که وتووه.

سوپاس و نزاى كۆتايى

سوپاس و ستايىشى بىپايان بۇ پەروەردگارى جيهانيان، كه رېئوئىنى و كۆمهكىكردم، توانيم له نووسين و ئامادهكردىنى كىتېبى (پەرژىنى مالى) بېمهوه، نزام ئهوهيه له ديوانى خوادا كه به گوڤرهى سۆزى فراوانىي و بهخشى بىپايانى پاداشتم بداتهوه و بهزهىي پىدايىتمهوه.

داواكارىشم له و برا و خوشكانههه كه ئهم كىتېبه دهخوڤنهوه و سوودى ليوهردهگرن، خوڤم و داك و بابم و هاوسهر و مندالهكانم و مامۆستايهكانم له دوعاى خىر بىبهش نهكهن.

مهلا يونس قهلازىيى

كوردستان/ ههولير، ۲۰۲۳/۱۱/۱۱ ي زايىنى

نیوه پوک

- پیشکه شکردن ۵
- پیشه کی ۷
- ۱- زنه تان و مېر د گردن ۹
- هاوسه رگیری پتو بستیه کی له بن نه هاتوو ۱۱
 - په یوه ندی نیوان هاوسه رگیری و باوه پ ۱۳
 - هاوسه رگیری به رده و امی باز نه ی ژیان ۱۵
 - چاره هر هاوسه رگیری به ۱۷
 - پ ښه راسته که هه لېږ ټیره ۱۹
 - له گه ل هاوشانی خوتان هاوسه رگیری بکه ن ۲۱
 - ته ماشا گردن پیش هاوسه رگیری ۲۳
 - پ او ټو گردن پیش هاوسه رگیری ۲۵
 - ئاسا ن گردنی داخوازی و ماره یی ۲۷
 - ئاشکر ا گردنی هاوسه رگیری ۲۹
 - هاوسه رگیری به پر سیار ټیبه ۳۱

• هاوسه‌رگیری و یارمه‌تی خودا ۳۳

• به‌لیننامه‌ی هاوسه‌رگیری ۳۵

• هاوسه‌رگیری سه‌ره‌داوی خوشبه‌ختی ۳۷

• باشت‌رین می‌رد و باشت‌رین ژن ۴۱

• مافی ژن و می‌رد له‌سه‌ریه‌کتری ۴۳

• دروست‌کردنی خوشه‌ویستی ۴۵

۱. زمانی قسه (خوشمده‌وئی، به‌قوربان‌تیم) به‌نمونه: ۴۵

۲. زمانی جه‌سته (خه‌نده، له‌ئامیز‌گرتن، ماچ) به‌نمونه: ۴۶

۳. زمانی دیاری: ۴۶

۴. پی‌به‌خشینی کات: ۴۷

۵. ریز‌گرتن و بایه‌خپ‌تدان: ۴۸

• گه‌وره‌ترین به‌خشین ۵۱

• قه‌ناعه‌ت و شوکرانه‌بیژی ۵۳

• پیکه‌وه نان‌خواردن ۵۷

• پرس و پاویژ‌کردن به‌یه‌کتری ۵۹

- خۆ جوانکردن، نهك خۆگۆرپين ٦١
- گالته وده ستبازی کردن ٦٣
- سه رجی هاوسه ریتی و بابته کانی ٦٥
- ١. گرنگی سه رجی: ٦٥
- ٢. نرای سه رجی: ٦٥
- ٣. پاراستنی نه هیئی سه رجی: ٦٦
- ٤. ده ستوئزگرتن له نیوان دوو سه رجییدا: ٦٦
- ٥. ده ستوئزگرتن پیش نووستن و نانخواردن: ٦٦
- ٦. پتویستبوونی خوشتن: ٦٧
- ٧. پیکه وه خوشتن: ٦٨
- هاوسه ری زیانت له ده ست مه ده ٦٩
- ١. باسکردنی جوانی کهسانی دی بویه کتری: ٦٩
- ٢. تیکه لاوی و ته نهابوونی ژن و پیاو: ٦٩
- ٣. دانانی پۆشاک له ده ره وهی مأل: ٧٠
- ٤. تازییه باری له سی پوژان زیاتر: ٧٠
- ٥. سه فه کردن به ته نهها: ٧١

۶. رۆیشتن بۆ لای فالچییه کان: ۷۱
۷. گوینه دان به یه کتری: ۷۲
- دلسۆزی نه ک دلپسی ۷۳
- پى مه ده ن گومانى خراپتان پىبیرى ۷۵
- نزا خویندن به سهر یه کتریدا ۷۷
- یارمه تیدانى یه کتری گه وره ییه ۷۹
- ده سته شخه ربن بۆ ئاشتبوونه وه ۸۱
- له هه ندی شت خۆتان بیتاگا بکه ن ۸۳
- له گومانى باشدا بژین ۸۵
- تامى ئاسانکاری و ته بابى ۸۹
- دوو هه لۆیستی که موینه ۹۱
- دادپه روه ربن، ده نا مه یکه ن ۹۵
- دایک و باوکتان له بیر مه که ن ۹۷
- پیاو به پیاوی و ژنیش به ژنی جوانه ۹۹
- وه فاداری و پیزانی ۱۰۱
- هه ر به هه شت پاداشتی ۱۰۵

• ژبانی هاوسه ریتی هر رابواردن نییه ۱۰۹

• ۳- کیشه کانی نیوان ژن و میرد ۱۱۳

• ته مبه لی میرد و چاو چنۆکی ژن ۱۱۵

• ره زیلی میرد و ده سبتلاوی ژن ۱۱۷

• به هانه ی میرد و سپله یی ژن ۱۱۹

• وشکی میرد و لاملی ژن ۱۲۱

• گه پۆکی ژن و دره نگ هاتنه وه ی میرد ۱۲۵

• بۆله بۆلی ژن و توندوتیژی میرد ۱۲۷

• زۆری ماره یی ژن و نه دانی میرد ۱۲۹

• بیژ کردن له یه کتری ۱۳۱

• داواکاری نابه جی ۱۳۳

۱. پۆشین ی پۆشاکی نادر و ست: ۱۳۳

۲. جوو و تبوون له پئی کۆمه وه: ۱۳۴

۳. جوو و تبوون له کاتی چه یزدا: ۱۳۵

• په یوه ندی نه بهی نی و ناپاکی ۱۳۷

• ته لاقدان و داواکردنی به بی پاساو ۱۳۹

• زۆر تەلاقخواردن و گالته پىكردنى ۱۴۱

• جىابوونەوەش چارەسەرە، عەيب نىيە ۱۴۳

• پۆلى ماله خەزوران ۱۴۷

• نزيكترين كەس لە شەيتان ۱۵۱

۴- مندال خۆشترين بەرھەمى ھاوسەرگىرى ۱۵۳

• مندال خەلاتى خودايە ۱۵۵

• داواى مندالى چاك بکەن ۱۵۷

• جوانترين پيشوازي ليکردن ۱۵۹

• نزيان بۆ بکەن، لتيان مەكەن ۱۶۱

• ھەر گەرھەيان مەكەن، پەرورەدە شيان كەن ۱۶۳

• بىنە پيشەنگيكي چاك بۆيان ۱۶۵

• سۆزيان پيىدەن، ناز نا ۱۶۷

• دادپەرورەين لە نيوان مندالە کانتان ۱۷۱

• يىبە شيان مەكەن لە شيرى خۆتان ۱۷۳

• ريكخستنى نەك لە باربردنى ۱۷۵

• كۆشكى سوپاسگوزارى ۱۷۷

۵- خانووی خوشبختی ۱۸۱

• خانوو به خششی خودایه ۱۸۳

• بهر له خانوو کپین، دراوسی بکړه ۱۸۵

• زیکری پوښتنه دهر و هاتنه وه پو مال ۱۸۷

• پیتوبه ره که تی مال ۱۸۹

• ثاوه دانی و ثارامی مال ۱۹۱

• مال کانتان مه که ن به گورستان ۱۹۳

• پږ له فرشته کان مه گرن ۱۹۵

• پاکو خاوتنی مال ۱۹۷

• پاراستنی مال ۱۹۸

• سو پاس و نرای کوتایی ۲۰۰

ئەم كىتەبە:

- دابىژاۋىكى پاك و پوختە دەربارەى پرسەكانى ژيانى
 ھاوسەرىتى - بنىادنانى و پاراستنى - لەبەر رووناكى
 قورئان و سوننەتدا.

- زۆر بە زمانىكى سادە و بە بەلگە بابەتەكان
 رووندىكەتەو و، بەرچاۋروونى و دۇنيائى دەكەتە خەلاتى
 ئەوانەى دەيانەھەوى ھاوسەرگىرى بگەن و ئەوانەيشى
 كرددويانە.

- دادپەرەوانە باسى ئەو گلەبى و كىشانە دەكات كە لە
 نيوان ھاوسەراندە ھەن و، چارەسەريان بۇ دادەنى.

- بابەتى (مندال) و (خانوو) - ۋەك دوو پرسى پەيوەست
 بە ژيانى ھاوسەرىتى - دەخاتە بەر باس و، لەژىر چەند
 ناوئىشانىكىدا لەبارەيانەو دەدوى.

- دەكرى بگريئە وانە و بناغەيىكى باش بۇ ئەو خول و
 پرۆژە پەرورەدەيىانەى بۇ كوران و كچان و ھاوسەران
 دەكرىنەو دەربارەى ژيانى ھاوسەرىتى.

كىتەبخانى حاجى قادرى كۆنى

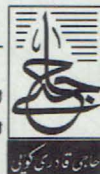
لقى يەكەم: ھەولير - بەرانبەر دەرگای قەلأ - بازارى پۆشنېرى
 لقى دووهم: چوارپانى شېخ مەحمود - بەرانبەر مزگەوتى مەحمود عەللاف

نرخ: ۵۰۰۰

M.Ktebzan

۰۷۸۳۶۷۱۳۹۴ - ۰۷۵۰۶۷۱۳۹۴

حاجى قادرى كۆنى

تەرجىمە: حاجى قادرى كۆنى